

DATED
NEWS
DELIVER BY
SATURDAY
FEBRUARY 11

LAIKS

WEEKLY NEWS
PERIODICAL
POSTAGE PAID
AT LARGO, FL
AND ADDITIONAL
MAILING OFFICE
(USPS 301-500)
ISSN 1089-8832

"LAIKS" IS PUBLISHED SINCE 1949 // "LAIKS" IZNĀK NO 1949. GADA
Published 48 times per year except the first week of May, the third week in June, the first week in September, the last week in December
Published weekly by: Latvian Newspaper "Laiks", Inc., 114 4th Ave NW, Largo, FL 33770
POSTMASTER: Send address change to: "Laiks", 50 Sternberger Ave Unit 5, Long Branch, NJ 07740
E-mail: LaiksDSR@aol.com

Lasiet tīmeklī!
www.laiks.us

Volume LXVIII Nr. 6 (5799)

2017. gada 11. februāris – 17. februāris

Zigfrīdam Annai Meierovicam – 130

5. februārī ārlietu ministrs Edgars Rinkēvičs Durbē piedalījās pirmā Latvijas ārlietu ministra, valsts patriota un izcilā diplomāta Zigfrīda Annas Meierovica 130. jubilejas atceres svinīgajos sarīkojumos.

Uzrunājot klātesošos svētkos Durbes ev. lut. baznīcā, ministrs uzsvēra Z. A. Meierovica paveikto pašizliedzīgo darbu Latvijas valsts labā, panākot Latvijas starptautisko

starptautiski atzīta valsts. Jau pavisam drīz svinēsim Latvijas valsts simtgadi, un tādēļ novēlu ikvienam apzināties un saprast, kāda vērtība mums ir dota. Z. A. Meierovica gars ir dzīvs arī šodien. Paldies tiem, kas katru dienu ar savu darbu stiprina valsti, un atcerēsimies, ka par savu valsti ir jāpastāv arī ikdienā," uzsvēra E. Rinkēvičs. Atceres sarīkojuma dalībniekus uzrunāja arī Durbes novada priekšsēža vietnieks Andrejs Radzevičs, Saeimas deputāts Edgars Putra un rakstnieks Jānis Ūdris.

Pie Durbes mūzeja – kādreizējā doktorāta un Z. A. Meierovica dzimšanas vietas – E. Rinkēvičs un novada priekšsēža vietnieks A. Radzevičs atklāja Latvijas pirmajam ārlietu ministram veltītu piemiņas plāksni (*at-tēlā*). Atklāšanā E. Rinkēvičs uzsvēra, ka novada iedzīvotāji var būt lepnī par izcilā valstsvīra saikni ar Durbi. Šī piemiņas zīme ir cieņas un piemiņas

atzišanu, uzņemšanu Tautu Savienībā un Baltijas valstu savienības noslēgšanu. Viņš bija arī pirmais Latvijas diplomātiskais pārstāvis ārvalstīs, kas licis pamatus Latvijas ārlietu dienesta izveidei. Z. A. Meierovics ir viens no Latvijas diplomātiem, kuŗam šogad aprit ievērojama gadskārta. "Ar spēcīgu gribu, ar patiesu ideju apveltīti cilvēki var daudz. Tādēļ ir īpaši svarīgi atcerēties tos cilvēkus, pateicoties kuŗiem mums šodien ir neatkarīga, demokrātiska un

simbols vienam no Latvijas valsts izveidotājiem.

Sarīkojuma dalībnieki varēja apskatīt ekspozīcijas un liecības par pirmo Latvijas ārlietu ministru. Durbes Kultūras namā bija tikšanās ar rakstnieku Jāni Ūdri, kuŗš sarakstījis grāmatu "Zigfrīda Meierovica trīs Annas". Notika dziedošā aktieŗa Andŗa Bērziņa koncerts "O, dzimtene!" Priedienu kapos pie bijušā ārlietu ministra mātes Annas Meierovicas kapavietas tika nolikti ziedi un noturēts piemiņas brīdis.

Piešķirta Anšlava Eglīša un Veronikas Janelšinas fonda balva

Ik gadu tiek piešķirta Anšlava Eglīša un Veronikas Janelšinas fonda balva pārmaiņus literātūrā un mākslā rakstniekiem, dzejniekiem un gleznotājiem, māksliniekiem, kas ar saviem darbiem rosinājuši un bagātinājuši mūsdienu mākslu un literātūru, dzīvojot ārpus Latvijas. Balvas lielums ir 20 000 ASV dolaru. Šogad tā piešķirta māksliniecei **Kristai Vārsbergai** (ASV).

Māksliniece sevi uzskata par Gaŗezera bērnu, viņa dzimusi netālajās Trejupēs, Mičiganā. Deviņu gadu vecumā viņas ģimene pārcēlusies uz dzīvi Čikāgas priekšpilsētā *Oak Park*. Krista Vārsberga nodzīvojuši lielāko daļu mūŗa Čikāgā un tās apkārtnē. Guvusi labu izglītību *Oak Park River Forest* vidusskolā. Pēc Minsteres ģimnazijā pavadītā gada studējusi Iļinoŗas Tehnoloģijas institūtā, Čikāgas Mākslas institūta skolā ieguvusi bakalaura gradu zīmēšanā un gleznošanā, vienu gadu pavadījusi Jeila Universitātes maģistra programmā.

Krista Vārsberga pie saviem darbiem

Krista Vārsberga strādā dažādās tehnikās – eļļā, grafikā, jauktā tehnikā, ar zīmuli. Kopš 1986. gada viņas darbi ir tikuŗi izstādīti mākslas galerijās.

Fonda speciālā atzinības balva piešķirta **Ingai Grosvānei-Buell** (ASV). Balvas lielums 10 000 ASV dolaru. Grafike, tekstilmāksliniece un mākslas fotografe dzīvo un strādā Dienvidkalifornijā.

Viņai ir Kalifornijas universitātes Fullertonā bakalaura grāds komunikāciju nozarē un asociētais grāds mākslas grafikas nozarē, kas iegūts *Saddleback* koledŗā Kalifornijā. Viņas darbi mākslas galerijās izstādīti kopš 2008. gada.

Apsveicam abas Anšlava Eglīša un Veronikas Janelšinas fonda balvas ieguvējas!

POŠAMIES UZ ESLINGENU! 2017. gada 15. – 18. jūnijā

PLĀNOTĀ DZIESMU SVĒTKU 70 GADU ATCERES PROGRAMMA

Programmā iespējamās izmaiņas sarīkojumu norises laikos. Sarīkojumi notiks dažādās vietās, pilsētas centrā. Viss ir labi sasniedzams kājām.

Ceturtdiena (15. 6.) 18.00 – 22.00 Mēģinājumi kuŗiem, deju ansambļiem

Piektdiena (16. 6.) 10.00 Atklāšanas dievkalpojums – Sūdķirche

11.15 Svētku gājiens no Sūdķirche uz pilsētas centru

12.00 - 13.00 Svinīgā svētku atklāšana pilsētas centrā

15.00 – 18.00 Kuŗu mēģinājums (un/vai atsevišķu kuŗu koncerts)

15.00 – 18.00 Deju kopu koncerts

19.00 Dziesmuspēle "ESLINGENA" – Neckar Forum Esslingen

Sestdiena (17. 6.) 9.00 Deju kopu mēģinājums

12.00 Kuŗu koncerts – Gemeindehaus am Blarerplatz

15.00 Deju kopu koncerts – Neckar Forum Esslingen

18.45 Fināls (visiem dalībniekiem)

20.00 – 21.30 Danči

21.30 Svētku balle – Neckar Forum Esslingen

Svētdiena (18. 6.) 11.00 Folkloras kopu koncerts, vienlaikus arī Jāņu ieskandināšanas sarīkojums.

Svētku rīkotāji:

UZ TIKŠANOS ESLINGENAS SVĒTKOS!

Visa informācija un aktuālās ziņas pieejamas mājaslapā: www.esslingen2017.de.
Sekojiet mums līdzī arī Facebook: www.facebook.com/esslingen2017

Latvian newspaper

LAIKSFrequency: WKLY EXC 1ST WK - MAY; 3RD WK - JUN;
1ST WK - SEPT; LAST WK - DEC**Latviešu nedēļas laikraksts**Iznāk sestdienās, 48 reizes gadā
Abonēšanas maksa ASV dolāros: 1 gadam US \$ 149.00;
6 mēn. US \$ 83.00; 3 mēn. US \$ 50.00.

Redakcija Rīgā, Ģertrūdes ielā 27, Rīga, LV-1011, Latvija.

Tālr.: +371 67326761, fakss: +371 67326784

e-pasts - redakcija@laiks.us
mājaslapa - www.laiks.usRedaktore: Ligita Kovtuna
mob. tālr.: +371 29439423. e-pasts: ligita@laiks.us**Par REKLĀMU un SLUDINĀJUMIEM,
kas iesniegti LATVIJĀ, maksājumi notiek EURO.**Neizlietotus manuskriptus un fotoattēlus redakcija neuzglabā.
Redakcijai ir tiesības iesūtītos materiālus izmantot arī saīsinātus.Laikrakstā iespējams, ar autora vārdu vai iniciāļiem
parakstītajos rakstos izteiktās domas ar redakcijas viedokli
par pašu jautājumu var arī nesaskanēt.

Par reklāmas vai sludinājuma saturu atbild reklamdevējs.

Administratore ASV: Rasma Adams

114 4th Ave NW, Largo, FL33770

Tālr.: 727 953 6313, fakss: 727 286 8543

e-pasts: rasma@laiks.us

Kandas ziņas: Mārtiņš Štauers

104-3000 Notre Dame Street, Lachine, QC, H8S 2H1

Tālr.: 514-639-8722, e-pasts: stauvers@yahoo.ca**Par REKLĀMU un SLUDINĀJUMIEM,
kas iesniegti ASV, maksājumi notiek ASV dolāros.**

Sēru sludinājumus un adresu maiņas sūtiet pēc adreses

50 Sternberger Ave Unit 5, Long Branch, NJ 07740

e-pasts: LaiksDSR@aol.com**LAIKS**50 Sternberger Ave Unit 5,
Long Branch, NJ 07740
laikdsr@aol.com

Lūdzu, maksāt ASV dolāros uz "Laiks" Inc. vārda

Abonējiet laikrakstu LAIKS, neizejot no mājām – lietojiet
www.laiks.us!"LAIKA" abonements maksā: 3 mēnešiem.....ASV \$ 50.00
6 mēnešiem.....ASV \$ 83.00
1 gadam.....ASV \$ 149.00Floridas iedzīvotāju ievēribai! Lūdzu pievienojiet 7% Floridas
nodokli par laikraksta abonēšanu!

Gada abonenti saņems bez maksas:

- četrus JAUNO LAIKS pielikumus;

Laiks pa gaisa pastu Amerikā

Gadā ASV \$235.00.....6 mēneši \$130.00

Laiks pa gaisa pastu Latvijā

Gadā ASV \$235.00.....6 mēneši \$130.00

Laiks pa gaisa pastu Kanadā

Gadā ASV \$260.00.....6 mēneši \$140.00

Laiks pa gaisa pastu citur ārzemēs

Gadā ASV \$330.00.....6 mēneši \$175.00

JAUNO LAIKS abonements četras avīzes

Gadā.....ASV \$20.00

Kanadā gadā.....ASV \$23.00

Ārpus ASV LAIKU var pasūtīt tikai pa gaisa pastu.

Ar šo nosūtu Jums

US \$ _____ par _____ mēn./ _____ gadu

Ja abonementu nevēlaties atjaunot, lūdzu, norādiet iemeslu

Uzvārds, vārds: _____

Adrese: _____

zip: _____

“LAIKS TAUTAI SAVU SPĒKU REDZĒT”

/Imants Ziedonis/

Pieteiksimies paši un pieteiksim citu

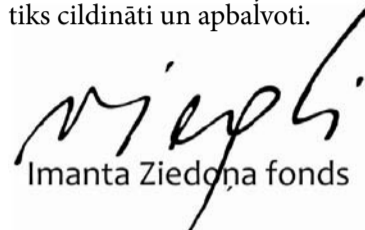
Kopš 2014. gada Imanta Ziedoņa fonds *Viegli* Latvijā piešķir apbalvojumu "Laiks Ziedonim", kuŗa mērķis ir ik gadu godināt un apbalvot tos cilvēkus, kuŗi ar savu **izcilību, degsmi, sūtību, veiksmi, stāju un savpatību** – dzejnieka Imanta Ziedoņa nosauktajam un kultivētajam vērtībām – ir iedvesmojuši latviešus attīstīt Latvijas tautas izaugsmi un pilnveidot latvisko identitāti. Tuvojoties valsts simtgadei, šīs vērtības iegūst jo svarīgāku nozīmi un jēgu. Apbalvojums tiek piešķirts piecās nominācijās: tautsaimniecībā "Zemi es mācos", par dzīvi literatūrā "Bize", bērniem un jauniešiem "Rabarbers", zinātnē "Taureņu

uzbrukums" un novadpētniecībā "Kedas". Nominācijas paliek ne-mainīgas, taču katru gadu tiek izvēlēts atšķirīgs virziens. Tā šogad "Kedas" uzmanība tiks veltīta cilvēkiem vai cilvēku grupām, kas radoši un aizrautīgi darbojas latviskās kultūras tradīciju izpētē un attīstībā trimdā/ diasporā.

Apbalvojums laureātam paredz 3000 eiro naudas balvu, kā arī mākslinieces Olgas Šilovas veidotu Imanta Ziedoņa statueti. Tas laureātiem, bet it visi nominanti saņems Atzinības rakstus un nozīmītes. Svarīgi, ka šim apbalvojumam ir Latvijas valsts nozīmības statuss.

Šogad, tāpat īpaši, aicināti pie-

teikties ārzemēs dzīvojošie tautieši – gan individuāli, gan grupas un kopas (jā, arī paši sevi varat pieteikt, nav vajadzīgs ne biedrības, ne valdes apstiprinājums vai pieteikums), aizpildot anketu, kas atrodama apbalvojuma mājaslapā (<http://www.laiksziedonim.lv>). Un tas jāizdara **līdz 24. februāra plkst. 17** (pēc Latvijas laika), jo jau 3. maijā, Imanta Ziedoņa dzimšanas dienā, skaistā ceremonijā laureāti tiks cildināti un apbalvoti.

NEKLUSĒSIM!

Pēc ziņu klausīšanās un lasīšanas divas nedēļas kopš ASV jaunā prezidenta amatā stāšanās, pulciņš Ziemeļnu-

džersijas un Ņujorkas latviešu nolēma, ka nevar vairs klusēt. Domu biedri tikās, lai rakstītu vēstules, dalītos ar informāciju

un meklētu iespēju, kā izteikt Valsts pārstāvjiem savu neapmierinātību ar ceļu, pa kuŗu ASV valdība sākusi mūs vest. Tikšanās ideja dzima jau nedēļu pēc prezidenta maiņas ASV. Ik dienu radās kāda jauna tema par ko varētu rakstīt vēstules. Tomēr pats galvenais mērķis bija – pa dažādiem ceļiem sūtīt saviem Valsts pārstāvjiem mūsu pārliecību, cik svarīgi turpināt ASV sankcijas pret Krieviju un par ASV dalību NATO. Vēstulū adresātu saraksts paplašinājās. Rūpes par Latvijas – un Eiropas vispār – drošību Putina vadītās Krievijas ēnā jādzird ne tikai Ņudžersijas Valsts pārstāvjiem, kas pārsvarā ir jau pozitīvi noskaņoti, bet arī citiem. Šīs vēstules saņems arī cilvēki, kas ieņem vadošas lomas dažādās valdības komitejās un grupās. Vakara beigās vairāki vēstulū varianti un adresū saraksti, ar *Google Drive* palīdzību bija visu e-pasta kastēs turpmākam darbam. Bez vēstulū un e-pastu rakstīšanas tika pētīti citi saziņāšanās ceļi un apkopota informācija, ar kuŗu dalījušās tādas latviešu centrālās organizācijas kā ALA un ALJA. Radās vienošanās turpināt darbu arī mēneša "Pirmās piektdienas pulciņā."

Kā zināms, ir daudzu pavalstu pārstāvji Kongresā, kuŗi nav mācījušies no vēstures un seko ASV prezidenta attieksmei pret Krieviju un Putinu, nenovērtējot kāds drauds tas ir ne tikai Latvijai, bet vispār Rietumu demokrātijai. Pagājušajā vasarā, kad bijušais ASV viceprezidents Baidens viesojās Latvijā, Dainis Īvāns ievadvārdos ļoti trāpīgi brīdināja no iespējama "Putin Riben-trumpa liguma." Mudinām tautiešus citos latviešu centros un štatos, it sevišķi tādos, kuŗu Valsts pārstāvji nav apstiprinājuši, ka atbalsta ASV sankciju pret Krieviju nemainītu turpināšanu un ASV dalību NATO, sazināties ar saviem Valsts pārstāvjiem, lai viņus informētu par šādas slepenas, vai pat atklātas, vienošanās draudiem.

**IZDEVĪGAS CENAS LIDOJUMIEM
UZ LATVIJU UN CITĀM ZEMĒM
AIREX – AVE SOL TRAVEL
A. JANSONS**

820 Loraine Ave, Grosse Pointe, MI 48230

Bezmaksas telefons: _____ Telefons: _____ Mobilais telefons: _____

1 (866) 944-1273 1 (313) 466-3310 1 (201) 944-1273

e-pasts: jansonsa@gmail.com**Riga Ven Travel Inc.**

**"Ja pošaties ceļojumā – vienalga,
uz kuŗu pasaules malu, labprāt
palīdzēšu – veikšu rezervācijas,
atrādīšu izdevīgākos lidojumus un
viesnīcas! Novēlu ceļojumiem
bagātu vasaru!"**

Zvaniet – INESE ZAĶIS

Tālr.: 727-623-4666, e-pasts: righaven@aol.com
6051A Sun Blvd #604, St. Petersburg, Florida 33715

KRISTĪNA PUTENE

GUNDEGA SAULĪTE

Jāzepa Vītola Mūzikas akadēmijā aizvadītās nedēļas nogalē valdīja svētku gaisotne. Gan ceturtdienā, gan sestdienā Lielajā zālē notika operstudijas „Figaro” kupli apmeklētās jubilejas izrādes. Uz afišas un programmas gan mazliet mulsināja skaitlis 20+. Operstudijas vadītājs profesors Viesturs Gailis atklāja šo noslēpumu, pastāstot, ka „Figaro”

Svētkus svinēt viņi prot. Vēl, šķiet, pavisam nesenā atmiņā iepriekšējās 15 gadu jubilejas sarīkojums, kurā Rīgas Latviešu biedrības zāle tika piedziedāta līdz pat pusnaktij. Arī šoreiz jubilejas piedāvājums bija bagātīgs – divi stila un žanra ziņā atšķirīgi iestudējumi. Tiem par godu režisors un skatuves koncepcijas autors Uģis Brikmāns skatuves

pužas kustību iestudējums, galu galā – anekdotei līdzīgs notikums, ko skatītāju priekšā izvirpina Kalvja Kalniņa Arlekīns, krustu šķersu samudžinot apkārtējo personu attiecības, līdz, kā solīts, lielākā daļa kļūst laimīgi. Bet pats Arlekīns, svabads un iedvesmots, dodas pretī brīvībai un jauniem varondarbiem... Lomās bija nesenie Mūzikas akadēmijas studenti, nu jau Nacionālās operas solisti – Kalvis Kalniņš, Jūlija Vasiļjeva, Rihards Millers, līdz ar viņiem darbojās studenti Jana Lute un Artis Muižnieks, bet doktora Bombasto lomā mūsu operas bass Krišjānis Norvelis – kā meistarības paraugs un atgādinājums dažādu paaudžu sadarbībai, kopīgam mērķim tuvojoties. Šis „Arlekīna” ansamblis darbojās vokāli pārlicināši, tikai delartisko kustību zīmējumā varēja vēlēties lielāku vieglumu un atraisītību.

Abas jubilejas izrādes daļas jaunieropermūzikas censoņi dziedāja

viņiem atvēlētajā šaurībā vienā „laukuma skatuves” malā, katrā ziņā šaurība un saspiestība netraucēja iedvesmotai mūzicēšanai.

Otrajai vakara daļai bija izraudzīta Žaka Ofenbaha pasaku opera „Orfejs pazemē” – darbs, kas pēc savas ironiskās ievirzes un mūzikas stila uzskatāms par operetes žanra priekšvēstnesi. Ne velti antikais mīts par dziedoni Orfeju un viņa iemīļoto Eiridīki šai skatuves darbā pārtapis par stāstu, kurā darbojas divi viens

tība. Situāciju komiku un nereālo „atsvešinājumu” lieliski papildināja Andas Šteinas grims un Evijas Dāboliņas koši dzeltenie Olimpa iemītnieku tērpi. Isti komisku saspēli īstenoja Latvijas Nacionālās operas jaunā soliste Laura Teivāne Eiridīkes lomā un Rinalds Kandalinčevs – viņas vīrs komponists Orfejs. Ar milzu atdevi visu izrādes laiku uz skatuves bija Olimpa iemītnieku koris, kas priecēja gan ar dziedājumu, gan dejasprieku. Te nu bija apliecinā-

Jūlija Vasiļjeva un Kalvis Kalniņš – Kolumbina un Arlekīns

divdesmit gadu jubileja bijusi pērn, taču darbu un mācību trauksmē tā palikusi nenosvinēta. Nu jau pēc pāris mēnešiem būs apritējis 21 gads, kopš Operas klases audzēkņi un pedagogi nodibinājuši studiju, kurā, iestudējot operu izrādes un izrādot tās skatītājiem

priekšā bija uzbūvējis pamatīgu dēļu grīdu, kas atgādināja viduslaiku komediantu spēles vietu kādā senas pilsētas laukumā. Feručo Buzoni teatrālajā kapričo „Arlekīns” tā bija īpaši iederīga, jo darbojošās personas tik tiešām bija „izkāpušas” no kādas *com-*

Kārdinošās Olimpa dievietes

Vakara kulminācijā slavenais Ž. Ofenbaha "Kankans"

F. Buzoni teatrālā kapričo "Arlekīns" dalībnieki

ne tikai Rīgā, bet visā Latvijā, pilnveido savas vokālās un aktieriskās iemaņas.

media dell' arte izrādes. Tērpu mākslinieces Evijas Dāboliņas kostīmi, choreografe Regīnas Kau-

Rīgas Jaunā kamerorķestra pavaldībā, un varēja tikai nobrīnīties, kā jaunie instrumentālisti ievietojās

Operstudijas vadītājs Viesturs Gailis var būt gandarīts

otram apnikuši laulātie draugi, turklāt sieva nonāk bezdievīgi izlaidīgu Olimpa dievu sabiedrībā. Beigas vainago slavenais Ofenbaha „Kankans”, ko, ovācijām skanot, bez liekas kavēšanās gan orķestris, gan dziedoņi bija ar mieru atkārtot.

Šis iestudējums bija īsts jubilejas darbs – uz skatuves divarpus desmiti jauno talantu, dialogos un mūzikas priekšnesumos sprēgāt sprēgāja vieglums un asprā-

jums darba gados uzkrātajam skatuves vilinājumam, iegūtajam iemaņām un vēlmei darboties aizraujošajā skatuves mākslā! Un Mūzikas akadēmijas zāle, tā vien šķiet, līdz pašai augšai bija piepildīta ar dzirkstošu jaunības enerģiju. Profesors Viesturs Gailis varēja būt gandarīts – jubilejas sarīkojums bija izdevies. Tālāk atkal skats nākotnē – lai no „Figaro” arī turpmāk varam gaidīt jaunus talantus un spožas viņu izpausmes.

Operstudija „Figaro” dibināta 1996. gada pavasarī. Studijas vadītājs un diriģents – Mūzikas akadēmijas profesors Viesturs Gailis; „Figaro” darbības gaitā iestudētas 32 operas, tostarp 14 pirmizrādes Latvijā; sniegtas 300 izrādes dažādos Latvijas reģionos; operstudijas izrādēs vairāk nekā 100 operas solistu dziedājuši savas pirmās lomas; jau no pirmās dienas operstudijas „Figaro” lielākais finansiālais atbalstītājs ir Latvijas Nacionālās operas ģilde ASV.

„Iecementēsim savu latvietību!”

ALAs Kultūras nozares vadītāja Līga Ejupe sarunā ar Ilzi Garozu

Amerikas latviešu jauniešiem vecumā no 19 līdz 29 gadiem vēl ir atlikušas dažas nedēļas laika līdz 2017. gada 28. februārim pieteikties dalībai Amerikas latviešu apvienības (ALA) izveidotajā vasaras prakses programmā, kas šovasar jau trešo gadu pēc kārtas pavērs iespējas jauniešiem iegūt darbu un dzīves pieredzi Latvijā.

ALAs izveidotā vasaras prakses programma, kuru koordinē ALAs Kultūras nozares vadītāja Līga Ejupe, trīs gadu laikā pieņēmusi lielu interesi gan Amerikas latviešu jauniešu vidū, gan Latvijā, kur arvien jaunas institūcijas piesakās kā potenciālās prakses vietas. To skaits šogad palielinājies līdz 20 un aptver gan kultūras un izglītības institūcijas, gan sabiedriskas organizācijas, gan tehnoloģiju uzņēmumus un organizācijas, kas veicina jauno tehnoloģiju attīstību un eksportu.

Kā to paskaidro ALAs Kultūras nozares vadītāja, pagājušā gadā vairākas Latvijas institūcijas, uzzinot par programmu, pašas vērsušās pie ALAs, lai piedāvātu prakses vietas. To vidū minama sabiedrība par atklātību Delna, kas Latvijā pārstāv starptautiskās pretkorupcijas organizāciju *Transparency International*, Amerikas Tirdzniecības palāta Latvijā, Latvijas Ārpolitikas institūts, uzņēmums *GatewayBaltic*, Latvijas Universitātes fonds un Latvijas Universitātes Botāniskais dārzs.

„Ja prakses programma, ko uzsākām sadarbībā ar Latvijas Kultūras ministriju, iesākās tikai ar Latvijas kultūras iestāžu līdzdalību, tad tagad tai ir pievienojies bizness, jaunās tehnoloģijas un viss kas cits. Tagad jauniešiem

šīs prakses programmas ietvaros paveras tiešām vienreizējas iespējas,” paskaidro L. Ejupe.

Šis ir trešais gads kopš prakses programmas izveides tāvā vadībā. Kādas ir galvenās atziņas par šīs programmas norisi un atstāto iespaidu uz tās dalībniekiem?

Līdzdalība prakses programmā paplašina jauniešiem redzesloku, un jauniešu vairākums saredz, ka Latvija nav tikai vieta, kur apciemot radus, bet ka Latvija ir reāla vieta, kur strādāt, uzsākt biznesu un dzīvot. Programma arī palīdz viņiem „iecementēt” savu latvietību. Turklāt vairāki mentori prakses vietās ir teikuši, ka viņiem patīk, ka šie jaunieši nāk ar savu viedokli, kā darboties, un sniedz citu skatu punktu. Līdz ar to praktikantu mentori arī savā veidā iegūst no šīs programmas!

Tās iestādes, kas ir piedalījušās šajā programmā visus trīs gadus, tādas kā Latvijas Nacionālā bibliotēka, Latvijas Nacionālais arhīvs, Brīvdabas muzejs un savā veidā arī Nacionālais Mākslas muzejs ir absolūti *fani* šai programmai. Viņi nekad kaut ko tādu nebija darījuši iepriekš, bet tagad ļoti gaida šos jauniešus. Caur šo programmu viņi labāk saprot arī savu lomu. Kā piemēru

vēlos minēt Nacionālo Kino centru, kas pats uz savu roku bija izlēmis, ka viņi vēlas pieņemt praktikantus, kas palīdzētu ar biroja darbiem, bet Centrs vienlaikus ir izstrādājis filmu ciklu, kas jānoskatās praksē iesaistītajiem jauniešiem, lai viņi saprastu Latvijas kino vēsturi.

Savukārt Latvijas Nacionālā bibliotēkā praktikanti iet no nodaļas uz nodaļu un dabū iepazīties ar visu bibliotēkas darbību. Šogad programmai pievienojās arī uzņēmums *Aerodium*, kur strādā pirmā gada prakticante Astra Daboliņa. Tagad viņa vēlas būt mentore un pieņemt praktikantus. Man liekas, ka tas ir lieliski.

No dalībnieku iesūtītajiem komentāriem, kas tev visspīgtāk palicis prātā par Latvijā pieredzēto?

Tas, ka šie jaunieši saprot savu latvietību. Ka viņi beidzot saprot, kāpēc tika sūtīti uz latviešu skolu un nometnēm. Šī programma ir kā glazūra kūkai vai kā ķirsis saldējumam. Šis ir tas punkts, kas viņus saliedē. Programmas laikā praktikantiem katru nedēļu ir jānosūta e-pasts par to, ko viņi dara. Es varu manīt, kā viņi mainās, sākot ar trešo nedēļu. Pašā sākumā viņi raksta, ka ir tikko ieradusies, sākuši strādāt

un iedzīvoties, bet ar trešo nedēļu viņi sāk justies patstāvīgi. Tad viņi ir vairāk iejutušies un vairāk piedalās lietās, sāk izpētīt vidi ārpus savas dzīvesvietas un darba vietas. Un es varu ievērot, kā viņiem valoda uzlabojas. Es redzu viņu sajūsmu un vienlaikus lasu, kā viņi ar nožēlu skaita dienas, kad beigsies šī programma, un sāk saprast, ko tas viņiem dos.

Vai esi dzirdējusi, ka tas ir šiem jauniešiem devis kaut ko nozīmīgu profesionālā ziņā?

Vairākums no viņiem vēl ir studenti un līdz ar to vēl nav varējuši to tiešā veidā izmantot. Bet es zinu, ka Lāra Robežniece, kuŗa pagājušogad bija praksē *TechHub*, pārcēlās uz Sanfrancisko, lai strādātu tehnoloģiju uzņēmumā.

Kādu tu saredzi prakses programmas nākotni?

Es cerēju no paša sākuma, ka šī programma savā veidā būs līdzīga „Sveika, Latvija!” ceļojumam, ka šis būtu viņu latviskās izglītības noslēgums. Bet vienlaikus es cerēju arī, ka no Latvijas puses varētu piedāvāt pēc iespējas dažādākas iespējas, ka šie jaunieši patiešām varētu atrast kaut ko savā profesijā, kas var noderēt nākotnē, bet vienlaikus iegūt savās skolās arī kredītpunktus. Daži jau to ir izdarījuši, bet tas ir bijis uz viņu pašu pleciem, kā to izkārtot ar savu skolu.

Ir dzirdēts, ka daudzi jaunieši gribētu piedalīties prakses programmā tieši 2018. gadā. Kāds būtu tavs ieteikums jauniešiem, kas mēģina izšķirties, vai pieteikties šogad vai nākamgad?

Es zinu, kas ir piedāvāts šogad. Šogad ir piedāvātas fantastiskas iespējas. Es nezinu, kas būs piedāvāts 2018. gadā. To es uzzināšu

tikai rudenī. Es to droši nezinu, bet varu iedomāties, ka 2018. gadā varētu būt grūtāk atrast dzīvesvietu, ka varētu būt dārgākas dzīvošanas izmaksas. Toties varētu būt interesanti, kas notiks Latvijā nākamgad saistībā ar Vispārējiem latviešu dziesmu un deju svētkiem. Bet es arī nevaru garantēt, ka tās iestādes varēs pieņemt jauniešus nākamgad.

Ja kāds vēlas atbalstīt šo programmu, kā tu ieteiktu rīkoties?

Es ieteiktu ziedot ALAi. Ziedot ir iespējams arī specifiski stipendijām un šai programmai, ko ALA tad izmanto, lai sūtītu jauniešus strādāt Latvijā. Cilvēki ir to jau darījuši. Dabiski, mēs gribētu, lai šī būtu visas mūsu tautas programma – ALAs koordinēta, bet ne vienīgi ALAs atbalstīta, tāpēc ka es uzskatu šo kā labumu mums visiem. Jo vairāk mums saīsu ar Latviju, jo ilgāk mēs varam uzturēt latviešu sabiedrību šeit, – ja jaunieši zina, ka viņiem pēc vidusskolas beigšanas ir iespēja nokļūt Latvijā, reāla iespēja dzīvot un strādāt, ne tikai piedalīties nometnēs.

Piemēram, Ilze Vizule nebūtu devusies uz 2x2, ja nebūtu bijusi prakses programmā. Tur viņai pašai bija jānoformulē, ko nozīmē viņas piederība Latvijai. Ir viena lieta skraidīt apkārt Jāņos un saukt: „Es esmu latvietis” vai nedēļas nogalēs saukt „I am Latvian”, bet cita lieta ir aizstāvēt savu latvietību. Tev ir svarīgi, kas tā *Tava latvietība* ir. Ir svarīgi, lai jauniešiem pašiem ir iespēja izdomāt un nonākt pie sava slēdziena, nevis vadīties tikai no tā, ko viņu vecāki ir teikuši. Nesalīdzināmi svarīgāk, ja jaunieši paši to saprot un izjūt.

Toronto bērni spēlē teātri

RASMA PĒRKONE

Ar visu to, ka ziemas diena bija pelēka un nēsājās slapjš sniegs, 2017. gada 28. janvārī Toronto Latviešu centra Rīgas zālē bija pulcējies kupls skatītāju pulks. Tur TLB Sestdienas skola svinēja Draudzīgo aicinājumu ar gadsimtārtējo skolēnu teātra uzvedumu.

Šogad uzveda „Karlsons un Maija, kas dzīvo uz jumta”, ko Kristīna Bilinska bija veidojusi no Mīka Mikivera drāmatizējuma „Brālītis un Karlsons, kas dzīvo uz jumta” pēc Astrīdas Lindgrēnas stāsta. Šai izrādē bija apvienoti 5. un 6. klases skolēni, lai pietiktu tēlotāju

visām lomām. Ar visu to daži tēloja divas lomas, kaut arī bez teksta.

Sarīkojumu atklāja pārzine Rasma Gaide ar īsu uzrunu, viņa pateicās apmeklētājiem un skolas labvēļiem par ziedojumiem. Skolu sveica LNAK Izglītības nozares vadītāja Elita Pētersone, Kristīne

Soutar no korp. Imeria, un Gunta *Reynolds* no Sv. Jāņa draudzes un no Daugavas Vanagiem. Pārzine paskaidroja, ka luga ir vienreizēja un bērni ir jau ar skatuves pieredzi, jo visa skola piedalījās pagājušā gada uzvedumā „Leiputrija”. Vairāki vecāki ir Sestdienas

skolas absolventi, un pārzine bija viņus intervējusi par viņu pieredzi savā teātra uzvedumā. Rezultāti bija dažādi. Daži atcerējās lugas nosaukumu, bet ne savu lomu; citi – savu lomu, bet ne lugas nosaukumu un vēl citi atcerējās sava klasesbiedra lomu, bet ne savējo. Viens no vecākiem pat esot apgalvojis, ka neko neatceroties, jo negribējis nemaz lugā piedalīties. Atmiņas ir dažādas, un katram tās ir savas un īpašas.

Te viens no vecākiem – Arnis Kalniņš – parādījās uz skatuves un satraukts ziņoja, ka nav ieradies teicējs. Viņš karsti meklēja aizvietotāju starp skatītājiem, jautājot, vai skolēni prot runāt latviski un vai prot arī latviski lasīt. Jaunākie skolēni, protams, varēja pozitīvi atbildēt tikai par runāšanu, bet ne lasīšanu. Tad A.Kalniņš uzrunāja 8. klases skolnieku Tomu Maksiņu, kuŗš varēja dot pozitīvu atbildi uz abiem jautājumiem, un tā viņš kļuva par teicēju.

Brālītis izskaidro savām divām māsām, mātei un tēvam, ka Karlsons saplēsis viņa mašīnu // FOTO: Alberts Zubāns

Karlsons izmāna divus zagļus // FOTO: Alberts Zubāns

(Turpināts 17. lpp.)

LAIKA LASĀMVIELA

AGATE NESAULE

(Turpināts no nr. 5)

“Neuztraucieties, viss būs labi,” sadzirdama balss latviešu valodā. “Drīz jūs būsiet kopā ar vīru. Pēc pāris dienām jūs satiksieties, tā pirms brīža mums teica. Bet pagaidām jūs šeit esat drošībā. Nav tik slikti. Vareja būt daudz ļaunāk.”

“Es esmu latvietē,” Velta saka, un atskan skumji sveicieni. Viņa noklusē, ka vīriešu vilcienā nebrauc viņas vīrs, jo, to skaļi pasakot, viņu šķiršanās kļūs galīga. Vidniecīga cerība, ka Valdis palīdzēs Veltai aizbēgt, tāpat kā savulaik izglāba viņu no bērnu nama. Valdis ir drosmīgs un gudrs. Viņš izglābs Veltu. Viņi ir atrisinājuši daudzus sarežģītus savā laulības dzīvē. Taču drūma iekšēja balss viņai lietišķi pavēsta, ka Valdis tagad ir viens. Un viens cilvēks nevar izdarīt pret bruņotiem zaldātiem.

Par spīti apslāpētiem iebildumiem, ka trūkst gaisa, vagonā ieģrūž arvien vairāk cilvēku.

“Vai šie neizglītotie, nekultūrālie krievi tiešām iedomājas, ka mums nevajag elpot, ja jau tik daudz cilvēku ievieto tik mazā telpā?” Nedēļa var pārtapt mēnesī, vilcienam gaidot atļauju braukt, tad lēni velkoties vai uz ilgām dienām neizskaidrojami apstājoties sazin kādā nomalē.

Sievietes Veltas vagonā vienojas gulēt, sēdēt un stāvēt pamīšus. Tās, kuņģam jāstāv, veicot vienošanās grūtāko daļu, novietosies vagona aizmugurē pie norauta dēļa, kas ļauj iepļūst svaigam gaisam un paveļ nelielu skatu, un pie sienas, pret kuņu var atbalstīties. Bērniem, mātēm ar zīdaiņiem un sasirgušajiem būs priekšroka uz mazo gulēšanai nošķirto telpas daļu. Dažiem bērniem jau ir drudzis un karsonis, kaut gan brauciens vēl nemaz nav sācies. Visas sievietes stumjas uz vagona durvīm, lai aizmugurē noslēptu niecīgo brīvo vietu.

Pirmo nakti Velta pavada stāvus. Viņai sāp kakls un pleci, lielos iemetas krampji, sāpes apņem potītes un dur kājās. Veltai sagumst pleci un acis pielip rupji iztēstajam, ar izkārnījumiem notraipītajam caurumam grīdas vidū. No smakas viņai sametas nelabi un, lai gan viņa ātri novēršas, uznāk vemšanas spazmas.

Velta apsver iespēju pieprasīt privilēģijas, jo ir mātes cerībās, taču ir daudz citu sieviešu, kuņas jūtas sliktāk nekā viņa. Viņa turpinās stāvēt, jo tā ir godīgi, jo viņa ir jauna, veselīga un spēcīga un īpašu attieksmi viņai vajadzēs vēlāk, kad grūtniecība būs pavirzījies uz priekšu. Vietas būs gana, kad nomirs slimnieki, izdzīvos tikai stiprākie, Velta piepeši nodomā un sajūt kaunu. Viņa nedrīkst tā domāt, viņa nedrīkst kļūt tikpat bezjūtīga aprēķinātāja, kādi ir viņas sagūstītāji.

Kad pienāk Veltas kārtā apgulties, sāpes mugurā, kājās un cirkšņos nepāriet. Viņa mēģina ap-

mulķot sevi, ka fiziskas mokas nāk par labu, jo novērš domas no apmātīgas atgriešanās pie vīriešiem, kas turēja viņu automašīnas kravas kastē. Taču Veltas gars sacēlas pret tik neīstu mierinājumu. Uzraugi bērnu namā mēdza iegālvot Veltai un citām meitenēm, ka viņām jābūt pateicīgām par lineāla plīkšķi atvērtā plaukstā, par cirtiem ar rīkstēm pa kailām kājām un sitienu ar ādas siksnu pa atsegtu pēcpusi. Velta turēšies pie patiesības un nemānīs sevi. Viņa nekad nebūs vienprātis ar uzraugiem, viņa paliks uzticīga pati sev. Velta iemācīsies atbrīvoties no naida pret sagūstītājiem, jo dusmas nogurdina un nogalina.

Galū galā Veltai norimst sāpes kājās. Viņa sakārto segu, sarīcina kleitu par mazu spilventiņu un cer pagulēt četras dārgas stundas. Taču iztēles ainas ar Almu, kuņa katrā saimniecības kaktā meklē mammu, neļauj Veltai iemigt. Ja Velta varētu uzlikt roku uz meitiņas sakarsušās pieres, viņas drīz vien elpotu vienā ritmā un aizmigtu.

Veltai uznāk neganti krampji. Kreiz, kad pielec kājās, lai atslābinātu lielus, viņa pamana, ka vilciens joprojām nekustas. Sievietes kurn, ja jau viņi nekur nebrauc, sargkareivji varētu izlaist viņas ārā sadabūt ūdeni, paelpot svaigu gaisu un palūkoties zvaigznēs.

No rīta Velta ar piespiešanos sāk runāt. Kāpēc vilciens nekustas, viņa taujā. Vai krievi domā, ka piemulķos savus gūstekņus, radot pārlieku prieku, kad vilciens beidzot dosies ceļā? Vai šie neaptēstie mežoni tic, ka mēs priecāsimies pamest tēvzemi tikai tāpēc, ka mums lika gaidīt šī piespiedu brauciena sākumu?

Dienas vidū vagona durvis atveras, tiek pasniegti vairāki priekšmeti, un Velta dzird, ka tiek nosaukts viņas vārds. Sievietes rokās tiek ielikta austiņa vilnas sega un saīnī, kas ir sasiets un ievīstīts Valda lietusmēteli: viņas smagā vilnas jaka, aītādas zābaki, vissiltākā vilnas kleita un apakšveļa.

Velta it visu, pat zeķes, izgriež uz āru, meklējama vēstuli vai kādu vārdu no Valda. Nekā. Velta nespēj aizturēt asaras, kamēr pāršaiņo divus smagus rudzu maizes klaipus, medus burku, aspirīna pulvera paciņas, alvas krūzi un šķīvi, dakšiņu un karoti, kā arī trīs diega spoles.

Kaut ap sirdi smagi, Velta ar katru priekšmetu apietas rūpīgi. Pat diegi var noderēt, lai gan adatas, tāpat kā citas asas lietas, ir konfiscētas. Viņa iztausta cieši sarītinātās biezas segas apšūto malu, un viņas pirksti atdužas pret kaut ko cietu. Sargkareivji nav pamanījuši drēbnieku šķēres. Velta zina, ka nupat ir dramatiski pieaugušas viņas izredzes izdzīvot vai atbrīvoties.

Pakāpeniski Velta nāk uz domām, ka pakas saiņotājs ir nevis Valdis, bet Vilkača kundze, viņas kaimiņiene Burtnieks. Viņa ir

paņēmusi dažas Veltas mantas un ietinusi tās Valža lietusmēteli un savā labākajā segā. Vilkača kundze pakļāvusi sevi aresta briesmām, iešūjot šķēres apmalē; viņa arī pievienojusi burku ar āboliņa medu, ar ko Burtnieki ir izdaudzīnāti un kas Veltai atgādina mājās.

Ja tikai tas nozīmētu, ka Valdis ir droši paslēpies mātes saimniecības šķūnī vai zemnicā mežā. Veltas sirds ilgojas un ķermenis alkst pēc vīra un meitas. Prātā viņa redz, ka Alma kā apmāta veļ to istabu durvis, kuņas tikai pirms pāris mirkliem jau pārmeklējusi. Velta dzird meitiņas raudas, dzird tagad un dzirdēs vēl daudzus gadus. Kā gan bērns var izaugt bez mātes?

Valda Mora

DZIESMIŅA VIEGLPRĀTĪBAI

*Kaut laikmets strīdīgs, bargs un viltīgs,
Kaut gadsimtenis šķībs un greizs,
No dzīves nebēdz, dzīvi svētī
Kā svētkus, kuri beigsies reiz.*

*Un naudu neskaiti, nedz gadus,
Bet mirkļus, kuros proti deg,
Jo vieglprātībai ir tāds mirdzums,
Ko smiltis, ne zeme nespēj segt.*

*Nem spārnus, rūpēm pāri laidies
Kā taurenis zem saules spožs,
Ja nevari ar naudu šķiesties,
Ar prieku šķiesties vari drošs.*

Velta rokām aizklāj acis un cenšas lūgties atmiņā palikušajām debesīm virs priedēm, lai pār meitu un vīru nolaižas miers, taču redz viņa vienīgi tumsu.

3. nodaļa

Trešajā dienā vilciens sāk kustēties. Gar slīdēm klusi sapulcējušos cilvēku pūli māj atvadas. Viņu baltie kabatlakatiņi plivinās kā piesietas kaijas. Ik pa brīdim atskanošie protesta kļiedzienu sajuucas ar luterāņu dziesmu fragmentiem, ko skaita kā lūgšanas. Daži drosminieki sāk dziedāt “Dievs, svētī Latviju!”. Viņus ātri apkļusina.

Vilciens traucas gar ziliem ezeriem un baltām birztaļām, tad, šķērsojis Krievijas robežu, velkas pār dzeltenas zāles klajumiem un izžuvušu upju gultnēm. Dažkārt tas apstājas pamestās stacijās, ko veido vien sabrukušas būdas ar prastām norādēm kirilicā. Uzrodas krievu sievietes un bērni, lai apmainītu ūdeni un gurķus pret dārglietām. Dažreiz

sieviete vai bērns ar līdzjūtību acīs apzēlojas par slāpju māktajiem gūstekņiem un pielej spaini, neprasot samaksu. Ūdens ir silts un pilns ar alģēm un smiltīm.

Vilciens turpina braucienu, tad ik pa laikam apstājas uz vairākām dienām, lai palaistu gaŗām pilnus vilcienus ar kareivīgiem krievu zaldātiem, kas dodas uz rietumiem cīnīties ar Latvijai uzbrūkošajiem vāciešiem. Sargkareivji negribīgi ļauj gūstekņiem izkāpt no vagoniem un mesties garšļaukus seklās peļķēs. Sievietes un bērni lok ūdeni kā pārkarsuši lopi un atgriežas vilcienā ar pāris vērtīgām krūzēm ūdens. Ļaudis atvieglojas iespējami tālu no vilciena, izstaipa locekļus un apguļas trūcīgajā vagonu ēnā. Sievietes cerīgi

bērnu, kuņu iznēsā. Tikai vienreiz viņa sajūt ko tuvu priekam, kad sievietes upes gultnes gram-bās atrod krietni daudz ūdens un kopīgām pūlēm izmazgā daudzreiz žāvētos, bet nekād netīrītos bērnu autiņus, ko klāja netīrumu kārtā. Viņas izberž glumo vagona grīdu un caurumu tā vidū un atnes ūdeni tiem, kuņi ir pārlietu slimī, lai pārvietotos saviem spēkiem.

Pēc tam, uzgriezusi sargkareivjiem muguru, Velta nomazgājas pati. Viņa daudzkārt aplaka kājstarpi ar remdeno ūdeni, tad nomazgā ķermeni un izmazgā matas. Raupjās smiltis noņem piekaltošos netīrumus un eļļu gandrīz tikpat labi kā ziepes.

It visi vagonā Veltai izraisa nerealitātes izjūtu. Šis deportētās ir inteligences pārstāves, viņas cēlušās no izglītoto un pārtikušo šķiras, taču sievietes šķiet vienādas: ikviens ir daļa no ciešanām pakļautās cilvēces. Tomēr Velta saglabā koncentrēšanos un uztur saskarsmi: viņa runā ar latvietēm, bet ar nedaudzajām igaunietēm apmainās žestiem. Viņa mierina drudzī ieslīgušās sievietes, aijā šņukstošos bērnus un sev neprasa neko. Velta tic, ka cilvēciska pieķeršanās dzīvos ilgāk par rūkošajiem krājumiem līdzņemtajos saiņos. Taču pagaidām sievietes nezina, kurp tiek vestas un kas notiks, kad tur nonāks.

Viņas runā mazāk, jo no ūdens trūkuma rīkles ir izkaltošas un lūpas saspregājušas. Pakāpeniski tveici un putekļus nomaina ass vējš. Naktis un tad dienas kļūst aukstas, bet viņas joprojām ir izslāpušas, un vilciens joprojām pārvietojas nevienmērīgi.

Velta atklāj, ka spēj pilnībā pamest savu ķermeni. Tā viņa pārdzīvoja automašīnas kravas kastē notikušo. Velta nepalika uz grīdas kopā ar trim lopiņiem, kas kopojās. Ō, nē, viņa uzlidoja līdz griestiem un no augšas vēroja viņu raustīgās ēnas, nonākdama ekstāzē no atklājuma, ka spēj palikt neaptraipīta, atkārtotot: “Viņi var to nodarīt manai miesai, taču dvēseli viņi nespēj aizskart.” Agrāk viņai nebija nācies atdalīt dvēseli no miesas.

Tā nu tagad Velta raugās no griestiem uz septiņgadīgu meitenīti, kas leļā mirst no atūdeņošanās. Aukstajās naktīs nomirst vēl citi bērni. Sliežu malā maigi nogulda arvien vairāk mirstīgo atlieku. Kāda māte kauc, cieši satvērusi zīdaiņa mirstīgās atliekas. Sievietēm nākas atlauzt viņas iekrampētos pirkstus, kad vilciens apstājas zem bezgalīgajām debesīm.

Velta lūkojas no augšas, kad kopā ar citām sievietēm rok zemi ar dakšiņām, karotēm un kailām rokām. Nepieversdami uzmanību sieviešu lūgumiem iedot lāpstu, sargkareivji staigā šurpu turpu, smēķēdami un apnicīgi klāstīdami, ka izsniegt valsts īpašumu privātām vajadzībām esot krimināls pārkāpums.

(Turpinājums sekos)

Mūsu gads Latvijā: skola, darbs, ikdiens un izpriecās

LĪGA JĒKABSONE

Mārcis Jansons ar savu ģimeni – kundzi Anitu Milleri un 11 gadus veco meitu Selgu – atgriezās Detroitā 2016. gada jūlijā, pēc piedzīvojumu, praktisku pieredžu un prieka pilna gada Rīgā. Viņu dažādos iespaidus par skolu, darbu, ikdienu un izpriecām Latvijā dzirdējam Draudzīgā aicinājuma atceres sarīkojumā svētdien, 22. janvārī, Sv. Pāvila draudzes sabiedriskajā zālē.

Ar Fulbraita programmas stipendiju, labiem kontaktiem Rīgas Techniskajā universitātē un ar vecāku Astrīdas un Andreja Jansona lielo uzupurēšanos (pieskatot māju ar visiem kaķiem un suņiem), Mārcim laimējās pavadīt 2015./16. gadu, strādājot par viesprofesoru RTU Mašīnzinību, transporta un aeronautikas fakultātes (MTAF) Automobiļu katedrā. Vairākus gadus Mārcis jau bija ticis ar RTU administrāciju, veicinot sadarbību ar *Wayne State University* Detroitā, kur viņš strādā par profesoru Autoinženieru fakultātē, un nesējis saņēmis "tenure". Kaut gan darbs un lekcijas abās universitātēs ir līdzīgas, Latvijā Mārci pārsteidza studentu attieksme pret mācībām, kā arī universitātes motivācija paturēt katru studentu, neatkarīgi no mācību rezultātiem. Par katru zaudēto

studentu zūd arī fināncējums. Interesanti, ka trešā daļa no Mārča studentiem bija armijas kadeti.

Ar jurista un bibliotekāra izglītību Anita nekad par sko-

lotāju nav strādājusi, bet kad Selgu pieteica 5. klasē privātskolā "Patnis", Anitu arī turpat pieņēma darbā par angļu valodas skolotāju. Telpas šauras, algas mazas un par pēkšņi

atceltajām stundām nemaksā, skolotāju darbs ir sirds lieta. Anita to arī izjuta, un labā sadarbībā ar "Patni" skolotājām nodibinājās labas draudzības. Kad Anita nestrādāja "Patni", viņa pavadīja laiku Latvijas Nacionālā bibliotēkā, pētot cenzūru Latvijas pirmajos komunistu varas gados.

Pateicoties vecāku pūlēm, Selgas latviešu valoda jau pirms aizbraukšanas bija izcila. Tagad tā skanēja pat vēl latviskāk un apbrīnojami drošāk, stāstot par saviem piedzīvojumiem. Uz ekrāna spīdēja attēli no izbraukumiem jūrmalā, slēpošanas Žagarkalnā, no skolas un tās dažādām aktivitātēm – dziedāšanas popgrupā, piedalīšanās šaha sacensībās un sportošanas. Tāpat kā daudzas meitenes Amerikā, arī Selga ir kaislīga "soccer" spēlētāja, bet Latvijā viņai nācās cīnīties par sieviešu tiesībām, lai tiktu pie futbola treniņa. Selga baudīja nepierastu brīvību Rīgā, kuŗas ielas Jansoniem likās diezgan drošas. Noskatoties, kā citi bērni izmanto publisko transportu, arī Selgai bija atļauts pašai braukt uz dažādām nodarbībām.

Augot un darbojoties latviešu trimdas sabiedrībā, Mārcim ir bieži nācies sev prasīt: "Kā tas būtu... dzīvot Latvijā?" Vairbūt viņš pat domājis: "Kā būtu ar

ūdensslēpēm braukt pa Dauļgavu?" Tagad, kad tas viss ir piedzīvots, secinājums ir: "Lieļiski!" Tēva mājās Pārdaugavā pie māsas ģimenes – Zintas Jansones un Dauļa Auera – bija viegli iedzīvoties. Apkārtne dzīvo vairāki pazīstami ārzemju latvieši, viss kājām vai ar sabiedrisko transportu pieejams – veikali un tirdziņi ar svaigiem latviešu pārtikas produktiem, koncerti, teātri un izcili restorāni. Katrā brīdī dotos atpakaļ, ja ģimeni Latvijā nebūtu tik grūti uzturēt ar profesora algu.

Jansonu ģimene ir bijusi svarīga Detroitas latviešu sabiedrības sastāvdaļa. Pricējāmie par viņu atgriešanos un bijam lielā sajūsmā par tik skaidru un saistošu ieskatu Rīgas dzīves realitātē un Latvijas mācību iestādēs. Pārsteidzoši liels apmeklētāju skaits bija atnācis, kaut arī sarīkojuma sākuma laiks bija pārcelts no 11:30 uz 10:00 no rīta.

Anita un Selga nevarēja palikt uz pusdienām – siltu frikadeļu zupu – jo bija jāsteidzas uz pirmizrādi "Fiddler on the Roof". *Grosse Pointe* teātri Selga tēlo 4. meitu (no piecām) vārdā *Shprintze*, un Anita ir ciema iedzīvotāja un koriste. Luga tika izrādīta no 22. janvāra līdz 4. februārim.

Mārcis Jansons ar kundzi Anitu Milleri un meitu Selgu

ULDIS BRŪNS

Nesen biju aizceļojis uz Ziemeļameriku apciemot senus draugus un pie viena runāt latviešu centros, tajās pilsētās, kuŗas es apciemoju, par dubultpilsonības svarīgumu Latvijai, ekonomiski un politiski, un arī par dzīvi Latvijā no Austrālijā dzimušas personas viedokļa. Man dubultpilsonības tema un potenciāls dubultpilsonībai palīdzēt Latvijai nākotnē ir bijis tuvs kopš laika, kad kopā ar citiem iesaistītiem ilgstoši lobēju Saeimā par pilsonības loka paplašināšanu. Ceļošanas laikā, blenžot internetā, biju ievērojis *facebook* lapā, ka Latvijā ir aktivizējusies jauna grupa, kuŗa saucas *Ar pasaules pieredzi Latvijā*. Un par šo būs stāsts.

Atgriežoties Rīgā, es noskaidroju, kur un kad šī jaunā grupa tiekas, un tad noteiktajā vakarā aizsoļoju uz mūzikālo bāru-restorānu „Trompete”, lai noskaidrotu, kas tur īsti notiek. Ienākot, ar mani sasveicinājās grupas organizators Jānis Kreilis, palūdzda pierakstīties un zīmīti ar vārdu piespraust pie žaketes, un tad es pie galdā ieņēmu vietu. Pie galdā sēdošie ātri viens ar otru iepazīnāties un pastāstījām, ko mēs darām un no kurienes mūsu iepriekšējā pie-

redze. Telpa ātri piepildījās ar caurmērā jauniem cilvēkiem, un tad pie mikroфона viens pēc otra runāja trīs iedvesmojoši runātāji. Toms Kreicbergs, autors un baņķieris, *Catchbox* mētajamo mikrofonu izstrādā-

brīvā gaisotnē runāja un tiklās (*networked*) ar citiem. Bija ļoti viegli uzņemt kontaktu, jo katram jau sava pieredze, studējot un dzīvojot ārzemēs, par kuŗu uzsākt runu. Bija ļoti daudz pozitīvas enerģijas, un

Uldis Brūns un Jānis Kreilis "Trompete"

tājs un kompānijas dibinātājs Miķelis Studers un Eva Katāja, uztura speciāliste. Pēc tam bija „brīvais mikrofonis” un arī darbu sludinājumi izteikti klātesošiem. Noslēgumā klausītāji pasēdēja vai staigāja pa telpu un

iepazīnos ar daudziem iedvesmojošiem cilvēkiem.

Man interesēja, kā šī grupa ir sākusies, tās mērķi un plāni nākotnē, un tādēļ sarunāju interviju ar Jāni Kreili pāris dienas vēlāk. Ideja grupai esot

radusies sarunā ar Ilzi Garozu, Pasaules brīvo latviešu apvienības ģenerālsēkretāri, un veselu rindu dalībniekiem, kuŗus es šeit nenosaukšu, bet kuŗi ir minēti grupas mājaslapā *facebook*. Domā bija, ka 18. novembrī uz Valsts svētkiem varētu rīkot tādu neformālu runas un tiklošanās vakaru. Daniels Liepiņš no Kanadas, kuŗš ir menedžeris „Trompete”, bija gatavs dot atbalstu un arī mājvietu grupai. Bez īpašas sludināšanas ieradās ap 40 cilvēku. Vakara, kad es tur biju, sanāca ap sešdesmit un ir jau pieteikušies pāri par 400 personu mājaslapā. Ir sanākusi tāda kā atbalsta grupa cilvēkiem, kuŗi ir izstūdejuši vai arī dzīvojuši ārzemēs un atgriezušies Latvijā.

Jānis Kreilis, kuŗam šogad būs 29 gadi, pārbraucis pēc studijām prestižajā Kolumbijas (*Columbia*) universitātē Amerikā ar maģistra gradu starptautiskās attiecībās (enerģijas vadībā un pārvaldē). Audzis Purvciemā, vecākais no diviem brāļiem, viņš ir pirmais savā dzimtā ar universitātes izglītību un arī studentu korporācijas *Lettonia* komiltonis. Pēc vidusskolas Jānis nodzīvojis ārzemēs deviņus gadus, strādājis ar projek-

tiem naftas un gāzes uzņēmumā tādās valstīs kā Bruneja, Gāna, Nigērija un Katara un pārvalda latviešu, angļu, krievu, bulgāru un zviedru valodu. Atgriezies Latvijā, viņš gribēja iepazīties ar cilvēkiem un iesaistīties, un saprata, ka šāda grupa varētu arī citiem palīdzēt. Sadarbojoties ar vienu t.s. startupu (*startup*) jeb jaunuzņēmumu Ņujorkā, viņam atliek laiks arī sabiedriski iesaistīties un arī mācīs šeit skolā. Kā var saprast, Jānim patīk valodas un sākumā viņš pat bija domājis iesaistīties diplomātijā. Pirms atgriešanās Latvijā, viņš vispirms gribējis iegūt ārzemju darba pieredzi privātajā sektorā, ko arī ir panācis.

Jānis stāsta, ka pašlaik grupa vēl attīstās, bet tā ir iedīglis pilsoniskā iesaistīšanās, brīvprātīgo iesaistīšanās sabiedrisko projektos un vieta, kur dzirdēt, ko citi dara, tāpat meklēt vai palīdzēt citiem atrast darbu caur līdzīgajiem. Grupai nav vēl gala mērķa, bet var sajust, ka šeit ir talantīgi un spējīgi cilvēki sanākuši kopā, kuŗi vēlas kaut ko pozitīvu veidot Latvijā un Latvijai, turklāt nevis čīkstot, bet strādājot. Lai veicas!

Latvieši arī atgriežas!

Intervija ar izrādes “Emīls un Berlīnes zēni” režisori Māru Lewis

BIRUTA MAGONE

Māra Lewis gatavo savu ceturto izrādi, kas tapusi pēc Ēriha Kestnera romāna “Emīls un Berlīnes zēni” motīviem. Viņas pirmā izrāde – Leldes Stumbres „Plivurītis ar punktiņiem” – tapa 2011. gadā. Tad sekoja Otara Bagaturijas “Karalis Līrs nabagmājā” un Rūdolfa Blaumaņa “No saldēnās pudeles”. Skatuve vilinājusi Māru jau kopš bērnības. Acīmredzot uz Māru iedarbojies kāds pārmanotots tēva – Nacionālā teātra aktiera Vairoņa Jakāna – gēns. Cik vien Māra sevi atceras, allaž viņas intereses un darbošanās bijušas saistītas ar skatuvi – skolēnu aktīvā Jaumatnes teātri, deju ansambļos, vēlāk piedalīšanās Laimoņa Siliņa Mazajā teātri Sanfrancisko. Pēc izglītības ar maģistra gradu ekonomikā, pēc horoskopa intuitīvā zivs, pēc nodarbošanās karstās jogas entuziaste un pēc būtības zinātkārais Dullais Dauka – tāda nu ir mūsu Māra Lewis.

matikā (cits gadsimts, cita valsts, cita problēma), vai aktiešu izvēlē, vai dekorāciju un tērpu konceptā, bet jābūt kaut kam nebijušam.

Vai daudz lasi, lai smeltos idejas izrādēm?

Lasu vismaz piecas grāmatas vienlaikus. Pašlaik esmu iespaidojusies no Alvja Hermaņa “Die-nasgrāmatas”, kur viņš saka: “Katra izrāde man ir sākusies ar bildi galvā – kā tam ir jāizskatās. Izrādes vizuālā forma, tās stils ir sākumpunkts”. Gluži intuitīvi esmu rīkojusies tāpat. Kad vizuālā forma ir skaidra, tad iedvesmu smeļos visur, piemēram, dekorāciju konceptus radās, skatoties Brazīlijas Olimpisko spēļu noslēguma ceremoniju. Viss, ko es daru, pārvēršas par vienu lielu prizmu, caur kuŗu laižu pat vissīkāko detaļu – jautājot, vai tā varētu noderēt izrādē.

Vai fakts, ka pati esi aktrise, palīdz tev iestudēt izrādes?

Hmm (aizdomājas). Kad sāku

aktieriem patik spēlēt un ar katru mēģinājumu sanāk arvien labāk. Varbūt – kā tas notiek Alfrēdam Hičkokam – parādīšos kādā lugas momentā, bet varbūt arī ne.

Dzirdēju, ka šī būs aktieriem bagāta izrāde.

Zīni, es nemaz nevaru vairs saskaitīt, cik tad īsti to aktiešu un cik lomu pavisam ir. Katru reizi, kad skaitu, sanāk cits cipars. Un viesizrādē Losandželosā mēs būsim nedaudz citā skaitā. Sāksim ar to, ka izrādē piedalās Latviešu skolas audzēkņi un ar bērniem ir tā, ka viņi visu laiku kustas un viņus saskaitīt vispār nav iespējams. Vidējais aritmētiskais ir 15 bērni. Pieaugušo skaits arī mainās un pagaidām mums vēl nav bijis mēģinājums, kad būtu klāt visi pieaugušie aktieri (nemaz nerunājot par Gintu Danni no Francijas un Mārtiņu Zinbergu no Losandželosas, kuŗi pieskries pēdējā brīdī). Es tā piemetu, ka

un Ruta *Grand* atsaukā ar savu finansiālo atbalstu. Nemaz nerunājot par visiem tiem morāli ceļošiem atbalstītājiem, kuŗi, mani redzot, saka, ka nevar vien sagaidīt, kad būs izrāde. Izrāde, protams, būs, bet tā nevarētu notikt bez atsaucīgu cilvēku atbalsta visās izrādes tapšanas stadijās. Milzīgs paldies Sanfrancisko draudzei par iespēju izmantot telpas mēģinājumu laikā!

Kas ir vislielākais izaicinājums šīs izrādes tapšanā?

Teātra cilvēki saka – ja gribi dabūt galvassāpes, uzliec uz skatuves bērnu vai dzīvniekus. Ar bērniem mums iet ļoti labi (dažreiz pat labāk nekā ar pieaugušajiem). Es nopietni apsveru domu uzvest uz skatuves savu suni. Mans vīrs domā, ka tā nav laba ideja, bet mana draudzene Latvijā saka: “Neatņem Roksītei skatuves karjeru!” Tur vēl jāpaddomā!

Skaidrs, ka mājiniēki cieš – viņi daudz labprātāk gribētu visus šos radošos, darbīgos cilvēkus paturēt sev! Ko lai dara – māksla prasa upurus!

Vienā no mēģinājumiem man bija iespēja redzēt, kā top dažas no tām. Kas ir choreografs dejām bērniem un pieaugušajiem?

Dejas ir mans sirdsbērns. Katrā no iepriekšējām izrādēm ieliku pa deju. Šoreiz būs vairāk – es atļāvu sev izvērsties (nebija jau ilgi jāpierunā). Hermanis saka, ka izrādei jābūt savam ritmam. Man liekas, ka choreografija piedod izrādei “odziņu”.

Kas tev vislabāk patik izrādes tapšanas procesā?

Patik, kad aktieři atveras, sāk improvizēt, patik, kad aktieři mani pārsteidz ar negaidītu risinājumu, kuŗu tikai atliec nosliēpēt, patik strādāt ar radošiem cilvēkiem, kas ir izrādes līdzveiv-

Māra Lewis // FOTO: Peter Lewis

No kreisās puses: 4.rinda: Māra Lewis; 3.rinda: Ilze Pleisa, Māra Vilde; 2.rinda: Gundega Ozols, Anita Greenband, Biruta Magone; 1.rinda: Lija Lietus, Karina Vasiļevska-Das, Džoanna Pāvuliņa, Sallija Filitsa // FOTO: Inga Briķe

Pastāsti nedaudz par izrādi!
Izrāde domāta bērniem un pieaugušajiem. Šoreiz tā tapusi pēc Ēriha Kestnera darba motīviem. Emīls viens pats ceļo uz Berlīni, pa ceļam tiek apzags, bet vēlāk ar jauniegūto draugu palīdzību atgūst zaudējumu. Būs “skriešana, elšana un no kājām krišana”. Tajā pašā laikā tā ir ļoti sirsnīga izrāde par patiesām cilvēciskām vērtībām – godīgu, pienākuma apziņu un mīlestību.

Kādā veidā tu izvēlies izrādi, ko nolem iestudēt? Vai tev ir mīļākie autori, no kuŗiem tu izvēlies?

Kad nospēlējam izrādi, ķeros pie nākamās lugas meklēšanas, kas parasti ilgst gadu. Lasu visas pieejamās lugas, grāmatas, ieklausos mūsu teātra aktiešu un manu draugu idejās un padomos un gaidu, kamēr kaut kas iekersies sirdī. Kad ir iekēries, tad zinu – tas ir īstais! Nevaru atļauties iet pa to pašu ceļu otrreiz, vienmēr gribas kaut ko jaunu, vajag pārsteiguma momentu – vai nu te-

iestudēt izrādes un mēģināju dabūt no aktieriem to, ko biju iecerējusi, sapratu, ka pirms tam neesmu bijusi nekāda labā aktrise – drīzāk marionete režisora rokās, kas centīgi skaita tekstu kā pantīnu un pārvietojas pa skatuvi norādītajā virzienā. Bet, kad tu tajā lugas materiālā esi iekšā līdz ausīm, tad tev gribot negribot pa visām vilēm spraucas laukā dažādi tēli un dažreiz ir vieglāk parādīt aktieriem, ko tu gribi. Tad tā tēlošana nāk no sirds, no dvēseles, nevis no smadzenēm. Un, kad es pati netieku galā, tad palīgā ar aktiermeistarību nāk Biruta Magone.

Kuŗu loma no šīs izrādes tevi kā aktrisi uzrunā?

Redzot, cik visiem aktieriem labi sanāk – baidos, ka negribētu spēlēt nevienu, ja nu vienīgi pieminekli (*smejas*). Grūdeiss būtu laba loma, taču tur daudz jāpiestrādā, bet man labāk patik likt citiem strādāt (*smejas*). Ja nopietni, tad man daudz lielāku gandarījumu dod nevis pašai spēlēt savā izrādē, bet redzēt, ka

pieaugušie ir 17, bet patiesībā vēl vairāk, jo mums palīdz Māra Linde – latviešu skolas direktore un arī bērnu vecāki.

Vai tik liels uzvedums mūsu apstākļos vispār ir iespējams?

Kad sarakstījāties ar Ivaru Mičuli par viesizrādi Losandželosā, viņš izteicās: “Nu tad gaidām pusi no Sanfrancisko pie mums!” Aptvēru, ka šis tiešām ir grandiozs pasākums gan pie mums Ziemeļos, gan Kalifornijas Dienvidos.

Tāpēc oktobra beigās izsūtīju aicinājumu visiem teātra mākslas cienītājiem ar lūgumu atbalstīt topošo izrādi.

Tu runā par finansiālo pusi. Kas šobrīd atbalsta šo grandiozo izrādi?

Man sanāca tāpat kā Sprīdītim – gāju laimi meklēt citur – lūdzu finansiālo atbalstu gan PBLA, gan Latviešu fondam, gan Kampaņam, bet atradu lielu laimi mājās – tepat Sanfrancisko liča apkārtnē – Nikolajs Lapiņš, Pēteris Auzers, Vija Lindbergs, Zinta Zariņa, Kristaps Baltiņš

Šai lugai ir tik daudz skatu, kas nemitīgi mainās. Kā top dekorācijas?

Dekorāciju skeletu izgatavoja metālmākslinieks Marks Ruddy. Māksliniece Inga Briķe atdzīvina skeletu ar miesu, apgleznojot 14 audeklus. Armīns Staprāns atrada tehnisko risinājumu, kā piestiprināt gleznojumus pie struktūras, lai varētu ātri veikt dekorāciju maiņu.

Esmu redzējusi rakstus un reklāmu par šo izrādi ne vien Draudzes namā, bet arī Apskatā un laikrakstā Laiks un pat Facebook. Jūs protat reklamēt.

Nu, ja turēsim sveci zem pūra, tad jau neviens nezinās, cik čakli mēs te strādājam un ne tikai aktiermēģinājumos, bet arī, liekot lietā intelektuālo un profesionālo pieredzi – rakstus rakstot un plakātus datorgrafikā atdzīvino. Labi, ka Ponija (Džoanna Pāvuliņa) ir gatava palīdzēt jebkuŗu radošu ideju ieviest dzīvē.

Kā mājiniēki uztver visu šo enerģisko jampadraci?

dotāji. Patik, kad defekts kļūst par efektu. Un patik, ka mēs radām jaunas komiskas situācijas.

Vai tev jau ir prātā nākamā izrāde?

Jau ilgāku laiku rotaļājos ar domu par Šekspīru, bet tur atkal daudz tēlu. 2-3 aktiešu luga atvieglo izrādes sagatavošanas ceļu, bet kuŗš tad grib iet pa vieglāko ceļu? Lauzties caur šķēršļu džungļiem – tas ir interesanti.

Tava režisores devīze?

Radīt pārsteigumu!

Tavs ieteikums skatītājam?

Ja kādreiz esat bijuši Berlīnē vai lasījuši Kestnera grāmatas; ja kādreiz esat bijuši bērni vai nokļuvuši bezizejas situācijā; ja esat asa sižeta cienītāji vai gribat iedziļināties vispār cilvēciskās vērtībās – tad jums šī izrāde noteikti patiks. Atnāciet un pārliecieties pašī! Ja netiekat sestdien, 4. martā, pulksten 4:00 pēcpusdienā Draudzes namā Sanfrancisko, tad nāciet svētdien, 12. martā, pulksten 1:00 pēcpusdienā Losandželosas Latviešu namā.

Uz tikšanos!

Draudzīgā aicinājuma sarīkojums Losandželosas latviešu skolā, Kalifornijā

SANITA ŠŪMANE-KARAMI,
Losandželosas latviešu skolas
b/d grupas vadītāja

Draudzīgais aicinājums ir Kārļa Ulmaņa 1935. gada 28. janvārī iedibināta akcija un aicinājums dāvināt grāmatas savām bijušajām skolām. Šogad Losandželosas latviešu skolā, Kalifornijā, Draudzīgā aicinājuma sarīkojums notika svēt-

mācību pārziņes Aijas Zeltiņas-Kalniņas un skolotājas Ingridas Džennings (*Jennings*) pērnā gada ierosinājumam latviešu skolā atkal uzsākt koklēšanas nodarbības bērniem. Skolai tobrīd bija 3 kokles, bet koklēt mācīties gribētāju bija daudz vairāk.

tīgi uzmeklēja skolas direktori svētdienas rītos vai arī deklamēja tautasdziesmas skolas rīta sanāksmēs. Skolas skolotājas bija parūpējušās par tautasdziesmu kamola izveidi, kur saules dzeltenā dzijā tika ietītas lapiņas ar skandētajām tautas-

lētāji, un kā balvu viņi saņēma Losandželosas Zooloģiskā dārza apmeklējuma biļetes ar vietējās latvietes Losandželosas Zooloģiskā dārza brīvprātīgās darbinieces Lisas Edmondsones, piedāvāto gides pakalpojumu Zoodārza apmeklējuma laikā.

jau ir izmantojuši.

Sarīkojuma izskaņā sekoja silto zupu pusdienas ar saldo ēdienu un augļiem, ko, par godu Draudzīgā aicinājuma sarīkojumam, sagādāja gan audzēkņu vecāki, gan skolas skolotājas, gan arī Dienvidkalifornijas Lat-

Tautasdziesmu skaitīšanas konkursa dalībnieki. No kreisās: Emmetts Džennings, Kārlis Kalvāns, Evelīna Blāke, Adelīna Blāke, Eduards Zeltiņš-Kalniņš, priekšā - Anna Arnolda, aiz mugurē - Mikuss Arnolds, Ieva Arnolda un Elsa Brecko // FOTO: Aija Zeltiņa-Kalniņa

Bērnudārza bērni saņem pirmās liecības. No kreisās: Anna Arnolda, Laila Dženningsa, Nikolas Leikarts, Aidens Urena, Kristofers Karami. Sk. Sanita Šūmane-Karami // FOTO: Aija Zeltiņa-Kalniņa

dien, 29. janvārī, un tā vadmotīvs bija "Katram savu tautasdziesmu kamolā jāietin". Sarīkojuma ietvaros notika tautasdziesmu konkursa noslēgums un skolēnu priekšnesumi, pirmā pusgada liecību izsniegšana skolas audzēkņiem, Latvijas Nacionālās bibliotēkas rīkotās lasīšanas veicināšanas programmas "Bērnu, jauniešu un vecāku žūrija" rezultātu paziņojumi, kam sekoja siltās pusdienas.

Sarīkojumu vadīja skolas direktore Nora Mičule, un sarīkojums aizsākās ar latviešu skolas skolotājas Ingunas Galviņas stāstījumu par Krišjāņa Barona milzīgo darbu, apkopojot mūsu tautas dainas. Lai skolas bērniem prātā spilgtāk paliktu Krišjāņa Barona tēls, sarīkojumā piedalījās Alfrēds Stinkuls, pastāstot par tautasdziesmu dziedāšanu gadskārtu mijā. Pārsteidzoši un reizē iepaidīgi bija ieraudzīt tik pazīstamo tēlu, tērpušos lina drēbēs, ar Krišjānim Baronam raksturīgo, balto, gaŗo bārdu un baltajiem matiņiem, runājam latviski un skandējot tautasdziesmas saulainās Kalifornijas latviešu skolā. Uz mirkli šķita, ka varbūt esam pavisam citā pasaules malā un laikā.

Krišjāņa Barona vizijai sekoja dažāda vecuma skolas bērnu uzstāšanās, deklamējot tautasdziesmas, kopīgi tās dziedot kokļu pavadījumā, kā arī dejojot tautasdejas.

Pēc audzēkņu priekšnesumiem Edvardu (*Edwards*) ģimene Losandželosas skolai dāvināja trīs no Latvijas atvestas kokles, ko pēc skolas pasūtījuma izgatavoja kokļu meistare un folkloriste Anda Ābele. Tā bija Edvardu ģimenes atsaucība skolas

LA skola pirmo reizi piedalījās LNB rīkotajā "Bērnu žūrija" – lasi un vērtē jaunākās Latvijā izdotās latviešu un tulkotās grāmatas. Mazā žūrija ar iemīļotākajām grāmatām; no kreisās: Kārlis Kalvāns, Eduards Zeltiņš-Kalniņš, Anna Arnolds, Ieva Arnolda, Mikuss Arnolds. Bērni izlasīja 1-3 grāmatas un novērtēja gan to saturu, gan zīmējumus // FOTO: Aija Zeltiņa-Kalniņa

Skolotāja Ingrida Džennings sirsniņi pateicās Edvardu ģimenei par dāro dāvinājumu un bija apņēmības pilna uzsākt koklēšanas nodarbības jau nākamajā svētdienā, apsolot, ka jaunie koklētāji būs gatavi uzstāties latviešu centrā šā gada 18. novembrī sarīkojumā.

Turpinot sarīkojumu, tika apbalvoti uzņēmīgākie tautasdziesmu konkursa dalībnieki. Tautasdziesmu konkurss norisinājās visu pagājušo mācību pusgadu, kad katram konkursa dalībniekam svētdienās bija uzdevums nodedamēt savu iemācīto tautasdziesmu skolas direktorei Norai Mičulei un iesniegt to, uzrakstītu uz nelielas lapiņas. Vecāku skubināti un sāncensības dzīti, audzēkņi ci-

dziesmām. Skolas audzēkņi bija ļoti sagatavojušies, daži, mazliet uztraukušies, bet ar cītību un lepnumu deklamēja mums tik pazīstamās četrrindes. Tautasdziesmu dalībniekiem skola dāvināja Latvijā izgatavotās konfektes "Gotiņa", kuŗu ietinamajos papīriņos visiem par pārstiegumu bija iedrukātas tautasdziesmas. Draudzīgā aicinājuma apmeklētāji, audzēkņu vecāki un vecvecāki arī tika aicināti deklamēt un kamolā ietīt savu tautasdziesmu. Tas radīja patīkamu saliedētību pasākuma norisē. Sarīkojuma turpinājumā skolotājas izsniedza liecības audzēkņiem par pagājušo mācību pusgadu un dāvināja grāmatas. Tika apbalvoti cītīgākie latviešu skolas apmek-

Pēc tam skolas mācību pārziņe Aija Zeltiņa-Kalniņa Draudzīgā aicinājuma apmeklētājiem plašāk pastāstīja par Losandželosas latviešu skolas dalību Latvijas Nacionālās bibliotēkas rīkotās lasīšanas veicināšanas programmas "Bērnu, jauniešu un vecāku žūrija". Losandželosas skola minētajā programmā šogad piedalījās pirmo reizi, un tās ietvaros bērniem ir iespēja lasīt un vērtēt jaunākās Latvijā izdotās latviešu, kā arī latviešu valodā tulkotās grāmatas. Vairāki bērni bija izlasījuši 1-3 grāmatas un pēc LNB piedāvātās vērtējuma sistēmas novērtēja gan grāmatu saturu, gan ilustrācijas, kas mazajiem lasītājiem nav maz-

viešu ev. lut. draudzes dāmu komitejas pārstāves. Siltās pusdienas latviešu centrā, kā parasti, apmeklētājiem radīja omulīgu gaisotni kopā sanāksšanai.

Protams, kā jau visi latviešu pasākumi, arī šis neiztika bez sava veida kurioziem un smieklu mirkļiem, tāpat pārliecību par ļoti izdevušos sarīkojumu varēja gūt, redzot smaidīgās bērnu sejas, lepnī smaidošos vecvecākus un gandarītos vecākus. Galvenais, ka šajā zemes malā joprojām turpinām reiz Latvijā aizsāktu Draudzīgā aicinājuma tradīciju, neaizmirstam savas tautasdziesmas un turpinām tās ietīt kamolā...

Paldies visiem, kas rīkoja,

Tautasdziesmu konkursa dalībniekiem skola dāvināja Latvijā izgatavotas konfektes "Gotiņa", kuŗu ietinamajos papīriņā bija ierakstītas tautasdziesmas. No kreisās: Solvita Pastare, Zenaida Pastare un Nora Mičule // FOTO: Aija Zeltiņa-Kalniņa

svarīgas. Programmas ietvaros iespējams iepazīties arī ar grāmatu piedāvājumu pieaugušajiem, un daži skolas vecāki to

atbalstīja, apmeklēja un dalījās priekā Draudzīgā aicinājuma sarīkojumā kopā ar latviešu skolas saimi!

LATVIJA DIENU RITĒJUMĀ

Darināsim Stāstu segu
Latvijas simtgadeiLATVIEŠI PASAULĒ
Muzejs un
pētniecības centrs

Mūzejs Latvieši pasaulē (LaPa) aicina ārzemju tautiešus sagaidīt valsts 100. jubileju ar Stāstu segu. Līdz

2017. gada 30. augustam ārzemēs dzīvojošie latvieši, kuŗu sirdij tuva Latvija, aicināti uz Rīgu sūtīt pašu rokām gatavotus un izrotātus 18x18 cm kvadrātiņus lielzmēra tekstilmozaikas segai (*patchwork quilt*). Stāstu sega būs veltījums Latvijas Republikas dibināšanas apaļajai jubilejai, 2018. gada 18. novembrim. Stāstu segas idejas pamatā ir Anglijas latvietes Ritas Jefimovas dāvinājums LaPa: sega, ko uz V Eiropas Latviešu dziesmu svētkiem Lidsā 1982. gadā darināja 59 rokdarbnieces no Lidsas un Bredfordas.

Līdz 2017. gada 30. augustam ārzemēs dzīvojošie latvieši aicināti uz Rīgu sūtīt pašu rokām gatavotus un izrotātus 18x18 centimetru kvadrātiņus lielzmēra tekstilmozaikas segai, kas būs veltījums Latvijas Republikas dibināšanas 100. jubilejai. Tekstilmozaikas segas, kuŗas tradicionāli gatavo angļiski runājošās zemēs, mēdz iegūt simbolisku nozīmi, tās tiek arī mantotas no paaudzes paaudzē. Auduma gabaliņi no kāzu un kristību kleitām vai no tautastērpiem glabā atmiņas par nozīmīgiem dzīves notikumiem.

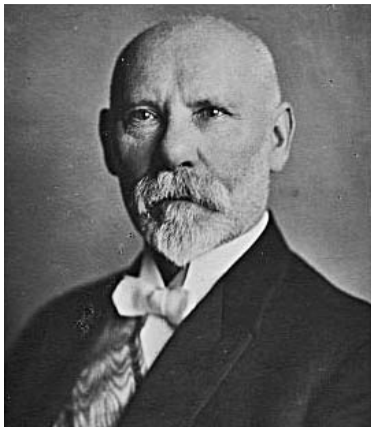
Segas kvadrātiņš jāveido ar ārējo malu 18x18 cm (7,09 collas). Kvadrātiņu var izrotāt dažādās tehnikās, izmantojot daudzveidīgus materiālus – izšūt, tamborēt, adīt, filcēt, apgleznot, apdrukāt ar fotografijām, attēliem, tekstiem utt. Uz papīra lapas jāuzraksta vārds, uzvārds, dzīvesvieta, e-pasta adrese, apraksts par kvadrātiņu, par dāvinājuma sūtītāju (līdz 75 vārdiem). Adrese Stāstu segas gabaliņu sūtīšanai: "Latvieši pasaulē", Latvijas Nacionālā bibliotēka, Mūkusalas iela 3, Rīga, LV-1423. Dāvinājumi jāatsūta līdz 30. augustam. Vairāk informācijas *Facebook* profilā Stāstu sega vai izdrukātā brošūras PDF versijā. Latvijas simtgades segu no akcijas dalībnieku atsūtītajiem gabaliņiem kopā šīs tekstilmāksliniece Janta Meža.

Mūzejs "Latvieši pasaulē" saņēmis kvadrātiņu no londonietes Zigrīdas Daškevičs ar aizkustinošu stāstu: "Sega saglabājusies no bēgļu dienām 1944. gadā Cēsīs. Atceros, ka dažas mantas tika ietītas stripainā segā, kas bija jau paveca un par gultas segu nekad netika lietota. Prieks, ka daļu no šīs vēsturiskās segas, kuŗā ieausti vismaz simts gadu stāsti, mēs varam nodot Latvijai tās 100 gadu jubilejā."

Jāņa Čakstes mazmazbērni
veidos mūzeju

Latvijas pirmā prezidenta Jāņa Čakstes mazmazbērni plāno izveidot viņam veltītu mūzeju Čakstes dzimtas mājās "Aučos", aģentūrai LETA stāstīja prezidenta mazmazmeita Kristīne Čakste.

Mūzeja izveides plāni ir lieli un grezni, taču mazmazbērni cer visu realizēt pa solītim un skatīties, kur ceļš viņus vedīs. Pirmais uzdevums ir kalpu mājas atjaunošana, kas patlaban ir projektēšanas sta-

Jānis Čakste

dijā. Valsts kultūras pieminekļu aizsardzības inspekcija (VKPAI) ir devusi pagaidu piekrišanu idejai, kā arī arhitektūra būtībā ir gatava, tāpēc tagad tiks sākts darbs ar būvziniekiem. "Ceru, ka pa vasaru varēsim būvēt un līdz 2017. gada beigām pabeigt," stāstīja Čakste. Ja līdz 2017. gada beigām izdosies pabeigt būvniecības darbus, līdz 2018. gada 14. septembrim, kad ir Jāņa Čakstes dzimšanas diena, pietiks laika, lai mūzejam izveidotu saturu, kas sākotnēji būs attīstīts no tā, kaspatla-banpieejamsmemoriālās istabās. "Mums ir daudz fotografiju, dokumentu un dažas personīgas mantas. Pieredze rāda, ka ir labi, ja mūsu stāsts ir pieejams arī citā valodā, tāpēc esam nolēmuši, ka visas anotācijas un cita informācija būs latviešu un angļu valodā," puda Čakste. Mūzejā mēģinās ieviest arī dažādas interaktīvas detaļas, piemēram, datorizētu ciltskoku, filmas un skaņas, taču šī iecere ir vēl tikai sarunu stadijā.

Pieminam Alfrēdu Bīlmani
130. dzimšanas dienā

Šajās dienās izcilajam Latvijas valstsvīram Alfrēdam Bīlmanim aprit 130. Alfrēds Bīlmanis 1911. gadā beidza Maskavas universitātes Vēstures nodaļu. Viņš ieguva filoloģijas doktora gradu. 1910.–1912. gadā – obligātajā karadienestā Krievijā. Strādāja par skolotāju Kaukāzā un Volīnijas gubernā līdz Pirmā pasaules kara sākumam, kad iesaukts Krievijas armijā. 1918.–1920. gadā – skolotājs Rovnā.

Sācis strādāt Latvijas ārlietu dienestā no 1920. gada jūlija. Vispirms Ārlietu ministrijas Preses nodaļas sekretārs, no oktobra līdz 1932. gada jūnijam – nodaļas vadītājs. Laikraksta *Brīvā Zeme* redakcijas loceklis (1921–1922). Latvijas Preses biedrības līdzdibinātājs un goda biedrs, Latvijas PEN kluba priekšsēdis. 1932.–1935. gadā ārkārtējais sūtnis un pilnvarotais ministrs PSRS, no 1935. gada oktobra – ASV.

Ar Latvijas Republikas Ministru kabineta 1940. gada 17. maija lēmumu iecelts par ārkārtējo pilnvarotā un sūtņa Lielbritānijā Kārļa Zariņa aizvietotāju gadījumā, ja tiktu kavēta ārkārtējo pilnvaru realizēšana. Pēc Latvijas okupācijas Alfrēds Bīlmanis jau 1940. gada 13. jūlijā iesniedza diplomātisku notu ASV Valsts departamentam, paziņojot, ka iecerētās Tautas Saeimas vēlēšanas ir pretrunā Latvijas Satversmei un vēlēšanu likumam, vienlaikus prasot aizsargāt Latvijas un tās pilsoņu

īpašumus ASV pret PSRS mēģinājumiem tos pārņemt. 18. jūlijā Bīlmanis jau – nā notā ASV valsts sekretāram K. Hallam uzsvēra gan 14./15. jūlija Saeimas vēlēšanu antikonstitucionālīti, gan ārvalsts kaŗaspēka klātbūtni. Bīlmaņa notām bija rezonanse kā ASV valdības aprindās, tā presē. Padomju vara Latvijā 1940. gada jūlijā beigās K. Zariņu un A. Bīlmani atcēla no amata disciplināru pārkāpumu dēļ, atņēma viņiem pilsoņa tiesības, konfiscēja īpašumus un kā valsts nodevējus izsludināja ārpus likuma. Tas neietekmēja viņu turpmāko darbību ārvalstīs, jo Latvija visu okupācijas laiku saglabāja starptautiski atzītas valsts statusu *de iure*. Kā vēsturnieks un publicists A. Bīlmanis no 1923. līdz 1949. gadam izdeva aptuveni 40 grāmatu un brošūru. Kaŗa un pēckaŗa gados sevišķu nozīmi ieguva apjomā nelielās brošūras, kas informēja plašus sabiedrības slāņus par Latviju. Kopš 1940. gada janvāra sūtniecības Vašingtonā Preses birojs A. Bīlmaņa vadībā izdeva biļetenu *Latvian Information Bulletin*.

Ārlietu ministrs tiek ar
Krievijas vēstnieku Latvijā

Iepazīšanās vizītes ietvaros 3. februārī ārlietu ministrs Edgars Rinkēvičs tikās ar Krievijas Federācijas nozīmēto vēstnieku Latvijā Jevgeņiju Lukjanovu, lai pārrunātu aktuālās divpusējās attiecības.

"Krievija ir mūsu kaimiņš. Lai gan vairākās un principiālās lietās mums ir atšķirīgs redzējums, taču esam gatavi sadarboties tajās jomās, kas veicina praktisko un nozaru sadarbību – īpaši transporta nozarē, kultūras, robežu demarkācijas jautājumos, nelegālās migrācijas un organizētās noziedzības jomā. Šā gada maijā Latvijā tiek plānota starpvaldību komisijas kārtējā sēde. Esam gandarīti par līdzšinējo Latvijas – Krievijas pārrobežu sadarbību," teica E. Rinkēvičs. Ministrs puda nopietnas bažas par šā brīža situāciju Ukrainas austrumos un aicināja Krieviju Normandijas formāta ietvaros konsekvēnti pildīt Minskas vienošanos. Amatpersonas bija arī vienprātīgas, ka ir jāturpina darbs pie Latvijas un Krievijas Ārlietu ministriju sadarbības plāna izstrādes nākamajam periodam.

Vizītē ieradās
Polijas Seima priekšsēdis

Lai pārrunātu drošības un aizsardzības jautājumus, Rīgā bija ieradies Polijas parlamenta – Seima – priekšsēdis Mareks Kuħciņskis. Tiekoties ar Polijas kolleģu, Saeimas priekšsēde Ināra Mūrniece (Nacionālā apvienība) pateicās Marekam Kuħciņskim par viņa valsts ieguldījumu Latvijas drošības stiprināšanā.

(Turpinājums 10. lpp.)

SPILGTI CITĀTI

"Demokratija šos
laikus pārdzīvos..."Anna Aplbauma par Trampu, Putinu,
jauna kaŗa briesmām, demokrātiju

Anna Aplbauma ir pasaulē labi pazīstama un augstu vērtēta amerikāņu žurnāliste un vēsturniece. Viņa dzimusi 1964. gadā Vašingtonā, ieguvusi izcilu izglītību, studējot vispirms Krievijas vēsturi un literāturu Jeila universitātē, bet pēc tam starptautiskās attiecības Londonas Ekonomikas skolā un S. Antonija kolledžā Oksfordā. Pēc studijām Anna Aplbauma uzsāka sekmīgu žurnālistes karjēru. Lasītāju un akadēmisko aprindu visplašāko ievēribu ieguva Annas Aplbaumas 2003. gadā publicētā grāmata "Gulags: padomju nometņu vēsture" (*Gulag: A History*). Šis saistoši uzrakstītais akadēmiskais pētījums, kuŗā detalizēti aprakstīti padomju ieslodzījuma nometņu dažādie, arī Rietumos mazāk zināmie vēstures aspekti, saņēma vienu no prestižākajiem ASV apbalvojumiem literātūrā un žurnālistikā – Pulicera prēmiju. Vācijas žurnālā *Der Spiegel* publicēta intervija ar Aplbaumu par jaunākajiem notikumiem pasaules vēsturē un personībām. Mūsu lasītāju ieskatam daži fragmenti no intervijas.

Vai pasaule pēc Trampa kļūšanas par ASV prezidentu kļū-
vusi nedroša, vai arī mēs varam justies atslābinātāki?

Pasaule vienmēr ir bijusi nedroša, taču tagad tā kļuvusi nedroša citādā veidā. Lietu kārtība, pie kuŗas bijām pieraduši pēc Aukstā kaŗa beigām, mainīsies lielā mērā. Mainīsies arī attiecības starp ASV un citām valstīm.

Kas jums rada vislielākās bažas?

Iespējama jauna Krievijas ekspansija uz kādu Austrumeiropas daļu. Tāpat Krievijas kampaņa palielināt savu ietekmi uz Vāciju un citām Eiropas daļām, mēģinot vājināt to demokrātiskās tradīcijas. Bažas rada ASV un Ķīnas ekonomiskā pretstāve, neizslēdzot pat ieroču lietošanu.

Vai komūnikācijā ar sabiedrību Trampa "tvīterošana" un
plašsaziņas līdzekļu ignorēšana "nenoraks" demokrātiju?

Problēma ir visaptveroša. Tramps darbojas pasaulē, kuŗā cilvēki ir katrs savā puzlī un informāciju saņem filtrētu, līdzīgi kā no Facebook. Cilvēki dažādi uztver realitāti, un Tramps to izmanto. Viņš pilnīgi koncentrēties tikai uz saviem vēlētajiem. Kopš ievēlēšanas par ASV prezidentu Tramps nav vērsies pie visas amerikāņu tautas un mēģinājis rast vienojošu valodu.

Tramps saka, ka viņš ciena Putinu, vai viņi kļūs par draugiem?

Diez vai viņi būs patiesi draugi. Tramps jau ilgāku laiku apbrīno Putinu, redz viņā savu elku. Taču ne Pentagonā, ne citās valsts institūcijās šāds redzējums netiek diez ko atbalstīts. Mēs nezinām, ko šī valdība darīs.

Tramps NATO nodēvējis par "novecojušu". Kas notiks ar Aliansi?

Jau ilgāku laiku ASV tiek runāts, ka NATO neveic savas funkcijas pilnā mērā. Noniecinot NATO sabiedrotos, Tramps veicina NATO lejupslīdi. NATO nākotne atkarīga no eiropiešiem pašiem. Eiropas drošība atkarīga no Vācijas, Francijas, Lielbritānijas un vēl dažām valstīm. Tagad vissvarīgākais būtu apvienot spēkus cīņai pret terorismu, hibrīdkāŗu, populismu.

Vai būtu iespējams kaŗš?

Gaisā virmo dažādas versijas. Tramps priecājas par savām ekstremālajām izdarībām, krievi aizdomīgi bieži piemin savus atomieročus. 70. un 80. gados PSRS bija samērā stabila. Putina Krievija ir neapreķināma. Lēmumus pieņem nevis lielāka grupa, bet šaurs politiķu loks. Būtiski palielinājies risks izdarīt kļūdas.

Krievija ir viena no valstīm, kas klaji ignorē starptautiskās
normas. Ķīnā, Turcijā un vēl dažās valstīs pastiprinājušās
autoritārisma tendences. Vai demokratija nesāk iet uz galu?

Demokrātijai jāpārdzīvo, un tā pārdzīvos šos laikus. Deviņdesmitajos gados mēs bijām eiforijā, ka demokratija neapturami izplatīsies visā pasaulē, tas tomēr nav noticis. Tam nav sakara ar Trampu, drīzāk pie vainas ir globālizācija, kas politikāņiem atraisīja rokas, un digitālā laikmeta iestāšanās. Jauni cilvēki jautā, kāpēc viss notiek tik lēni, varbūt kāds viens (izcēlums mūsu – red.) cilvēks ar savu lēmumu visu varētu izšķirt uzreiz?

Ko likt pretī šim saigumam?

Mums jātiec vaļā no iedomām, ka politika ir tikai tas, ko veido citi cilvēki lielās pilsētās. Protestu gājieni neko nelīdzēs. Ja tie, kuŗi iet demonstrācijās, paši kandidētu vai piedalītos lokālpolitikā, tiktu sasniegti vairāk. Ja lielajā dumpī iesaistītos vairāk cilvēku, būtu cerība, ka demokratija iegūs jaunus impulsus.

LATVIJA DIENU RITĒJUMĀ

VĒSTNIECĪBU ZIŅAS

(Turpināts no 9. lpp.)

Tikšanās laikā Saeimas namā

Poļu lidmašīnas piedalās Baltijas gaisa telpas patrulēšanā, un karavīri darbojas NATO starptautiskajā bataljonā. Polija ir gatava arī sūtīt savas armijas vienības uz Baltijas valstīm. Šobrīd galvenais uzdevums – īstenot NATO Varšavas galotņu apspriedes (samita) lēmumus, tostarp sniegt atbalstu sabiedroto klātbūtnes nodrošināšanai Baltijas valstīs un Polijā. Abu parlamentu vadītāji uzsvēra – ir svarīgi, lai visas dalībvalstis būtu saliedētas un vienotas jautājumos par Eiropas Savienības drošību un nākotni. Eiropas Savienībai arī nākotnē jāattīstās kā neatkarīgu valstu savienībai, un nepieciešams ātrāk risināt tādu kopīgo izaicinājumu kā migrācija.

Kaŗa mūzejā atklāta izstāde par Katiņas slaktiņu

Viņus nogalināja ar šāvienu pakausī – tik skarbs un tiešs ir Kaŗa mūzejā nupat izstādītās ekspozīcijas vadmotīvs. Stāsts ir par Katiņas slaktiņu – masveida nāvessoda izpildi Staļina laikā poļu karavīriem, ārstiem, skolotājiem. Padomju drošībasnieki Katiņā kopumā nogalināja 20 000 cilvēku. Izstādi veidojuši un uz Latviju atveduši poļu vēsturnieki, lai atgādinātu par šo traģisko vēstures lappusi, kuŗu Maskava gadu desmitiem centās slēpt. Par Katiņas slaktiņu sarakstīti daudzi pētījumi, grāmatas, veidotas mākslas filmas. Tra-

ģēdijas arhitekts bija iekšlietu ministrs Lavrentijs Berija, kuŗš vēstulē Staļinam aicināja iznīcināt tā sauktos padomju varas ienaidniekus, kuŗi pēc Polijas sadalīšanas starp PSRS un Vāciju atradās apcietinājumā nometnēs. Šie cilvēki bija Polijas garīgais un militārais spēks. Tā iznīcināšana bija smags trieciens Polijas intelīģencei, kas bija galvenais padomju bieds.

Baltijas valstīs izvietoti ASV tankus

ASV nosūtījusi tankus uz Baltijas valstīm. Tā ir lielākā šāda veida bruņojuma izvietošana kopš Aukstā kaŗa laika, vēsti laikraksts *The Wall Street Journal*.

Tanku dislocēšanas mērķis ir apliecināt Savienoto Valstu sabiedrotājiem Eiropā, ka Vašingtona joprojām ir apņēmības pilna gādāt par sabiedroto aizsardzību. Pēc kopīgām ASV un Polijas mācībām Polijas ziemeļos vairāki kaujas tanki *M1A2 Abrams* tiek nogādāti Latvijā, Lietuvā un Igaunijā, kur tie atradīsies līdz NATO starptautiskā bataljona darbības sākumam pavasārī. ASV karavīru un bruņojuma izvietošana Eiropā apliecinā, ka NATO lielvaras atbalsta savus sabiedrotos alianses austrumos, laikrakstam teicis domnīcas *European Leadership Network* vadītājs Adams Tomsons, kuŗš agrāk bija Lielbritānijas vēstnieks NATO.

ASV karavīri un Baltijas zemessargi piedalās labdarības projektā ASV armijas karavīri, jūras kaj-

nieki un Latvijas Zemessardzes Studentu bataljona zemessargi palīdzēja "Svētā Lūkas atbalsta biedrībai" pārvietot kokapstrādes darbgaldus uz biedrības jaunajām telpām. Nacionālie bruņotie spēki (NBS) nodrošināja autotransportu, savukārt ASV un Latvijas kaŗavīri pārvietoja tehniku uz biedrības topošajām kokapstrādes darbnīcas telpām. Uzņēmums *Pica Lulū* nodrošināja ēdienu un dzērienus. "Svētā Lūkas atbalsta biedrība" palīdz bijušajiem ieslodzītajiem apgūt jaunas darba iemaņas un integrēties sabiedrībā.

Uz Latvijas-Krievijas robežas uzbūvēts 23 kilometru gaŗš žogs

Nelegālo robežšķērsotāju apturēšanai uz Latvijas-Krievijas robežas līdz šim uzstādīts žogs 23 kilometru gaŗumā, aģentūrai LETA pastāstīja Valsts robezsardzes preses pārstāve Jevgeņija Pozņaka. Robežsardzes ierīkošanas un izbūves darbi sākti 2015. gadā, un tos plānots pabeigt 2019. gadā. Šobrīd uz Latvijas-Krievijas robežas jau iekārtota robežjosla 65 kilometru gaŗumā, tai skaitā uzstādīts žogs 23 kilometru gaŗumā.

2017. gadā robežsardzes izbūvei piešķirts fināncējums 6,3 miljonu eiro apmērā, kuŗu realizējot plānots ierīkot robežjoslu 150 kilometru gaŗumā, tostarp, uzbūvēt līdz 60 kilometrus gaŗu žogu.

Ielaušanās IR redakcijā

Rīgā notikusi ielaušanās populārā žurnāla *IR* redakcijā. Zagli izsītuši logu, nozaguši trīs datorus un aizbēguši pirms apsardzes ierašanās. Valsts policija sākusi nozieguma izmeklēšanu. Ielaušanās radījusi redakcijai materiālus zaudējumus, taču tas nav kavējis kārtējā numura izdošanu. Dienu vēlāk *IR* darbība traucēta virtuālajā vidē, jo žurnāla e-pasta domēns *@ir.lv* bez redakcijas ziņas nonācis citu cilvēku rīcībā. Redakcijai nav zināms, vai abi gadījumi saistīti. *IR* redakcija aicinājusi saziņai ar žurnālu turpmāk izmantot tikai jaunās elektroniskās adreses domēnvārdu *@irir.lv*

Koris Latvija koncertē Itālijā un Francijā

Valsts akadēmiskais koris *Latvija* bija devies koncerttūrē uz Itāliju un Franciju.

Koris *Latvija* kopā ar Haidna orķestri Trento un Bolzano pilsētā diriģenta Arvo Volmera vadībā atskaņoja Gabriela Forē *Rekviemu*. Francijā, Nantē, vienā no lielākajiem Eiropas mākslas festivāliem *La folle journée* ("Trakās dienas") sniedza sešus koncertus. Festivālā koris *Latvija* uzstājās gan kopā ar Latvijas Nacionālo simfonisko orķestri diriģenta Andra Pogas vadībā, gan koŗa mākslinieciskā vadītāja Maŗa Sirmā vadībā.

LIELBRITĀNIJA. 27. janvārī Londonā notika ikgadējā goda konsulu sapulce, kuŗu vadīja vēstniece Baiba Braŗe. Sapulce notika, lai izvērtētu padarīto 2016. gadā un vienotos par darbības plāniem 2017. gadā, kā arī pārrunātu efektīvāku sadarbību Latvijas ekonomisko interešu pārstāvim Lielbritānijā, veicinātu Latvijas atpazīstamību un atbalstītu latviešu diasporas aktivitātes. Sanāksmē šogad piedalījās goda konsuli Andris Tauriņš (Velsa), Dŗerards Viljams Ohērs (Ziemeļīrija), Dŗons Makgregors (Skotija, Edinburga), Deivids Kejs (Glāzgova), Lilita Krūze (Gērnzija), Karna Treisija (Birminghama) un Stīvens Gilijs (Ņūkāsla), kā arī goda konsula amata kandidāts Aberdīnā.

ĪRIJA. 27. janvārī diasporas Meijo grāfistes Klērmorisas pilsētas bibliotēkā notika 1991. gada barikāžu laikam veltīts piemiņas sarīkojums. Ar Latvijas vēstniecības un Latvijas Nacionālā archīva atbalstu tika eksponēta LNA izstāde "Latvija 1991", demonstrēts dokumentāls video materiāls. Sarīkojumā piedalījās vēstnieks G. Apals, Meijo grāfistes amatpersonas, daudzi vietējās īru sabiedrības un latviešu diasporas kopienas pārstāvji. Daŗādu paaudžu latviešu mūziķi sniedza priekšnesumus. Latvijas vēstniecība, personīgi vēstnieks G. Apals un vairāki diasporas pārstāvji Klērmorisas bibliotēkai dāvināja grāmatas un izglītojošas filmas par Latviju.

IGAUNIJA. Latvijas vēstniecībā Tallinā notika diskusija "Latvija-Igaunija. Partneri vai konkurenti?". Diskusiju rīkoja Latvijas tirdzniecības un rūpniecības kamera Igaunijā sadarbībā ar Latvijas vēstniecību, uzņēmumiem *Sakret* un *Kohila Vineer*. Sarīkojumā ar prezentāciju uzstājās domnīcas *Certus* valdes loceklis Dr. Daunis Auers, rosinot diskusiju par kopīgo un atšķirīgo abu valstu uzņēmējdarbības vidēs un iespējām ciešāk sadarboties.

INDIJA. 3. februārī VAS *Latvijas dzelzceļš* prezidents Edvīns Bērziņš uzsāka darba vizīti Indijā, apliecinot vēlmi attīstīt kravu pārvadājumu maršrutu starp Āziju un Eiropu. Vizītes ietvaros E. Bērziņš tikās ar Indijas Tirdzniecības ministrijas valsts sekretāri Ritu Teotju, lai padziļināti apspriestu Indijas valdības atbalstu uzņēmējiem, kas izmantotu Latvijas ostas kā Indijas eksporta preču izplatīšanas centru Ziemeļeiropas, Krievijas un NVS valstu tirgos.

Viļņā atklāta izstāde "Nikolajs Rērihs un Latvija"

2. februārī Viļņas gleznu galerijā tika atklāta izstāde "Nikolajs Rērihs un Latvija" no Latvijas Nacionālā mākslas mūzeja krājuma. Izcilā krievu gleznotāja, zinātnieka, filozofa un ceļotāja Nikolaja Rēriha (1874-1947) vārds, viņa daiŗrade un sabiedriskā darbība ir plaši pazīstama visā pasaulē. Mākslinieka dzīve dažādos posmos bija saistīta ar vairākām valstīm – Krieviju, ASV, Indiju u.c. Īpaša vieta Rēriha biogrāfijā atvēlta Latvijai. Izstādē iekļautais vizuālais materiāls un archīva dokumenti no Latvijas Nacionālā mākslas mūzeja, Liepājas mūzeja un Latvijas Rēriha biedrības dod iespēju Lietuvai skatītājiem atklāt šo saikni vairākos aspektos. Projekta "Nikolajs Rērihs un Latvija" organizātors ir Latvijas Nacionālais mākslas mūzejs. Pirmo reizi izstāde tika parādīta Mākslas mūzejā *Rīgas birŗa* 2015. gada novembrī – 2016. gada janvārī. Interesi par šo projektu izrādīja vairāki mūzeji, un pērn no februāŗa līdz aprīlim ekspozīcija viesojās Sanktpēterburgā, kur tā bija aplūkojama Valsts Rērihu ģimenes mūzeja-institūta zālēs, bet šogad devusies uz Lietuvas galvaspilsētu.

Mākslas akadēmijā stikla mākslas izstāde un konference "Sakausējot robeŗas"

No 3. februāŗa Latvijas Mākslas akadēmijas (LMA) pirmā stāva izstāžu zālē atklāta starptautiska stikla mākslas izstāde "Sakausējot robeŗas / Melting limits". Tajā apskatāmi Latvijas, Lietuvas un Igaunijas mākslas akadēmiju studentu un mācībspēku jaunākie darbi. Izstāde atspoguļo aktuālās ten-

dences stikla mākslā vienotā Baltijas valstu ekspozīcijā.

Izstādes ideja ir sniegt iespēju novērtēt triju Baltijas valstu mākslinieku veikumu pēdējā gada laikā, apzināties atšķirīgo un akcentēt kopīgo. Tā ļauj stikla nozarē strādājošajiem gūt jaunas ierosmes radošajā procesā un partnerībā, tādēŗādi stiprinot kopīgās Baltijas valstu mākslas telpas robeŗas. Ekspozīcijā nozīmīga vieta atvēlta arī izdevumiem, kas veltīti katras valsts stikla mākslas vēsturei un attīstībai. To daudzums reprezentē faktisko interesi par nozari, raisot domas, kā pietrūkst, lai stikla mākslas izpēte piedzīvotu uzplaukumu.

Liepājā ar orķestri uzstājās Ričards Klaidermans

Liepājas koncertzālē *Lielais dzintars* ar savu vienīgo koncertu Baltijas valstīs 5. februārī uzstājās franču pianists Ričards Klaidermans.

Mākslinieks uzstājās kopā ar stīgu orķestŗu pavadošo sastāvu. Koncerta programmā iekļauti jau pazīstami Klaidermans skaņdarbi un pasaules klasika, kā arī pavisam jauni un īpaši stīgu instrumentiem veidoti aranŗējumi.

Ziņas sakopojis
P. KARLSONS

Lasiet Kārļa Streipa komentāru 11. lpp.

LAIKU UN VIETU MIJĀS

FRANKS GORDONS

ASV ir demokratisks valsts, un 18. gadsimta beigās izstrādātā konstitūcija, neraugoties, piemēram, uz prezidenta vēlēšanu procedūras īpatnībām, joprojām ir amerikāņu valstiskās un pilsoniskās identitātes pamats. Donaldam Trampam jau savas prezidentūras trešajā nedēļā nācās pārliecināties, cik spēcīga un ietekmīga ir "trešā vara" – tiesa (*judiciary*), kas daudzos aspektos stāv pāri izpildvarai (*executive*) un likumdevējiem (*legislative*): Vašingtonas pavalsti federālais tiesnesis Džeimss Roberts pasludinājis Sietlā savu lēmumu – apstādināt prezidenta Trampa dekrēta izpildi, kas paredz uz 90 dienām liegt septiņu

musulmaņu valstu pilsoņiem iespēju ierasties Savienotajās Valstīs un imigrantiem no Sirijas to aizliegt "uz visiem laikiem". Tiesneša Roberta lēmums attiecas uz ASV kopumā, un kaut gan prezidents Tramps, protams, par to ir ļoti sašutis, Baltā nama iedarbinātais apelācijas process solās būt garš un komplicēts. Interesanti, ka jau nākamajā dienā kāda apelācijas tiesa noraidīja Trampa ierosināto pārsūdzību...

Tikmēr atjaunota līdzšinējā kārtība, un ASV lidostās nekādas grūtības netiek radītas iebrāucējiem no minētajām valstīm. Tāds ir tiesu varas spēks.

Tiesu varas spēks izrādījies ie-

darbīgs arī Izraēlā, kuŗas Augstākā tiesa, nerēķinoties ar labējās Netanjahu valdības viedokli, ir panākusi, ka apmetne (*settlement*), kas nelikumīgi uzcelta uz palestīniešu dzimtai piederošas zemes, tiek likvidēta un ēkas nojauktas. Augstākās tiesas locekļi savos spriedumos ir neatkarīgi un valdība nevar tos ignorēt.

Prezidenta Trampa inaugurācija Putina Krievijai bija apreibinoša, un Kremli cerēja uz Baltā nama jaunā saimnieka labvēlību un pretimnākšanu. Taču šis rožainās cerības tika pieviltas. Šim reibonim sekoja rūgtas pagāras: jaunievēlētā ASV pārstāve Apvienoto Nāciju organizācijā

Nikki Helija (*Haley*) ieviesa skaidrību, paziņojot, ka pret Krieviju vērstās sankcijas netiks atceltas, kamēr Krievija nebeigs "destabilizēt Ukrainu" un neatvilks savu karaspēku (!) no Krimas, atdodot Ukrainai "kontroli pār šo pussalu". Jau pirms tam bija manāms, ka ASV jaunā valsts sekretāra Rekša Tilersona nostāja iepretim Krievijai būs stingra.

Vladimiram Putinam nepatīkšanas sagādā arī Baltkrievijas prezidents Aleksandrs Lukašenko, kam Krievija draud ar naftas un gāzes piegādes samazināšanu, ja Minska neatdos uzkrājušos parādu. Plaši izsludinātajā preses konferencē Lukašenko teica:

"Baltkrievijas neatkarība dārgāka par Krievijas naftu" un ka viņa valsts "prātis iztikt bez šīs naftas, kaut gan mums būs grūti."

Ievēribu pelna Lukašenko vārds, ka dārgāka par Krievijas naftu ir ne tikai Baltkrievijas neatkarība un krietnums (*porjadočnost*), bet arī tās vēsturiskā pagātne. Acimredzot Lukašenko sāk pievērsties uzskatam, ka Baltkrievija vēsturiski stāv tuvāk Lietuvas lielkņazistei, kuŗas sastāvā tā atradās vairākus gadsimtus nekā, teiksim, Maskavijai.

Zīmīgi, ka Lukašenko saspīlētās attiecības ar Kremli izskaidro ar Krievijas bažām, "ka tik Baltkrievija nevērstos Rietumu virzienā".

Tiesas varas spēks un pagāras pēc reiboņa

VĒROJUMI UN PĀRDOMAS

KĀRLIS STREIPS

Pagājušajā nedēļā izskanēja vēsts, ka vienas dienas laikā no Vidusjūras viļņiem **izglābts aptuveni tūkstošis bēgļu** – tas esot lielākais skaits, kāds jebkad piedzīvots. Pēdējā laikā bēgļu tematika ir kā pieklususi, taču šī ziņa liecina, ka nekur tā nav pazudusi un Eiropai un pasaulei ar to būs jāturpina rēķināties.

Vispirms par situāciju Latvijā. Kā zināms, sabiedrība mūsu valstī pret bēgļiem lielākoties bijusi noskaņota negatīvi un noraidoši, neraugoties uz to, ka pirmkārt, mēs esam Eiropas Savienības dalībvalsts un līdz ar to taču mums jāapzinās pienākums akceptēt tās bēgļu pārdalīšanas politiku, un, otrkārt, nemaz tik daudz bēgļu Latvijā nav bijis. Lielākais skaits šo nelaimīgo cilvēku šķērso Latvijas Austrumu robežu, nevis nāk no Tuvajiem Austrumiem vai Afrikas. Bieži vien tie ir vietnamieši, kas veikuši garu ceļu, lai nokļūtu Eiropā. Tie ir ekonomiski migranti, jo Vietnā, lai arī ar joprojām esošu vienpartijas sistēmu ar visu no tā izrietošo, nav valsts, kuŗu plōsītu karš vai nemieri, kā tas ir citur pasaulē, un tas nozīmē, ka patvērumu Latvijas iestādes tiem lielākoties liedz.

Latvijā ir arī otra kategorija migrantu, kuŗi nebūt nav bēgļi, bet ir gana turīgi, lai mūsu valstī nopirktu uzturēšanās atļauju. Kā zināms, Latvijā tādu piedāvā cilvēkiem, kuŗi iegulda kādā uzņēmumā vai nekustamā īpašumā, šī ir kategorija, kuŗā ir krievi, kas nevēlas dzīvot Putina Krievijā, kā arī ķīnieši, kuŗi sev un savām ģimenēm saskata labākas izredzes Eiropā nekā savā valstī. Šur tur Latvijā, piemēram, Cēsīs, sākušas veidoties ķīniešu kopienas, kuŗi te atver restorānus, mākslas galerijas un veic cita veida uzņēmējdarbību. Par šiem ļaudīm

mums nav jāraizējas – viņi Latvijā ieradušies labprātīgi, lielākoties, cik zināms, cītīgi mācās latviešu valodu un grib kļūt par mūsu valsts pastāvīgiem iedzīvotājiem vai pat pavalstniekiem.

Savukārt attiecībā uz bēgļiem no Tuvajiem Austrumiem situācija ir krietni sarežģītāka. Kā zināms, šie cilvēki vispirms nonāk bēgļu mītnē Muceniekos, kur viņi paliek, kamēr valsts spriež par to, vai viņiem piešķirt vai nepiešķirt bēgļa vai tā dēvēto alternatīvo statusu. Centrs izvietots kādreizējā PSRS militārā bazē, kamēr cilvēki tur dzīvo, viņi var apmeklēt latviešu valodas apmācību kursus, viņiem tiek sniegta informācija par to, kā integrēties latviešu sabiedrībā, bēgļi uzzina, kādas ir latviešu tradīcijas, svētku dienas u.tml.

Statusa noteikšana var prasīt ilgāku laiku, šad tad kāds žurnālists dodas uz Muceniekiem un atgriežas ar stāstiem par cilvēkiem, kuŗi tur nīkst. Viņi grib darbu, grib strādāt un ģimeni uzturēt, bet kamēr nav statusa, oficiāla darba nav un nedrīkst būt. Paradokss, savukārt, šajā stāstā ir tāds, ka patiesībā sliktākā situācijā nonāk tie cilvēki, kuŗiem statuss ir piešķirts, jo tajā brīdī viņi būtībā tiek izlikti uz ielas – ej un veido pats savu dzīvi, visu labu! Valsts kādu laiku šādiem cilvēkiem maksā pabalstu, bet tas ne tuvu nav pietiekams, lai noīrētu dzīvesvietu un uzsāktu jaunu dzīvi. Tā rezultātā gandrīz visi bez izņēmuma statusu saņēmušie "piesit pēdu" un pārceļas uz turīgākām Rietumeiropas valstīm, kur pabalsti ir dāsnāki. Tiesa, tā kā viņi ir daļa no minētās Eiropas Savienības programmas, viņiem ik pa laikam ir jāatgriežas Latvijā un jāpieregistrējas no jauna, taču kopumā ļaudis te dzīvot negrib.

Būsim godīgi – latviešiem par to vajadzētu kaunēties! Pērn dzir-

dējām stāstu par puisīti no Eritrejas, kuŗu pie sevis paņēma cilvēks, kuŗam pieder optikas veikals. Veikala īpašnieks bija gatavs piedāvāt darbu, bēglis bija gatavs to pieņemt, taču tas sasodītais statusa jautājums. Galu galā cilvēks tam visam atmēta ar roku un pārcēlās uz Vāciju, kur viņš tika pie statusa un iekārtojās darbā. Latvijai acimredzot viņš nebija vajadzīgs. Laikā, kad milzīgs skaits mūsu valsts iedzīvotāju dzīvo kaut kur citur, darbarokas tomēr ir vajadzīgas un, ja nebūs latviešu, darbs būs jādara kādam citam. Kāpēc ne puisim no Afrikas? Negribas tā domāt, bet – vai patiesībā latviešu pretestība bēgļiem no citām pasaules malām bieži vien nav pamatota rasismā?

Eiropas limeni ar bēgļu situāciju kaut kā galā tiek. Ir līgums ar Turciju par "neistu" bēgļu repatriāciju, lielās un turīgās valstīs ir spējīgas nodrošināt mājvietas un visu pārējo. Tiesa, tas devis vaļu kontinenta radikāli labējiem, pret bēgļu mītnēm bijuši uzbrukumi, mēģinājumi tās aizdedzināt u.tml. Ir arī bijuši gadījumi, kad paši bēgļi uzvedušies krimināli, kā tas bija aizpērn Jaunajā gadā Ķelnē, taču visumā runa ir par cilvēkiem, kuŗi vienkārši vēlas dzīvot normālu dzīvi. Sirijā un citur tāda nav iespējama, tāpēc eiropieši ir gatavi nākt palīgā. Arī kristīgu motīvu vadīti.

Taču nu šajā procesā ir jauns elements – Amerikas jaunā prezidenta. Viņa pagalam nepārdomātais dekrēts par ieceļošanas aizliegšanu no septiņām konkrētām valstīm. Pirmkārt, tas radijis konkrētas traģēdijas daudziem cilvēkiem un, otrkārt, ir sūtījis signālu minētajiem labējiem radikāļiem, ka pret bēgļiem vērsties ir politiski akceptējami. Vēl jo vairāk – tas ir stiprinājis teroristus Tuvajos Austrumos, kuŗi nu

Nebeidzamā problēma

var teikt – raugi, sliktā Amerika tevi negrib vispār! Paliec vien tepat un dzīvo atbilstoši mūsu noteikumiem!

Nesen robezsargi Vašingtonā aizturēja kādreizējo Norvēģijas premjēministru (!) tāpēc, ka viņa pasē bija atzīme, ka pirms pāris gadiem viņš bija viesojies Irānā. Protams, viņam bija diplomātiska pase, pēc stundas vēstnieku palaida vaļā, bet tas vien, ka kādam ienāca prātā aizturēt citas valsts augsta līmeņa politiķi, norāda uz to, ka Trampa dekrēts ir radijis ievērojamu patvaļu pārvaldes sistēmā. Citos gadījumos vēstīts, ka robezsargi vardarbīgi centušies cilvēkiem atņemt tā dēvēto zaļo karti, kas apliecina, ka cilvēks ir likumīgs ASV rezidents. Amerikā dzīvojošie lasītāji zinās, ka vairākas federālas tiesas likušas dekrētu apturēt, taču arī zinās, ka Trampa pārvaldes sistēma acimredzot ir nolēmusi šos spriedumus ignorēt.

Par visu vairāk te kārtējo reizi ir vērts atgādināt cilvēkiem Latvijā un tautiešiem ārzemēs, cik

ļoti būtiska migrācija ir bijusi mūsu valstij un tautai. Pilnīgi visi latvieši, kuŗi dzīvo Amerikā un lasa šo komentāru, ir vai nu kādreizējie bēgļi, vai arī kādreizējo bēgļu pēcteči. *Kā būtu, ja būtu* kontekstā varam padomāt par to, kas būtu noticis pagājušā gadsimta 40. un 50. gados, ja Amerikā pie teikšanas būtu bijis nevis Rūzvelts, Trūmens un Eizenhauers, bet gan Tramps, un ja Amerika maniem vecvecākiem būtu pateikusi nē.

Savukārt Latvijā dzīvojošajiem tomēr būtu jāsaprot, ka milzīgā migrācija Rietumu virzienā pēdējo gadu laikā ir bijis milzīgs atspazs daudzām ģimenēm. Man pašam ir labs draugs, kuŗš dzīvoja Anglijā un pelnīja naudu, lai viņa mamma varētu samaksāt hipotekāro kredītu par savu dzīvokli. Būtu viņš palicis Latvijā, tas nebūtu bijis iespējams. Tādu stāstu ir daudz. Un tāpēc gan Amerikā, gan Latvijā, bēgļiem vienkārši pateikt *nē* vienkārši nedrīkst!

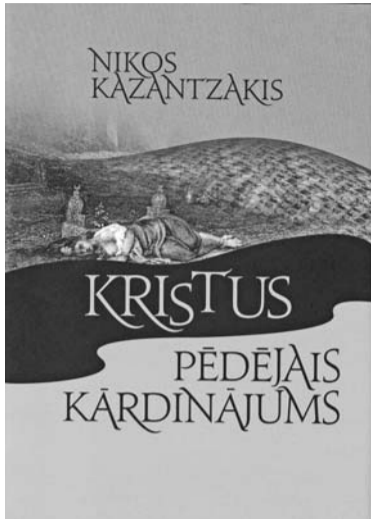
ZINĀS	BIZNESĀ PORTĀLS NOZARE.LV	ARHĪVS	APSKATI
R SERVICE	MEDIJU MONITORINGS	TULKOJUMI	FOTO UN VIDEO

Marijas iela 2, Rīga, LV – 1502
 marketing@leta.lv
 +371 – 672 225 09
 www.leta.lv

LETA
 nācija informācijas aģentūra

EDUARDS SILKALNS

Uz grāmatas apvāka lasām: "Pēc "Kristus pēdējā kārdinājuma" publicēšanas grieķu pareizticīgā baznīca pret autoru ieņēma ļoti negatīvu nostāju un pat liedza viņu apglabāt svētītā zemē... Savukārt Vatikāns "Kristus pēdējo kārdinājumu" ievietoja aizliegto grāmatu sarakstā. Runa ir par sākumā 1955. gadā grieķu valodā izdotu grieķu autora romānu, ko ar vācu, spāņu un angļu valodas tulkojumu un ar grieķu valodas pratēja Dena Dimiņa palīdzību tagad latviskojis Pēteris Bolšaitis. Kā laiki mainās! Senāk, uzzinājuši divu lielu konfesiju baznīcu attieksmi pret romānu, daudzi cilvēki, bīdāmie grēka, būtu no tā vairījušies. Pašreizējā laikmetā, grēka izjūtai mazinoties, bet sensāciju kareī vairojoties, citētie divi teikumi panāk gluži pretējo efektu: cilvēkam gribas zināt, kas tad grāmatā tik traks varētu būt sarakstīts, ka baznīcas vērsās kā pret autoru, tā viņu darbu.

Teiksim tā: romāns ir pats sakāpinātākais, ekstrēmākais kristīgo dogmu patiesīguma apšaubījums, kāds vien iedomājams. Gan jau daudziem no mums, kas iekļaujāmie kristiešu saimē, šad un tad kāds velniņš būs čukstējis ausī: padomā, cilvēk, ar prātu; nepakļaujies visam, kas teikts Rakstos! Vai tad tā var būt, ka Jēzus, eņģeļa pasludināts un Svētā Gara ieņemts, būtu piedzimis no jaunavas? Gan jau meitenei Marijai būs pagādījis sānsolis, kas cilvēkiem ap viņu jānotušē un jānoklusē! Ja atļauts personiska rakstura iestarpinājums, man tāds velniņš neko ļaunu mūžā nav varējis nodarīt, jo atmiņā saglabājušies kopš 1954. gada prāvesta Arnolda Grosbacha pēdējā iesvētes mācības stundā teiktie vārdi. Ja mēs, iesvētāmie, gribēdami palikt godīgi pašī pret sevi, iesvētes dievalpojumā izsakāmā ticības apliecībā nevaram neviltoiti teikt "Es ticu...", tad pilnīgi pietikšot, ja mēs domās šos vārdus pārfrāzēšot uz "Es gribu ticēt...!"

No romāna netiek isti skaidrs, vai tā autors tic Dievam. Drīzāk liktos, ka ne, ja nu vienīgi Dievu viņš pieļauj kā iedomu tēlu. Atslēgas teikums te varētu būt: "Dieva istā balss arvien nāk no mums pašiem." (62. lpp.) Tomēr Jēzus mūža laikā un apkārtnē Dieva esamības pieņēmums bija

ne mazāk stiprs un visu aptverošs kā tautas glābējs, Mesijas gaidas. Jēzu uz brīdi ieraugām kā četrus gadus vecu bērnu, tad jau ilgāk kā 20 gadus vecu jaunieci. Tie ir gadi, par kuriem Rakstos nav nekas sacīts. Rakstnieks Jēzu iztēlojas kā galdnieku, kas nodarbojas ar krustu gatavošanu pie krusta karināmajiem sodāmajiem. Viņš saņem pat lāstu: "Kā tu krustā sīti citu, lai tevi pašu arī sīt!" (58.)

Ar domām par Dievu piesātinātās vides un paša jūtīguma dēļ Jēzus pakāpeniski iedomājas arvien tuvākas attiecības ar Dievu un arvien lielāku viņa paša lomu Dieva iedibinātajā pasaules kārtībā. Viņš ir pārpilns pašsūģestijas, viņa izzūd robežas starp realitāti un ilūzijām. Arvien krasākiem skaidrojumiem par notiekošo ļaujas arī viņa sekotāji jeb mācekļi. Visu progresējošai apmātibai dažbrīd var izsekot lappusi pa lappusei. 269. lappusē Jēzus "pirmo reizi sajuta, ka Dievs un cilvēks varētu būt viens". 273. lappusē mācekļiem pirmo reizi ienāk prātā, ka viņu rabīns varētu būt visu gaidītais Mesija. 291. lappusē pirmo reizi uzpeld vārdu pāris "Dieva Dēls".

Bībeles Jēzus brīnumiem Kazantzakis savā Jēzus epopejā piešķir vāri un, protams, tikai prātam saprotamā, bet ne sirdi izjūtamā veidā. Jēzus staigāšanu pa Ģenecaretas (kāpēc Ģenecaretas?) ezera ūdeņu virsu mācekļi Pēteris it kā būtu nosapņojis un it kā izstāstījis evaņģēlistam Matejam. Matejs to savā evaņģēlijā attēlojis nevis kā Pēterī sapni, bet gan kā reālu notikumu. Matejs vispār notēlots kā stipri patvarīgs: "Es daudz ko redzu un dzirdu, bet pats izvelos, ko rakstīt." (422.) Citviet Matejs pablēdās, rakstāmo Jēzus dzimšanas stāstu pielāgojot Vecās Derības pravietojumiem. (336.) Starp citu, ar savām vājajām zināšanām teoloģijā visu laiku domāju, ka pirmo evaņģēliju uzrakstījis Marks, bet Kazantzakim tas iznācis Matejs.

Ja nu grieķu rakstnieks istena Dieva Dēla Kristus vietā lasītājiem devis atdievišķotu fantastu, dīvainuli, aizrautīgu savas patiesās identitātes meklētāju un, otrkārt, ja grāmata grieķiski iznāca jau 1955. gadā, rodas jautājums, kāpēc tā latviešu tulkojumā neiznāca jau padomju gados, jo vai tad tā lieti nebūtu nodērējusi ateistiskai propagandai? Divu iemeslu dēļ – nē! Pirmkārt, padomju pretreligiskā propaganda brauca pa savstarpēji preturīgām slieidēm. Vieni teica, ka Jēzus bijis tikai sludinātājs, kas nu par Dieva Dēlu. Turpretim otri pauda domu, ka Jēzus vispār nemaz nav eksistējis. Kazantzaka grāmata tad nu varēja it kā nodērt pirmajiem, bet ne otriem. Tomēr grāmatas īstenai iepazīšanai absolūti nepieciešama ir evaņģēliju, ja ne visu Rakstu pazišana, tādēļ ateismā ieaudzināmajam bez Kazantzaka būtu jālasa arī Bībele vai biežāk jāie-

Grāmatas atklāšanā Grieķijas vēstniecībā. Runā autora mazmeita Niki Stavrou blakus tulkotājs Pēteris Bolšaitis

Klausītāju pulkā (no kreisās) Jukka Rislaki, Anna Žigure, Agnese Lūse un N. Kazantzaka biedrības vadītājs Dr. Mathioudakis (aizmugurē)

griežas baznīcā, un tas nu atkal nesaskanēja ar padomju interesēm.

Ja nu kā kristietis *Kristus pēdējo kārdinājumu* noraidītu, kā daiļliterāru sacerējumu vērtētājs tiecos to uzslavēt. Nevar teikt, ka autoram būtu vāja iztēle vai pietrūktu izdomas bagātības. Dabas, apkārtnes, klimatisko apstākļu raksturojumi viņam ir krāšņi. Viņš izpušķo ainu, kas Rakstos izteiktas skopi. Jēzus viesošanās Marijas un Martas dzīvoklī Rakstos izstāstīta tikai, lai pateiktu beigās, kuŗa no māsām izvēlējusies pareizāku izturēšanos pret ciemiņu Jēzu. Turpretim Kazantzakis uzbur veselu krāšņu dekorāciju:

Viņš (Jēzus. – E. S.) iegāja zemajā mājīnā. Marija iededza lampu un piekāra to pie turekļa. Istaba izgaismojās. Sienas bija tīras un izbalsinātas, gar vienu stiepās garš koka sols, apkrauts ar segām un spilveniem, tam bla-

kus divas skaisti izgremtas ciedrkoka lādes un daži krēslī. Vienā stūrī bija stelles, bet citā – māla trauki olīvām un olīveļļai. Uz statņa pie durvīm stāvēja svaiga ūdens krūze, un tai blakus uz pakaramā karājās garš dvielis. Istaba smaržoja pēc ciedrkoka un cidonijām. Istabas dziļumā bija liels, neiekurts pavards, un tam apkārt dažādi virtuves piederumi. (255.)

Zvejnieki, Jēzum sekotāji, kādubrīd dzied, Pēteris pagrūž meiteni, lamājas... – tie visi ir samērā nevainīgi Bībeles stāstu rotājumi, kas lasītāju uzrunā.

Sagadījās, ka romānu beidzu lasīt tai pašā dienā, kad jaunā ASV prezidenta runassieva televīzijas intervijā ieviesa angļu valodā jaunu terminu – *ALTER-NATIVE FACTS*, citas patiesības. Vārdu sakot, šai postpatiesības laikmetā melu it kā vairs nebūtu, atlikušas tikai tādas patiesības un citādas patiesības. Salīdzinā-

jumam tad nu piedāvāju apustuļa Pāvila vārdus no grieķu romāna izskaņas:

Kas ir patiesība? Kas ir meli? Patiesība ir tas, kas cilvēku spārno un iedvesmo lieliem darbiem, rada lielus garus un paceļ cilvēku pāri ikdienišķajam. Meli ir viss tas, kas cilvēka spārnus apcērp. (461.)

Rūdītiem, nopietniem lasītājiem iesaku romānu izlasīt, salīdzināt to ar pirmajiem trim evaņģēlijiem, ja tie sen nebūtu lasīti, un tad pašiem nonākt pie vis-maz aptuvena slēdziena, kur meli un kur patiesība. Kristiešiem šo lasītāju starpā tādā veidā, cērams, izdosies noskaidrot savas ticības spēku un svaru.

Turpat vai Bībeles biežumos lielformāta grāmata iznākusi greznā izdevumā uz laba papīra, un to rotā skaisti 19. gs. Svētās Zemes vietu oforti un litografijas.

Varat iegādāties, sūtot čeku Rasmai Adams. Cena – 45,- USD.

Latvietes Ilzes un šveicietes Sabīnes tikšanās “Melānijas chronikā”

Ilzes Schorderet – Šveices aktrises Sabīnes Timoteo latviešu valodas treneres (angl. – coach) intervija Ligitai Kovtunai

Kā jūs ar Sabīni Timoteo, Melānijas lomas atveidotāju filmā “Melānijas chronika”, viena otru atradāt? Un kādas bija tavas izjūtas, pirmoreiz skatoties filmu?

Viestura Kairiša spēlfilmu “Melānijas chronika” man bija iespēja noskatīties Latvijā, 1. novembra pirmizrādē. Par šo patiešām vienreizējo, vēsturisko iespēju pateicos producentei Inesei Bokai Grūbei, kuŗa mani uzaicināja uz šo kino-filmas seansu, pirms tā vēl bija nonākusi pie plašā skatītāju loka. Viss 1. novembris man bija lielā Melānijas diena 2012 – 2016! No agrā rīta līdz vēlam vakaram Rīgā (noskatījos gan ziņas rīta TV, gan lasīju intervijas avīzēs, gan izbaudīju Rīgas gaisotni ar zīmīgo snigšanu...) izjutu lielu emocionālu spriedzi. Šī man bija visnozīmīgākā filma, kuŗu līdz šim biju redzējusi, – gan stāsta dēļ, gan tāpēc, ka jutos atbildīga par... Sabīnes valodu filmā. Sanāk, ka četrus gadus esmu gatavojusies šai pirmizrādei.

Producente Inese 2012. gada novembrī meklēja cilvēku Šveicē, kas aktrisei Sabīnei varētu mācīt viņas tekstus filmā. Sākumā akcents tika likts uz mutes kustībām, beidzot tika nolemts viņas balsi tomēr saglabāt filmā. 2012. gada 18. decembrī tikāmies Cīrihē pie manis mājās uz pirmo nodarbību. Sabīnei bija jāiemācās pāris teikumu. Pirmajā reizē kopā pavadījām vairāk nekā divas stundas, kad iepazīnāmies, runājām par šo filmas projektu, par Latvijā, par latviešu valodas pamatlukumiem, lasījām Sabīnes tekstu, transkribējām, līdz Sabīne savus teikumus izrunāja pati un gāja mājās tos mācīties. Viņai no Latvijas bija atsūtīti arī audio teksti, ko klausīties.

Lūdzu, paraksturo Sabīni! Viņa tiešām esot ļoti daudzpusīga un interesanta personība. Kā veidojās jūsu sadarbība?

Sabīne ir ļoti atklāts cilvēks, viņa ir laba mamma un aktrise. Viņa ir ļoti dzīvīga un dabiska. Tomēr mani galvenie vērojumi, par kuŗiem ļoti vēlos pastāstīt, ir viņas arķartīgi lielās darbaspējas un uzņēmība. Ievēroju, tekstus viņa gatavoja katrā brīvā brīdī, strādāja ļoti neatlaidīgi un visu, ko norunājām, cītīgi izpildīja. Kopīgā darba procesā iepazīnu Sabīni kā ļoti mērķtiecīgu cilvēku, laiku, ko pavadījām darbā, viņa izmantoja optimāli, nepadevās, ja kādreiz kaut kas, piemēram, izruna, nesana, kā sākumā bija cerēts. Viņa regulāri uzturēja ar mani kontaktu, informējot un interesējoties par iespējamo nākamo tikšanās reizi. Sabīne arī svētdienās mēdza man sūtīt SMS ar jautājumiem, kad tiekamies nākamreiz. Ja aktrise atradās ārpus, viņa man sūtīja pastkartes. Vistālākā ir no Japānas. Sabīnei ir savdabīgs vaļasprieks – ar šķērēm izgriezti sīku papīra figūru kopu, ko viņa uzlīmē uz papīra lapas un nosūta to kā pastkarti. Šādus izgriezumus viņa taisa, mācoties savus tekstus filmām.

Mēs ar Sabīni tikāmies ikreiz, kad viņa bija sagatavojusi tekstus un jūta, ka ir laiks tikties, lai iemācītos pārbaudītu un atkal, un

atkal uzlabotu, īpaši, kad tuvojās nākamais filmēšanās posms.

Kā Sabīne uztvēra mūsu tautas vēsturisko traģēdiju, kā viņa reaģēja?

To viņa uztvēra kā cilvēces traģēdiju, ko arī vairākkārt uzsvērusi savās intervijās Latvijas žurnālistiem. Sabīnei ir ļoti augstu attīstītas empātijas spējas.

Vai latviešu valodu cittauietīm ir grūti iemācīt/iemācīties? Kas šai procesā, tavuprāt, ir svarīgākais?

Ilze (kreisajā pusē) kopā ar Sabīni Timoteo...

Kadrs no filmas

Latviešu valodu cittauietiešiem tiešām nav viegli iemācīties, ja tam netiek veltīts pietiekami daudz laika, ja ir maz vai nav nemaz citu svešvalodu zināšanu, ja iemācītais netiek izmantots praksē, ja netiek tikai pasīva mācīšanās (piemēram, tikai klausīšanās), ja ir nedēļām, mēnešiem un gadiem lielas pauzes, ja nav motivācijas. Un ja neizmanto visas četras valodas prasmes: runāšanu, rakstīšanu, klausīšanos, lasīšanu. Patiesībā Sabīne izdarīja neiedomājamo, jo viņa jau īstenībā mācījās tikai savus tekstus filmā. Uzsvārs mūsu kopīgajā darbā tika likts uz izrunu – nevis uz valodas mācīšanos vairākos aspektos, bet tikai fonētiski. Un te man jāteic, ka viņa pati – Bernes dialekta, vācu, angļu, franču, spāņu un itāļu valodas pratēja – izdarīja gluži neiespējamo. Rezultāts bija labāks, nekā cerēts.

Kādi ceļi tevi aizveda uz Šveici?

Pirms vairāk nekā 10 gadiem iemesls bija maģistra studijas Cīrihes universitātē. Nu tās ir absolvētas, tagad dzīvoju Šveicē kopā ar savu vīru un mūsu kopīgo bērnu.

Vai zini arī poļu valodu, un

kādi ceļi tevi aizveda uz Višinska universitāti?

Latvijā studēju latviešu valodu cittauietiešiem, bet Cīrihē – slāvistiku. Blakus krievu valodai bija jāizvēlas otra slāvu valoda. Tā kā man ir poļu saknes, izvēlējos poļu valodu. 2010. gadā man bija iespēja saņemt un izmantot Višinska stipendiju Cīrihē slāvistiku studējošiem mēnesi pavadīt Varšavā un no rītiem padziļināti apgūt poļu valodu līdz tā sauktajam B2 līmenim, bet dienas otrā pusē studen-

... kopā ar dzīvesbiedru Alanu

tiem, tostarp arī man, bija iespēja apmeklēt dažādus kultūras sarīkojumus: lekcijas par rakstniekiem, par Šopēnu, par režisoru Andžeju Vajdu un poļu kino. Apmeklējam mūzejus, pilsētas īpašos kvartālus, mūzikas pasākumus, bijām arī Aušvicā un Birkenavā kopā ar poļu ģidi. Šīs nedēļas man ļoti spilgti palikušas atmiņā, bet poļu valodas līmenis gan pa šiem gadiem krities, jo valoda netiek izmantota intensīvi. Saprotu rakstīto un runāto, bet runāt pa telefonu un rakstīt garus e-pastus poliski nez vai šobrīd sadūšotos. Būtu atkal uz nedēļām divām jāaizbrauc uz kādiem kursiem Polijā. Tas man īstenībā būtu ļoti pa prātam...

Vai tavs dzīvesbiedrs Alans arī ir no tiem, kas latviešu valodu iemācījās, “savu sievu milēdams”? Šādi laulāto stāsti man ir zināmi. Protams, viņš, būdams filologs, runā profesionāli nevainojami...

Mans vīrs ir šveicietis. Filologs, kuŗam viegli padodas valodas – viņš runā ļoti labi daudzās valodās. Protams, viņu interesē arī latviešu kultūra un ar Latviju saistīti jautājumi. Tā nu viens otru papildinām.

Es turpinu iepazīt viņa valsti, viņš – manējo. Es viņam dodu padomus par dzīvošanu Šveicē, viņš man – par sadzīvi Latvijā...

Kādu labklājīgās Šveices pieredzi tu visvairāk gribētu ieviest Latvijā?

Interesanti pieminēt, ka Polijā 2010. gadā es pārstāvēju Šveici, jo biju studente no Cīrihes universitātes. Tā man bija interesanta pieredze un – atklājums manai latvietes identitātei. Sarunās man docenti un kolēģi no studentu vidus nejaudāja par Latviju, bet par Šveici. Tagad – tieši vai netieši, bet caur filmu Sabīne Timoteo nes Latvijas vārdu pasaulē.

Latvijā vairs nedzīvoju vairāk nekā 10 gadus. Tā uzreiz ņemt un ieviest Šveices pieredzi manā zemē nez vai būtu pareizi, jo abu valstu uzbūve un vēsturiskais konteksts tomēr ir ļoti atšķirīgs. Šveicē man patīk sakārtotība. Cilvēku laika un spēku ieguldīšana darbā. Mutiski un rakstiski norunātā izpildīšana – no pašas mazākās ikdienišķās norunas par tikšanās laiku un vietu līdz sarežģītiem līgumiem. Patīk politiskā iekārta un tieša demokrātija. Patīk iespēja izteikt savu vie-

dokli un klausīties pretējā viedokļa paudēju un ar viņu nestrīdēties.

Latvijā man patīk daba, Latvijas smaržas, garšas, latviešu valoda, literatūra, kino, māksla, mūzika, arhitektūra. Kad cimojos Latvijā, uz ielas, sabiedriskajā transportā, sarīkojumos, it visur ieklausos netīši (vai tieši) dzirdētās cilvēku ikdienišķās sarunās, jo tās mani sajūsmīna. Rodas sajūta, ka ļoti saprotu, par ko viņi runā. Arī tā laikam var raksturot latvieša identitāti. Mani sajūsmīna iespēja latviešu valodā runāto saprast no pusvārda un prātā uzburt iztēloto ainu...

Kā, ārpus Latvijas dzīvojot, rodas doma un apņemšanās dibināt latviešu skolu? Cik bērnu šobrīd to apmeklē?

Latviešu valodas un kultūras skola “Auseklis” dibināta 2008. gada rudenī Šveicē, Cīrihē (www.auseklis.ch). Tagad nodarbības bērniem un pieaugušajiem notiek dažādās pilsētās: visbiežāk Cīrihē un Bāzelē. Ideja dibināt latviešu skolu radusies, vēl dzīvojot Latvijā. Tur es pabeidzu bakalaura studijas un kļuva par latviešu valodas skolotāju cittauietiešiem. Studēju arī pedagogiju un psiholoģiju.

Cīrihē zināšanas papildināju speciālajā pedagogijā. Mani izvēlētie temati gala eksāmenos speciālajā pedagogijā bija daudzvalodība, dažādība un heterogēnas klases vadīšana. Skolu aicināti apmeklēt gan diasporas bērni – viņiem nodarbības notiek nedēļas nogalēs, gan pieaugušie, kas latviešu valodu pie manis kursos vai privātsundās apgūst noteiktos vakaros. Skolas birojā veicam arī tulkošanas darbus. Latviešu valodas un kultūras skolas „Auseklis” vadīšana ir mans darbs, tāpat kā jūsu darbs ir žurnālistika. Tomēr skolas nebūtu bez atbalsta, ko sniedza darba partneri, atbalstītāji un instances Latvijā, un, protams mans vīrs.

Latvijas Nacionālās bibliotēkas Atbalsta biedrība pateicas par ziedojumiem un ziedotāju vārdus turpina iemūžināt *Gaismas pili*

Latvijas Nacionālās bibliotēkas Atbalsta biedrība (Biedrība) saka sirsnīgu paldies visiem 2016. gada ziedotājiem. Jūsu atbalsts Latvijas Nacionālajai bibliotēkai un mazajām gaismas pilīm visā Latvijā ir ļoti nozīmīgs.

Liela daļa saņemto ziedojumu bijis ārvalstīs dzīvojošu latviešu devums Biedrībai, *Gaismas pilij*, Latvijas bibliotēkām un skaisiem notikumiem kultūrā.

Vēlamies nosaukt un pateikties: Inese Auziņa-Smith
Anna Teteris, Egons Teteris (ziedojums Viļņa Otto Bērziņa piemiņai)

Annija Dziesma Teteris
Saginavas latviešu klubs
L. Paeglis (iemūžinot Saginavas latviešu kluba vārdu)

Jana Anča-Tetere (pārstāvot Nūdžersijas latviešu skolu)

Modris un Valija Galenieki
Uldis Freipičs
Vilis Inde un Tom Jacobs
Zinaida Strods

Egons Mārcis Baumanis (iemūžinot Baumaņu ģimenes locekļus: Fricis Augusts Baumanis, Alma Vilma Ahmedjanova, Egons Mārcis Baumanis, Kerija Lyn Tibbets, Karla Rachael Baumanis, Nikolajs Marcis Baumanis).

Tikai pateicoties ziedotājiem, Biedrībai ir iespējams īstenot daudzās labdarības aktivitātes. Viens no skaistākajiem pagājušā gada veikumiem ir sadarbībā ar

arhitektu Jāni Dripi veidotā ceļojošā fotoizstāde "Gaismas pils un Gaismas tīkls. Birkerta projektētā Latvijas Nacionālā bibliotēka un 9 Latvijas arhitektoniski izteiksmīgākās publiskās bibliotēkas". Bibliotēkas Latvijā ir īpašas un neaizstājamas vietas. Bieži vien – pilsētas centrs un dvēsele. Izstādē fotografijās skatāmas 10 spilgtas, mūsdienīgas un izteiksmīgas Latvijas bibliotēkas – to arhitektūra un interjers. "Gaismas pils un Gaismas tīkls" ir par arhitektūru, bet fotografijas izstāsta daudz vairāk: par Latvijas pilsētām un cilvēkiem, būtisko un ikdienišķo, vērtībām, sapņiem un sasniegumiem. Izstāde veidota gan latviešu, gan angļu valodā un arī šogad būs skatāma Latvijā un ārpus tās.

2016. gadā Biedrība turpināja mazākajiem bērniem (no 3 gadu vecuma) paredzētu lasīšanas programmu "Grāmatu starts". Tajā tika iesaistītas arī divas latviešu skolas ASV – Ņujorkā un Vašingtonā. "Grāmatu starts" ir par bērnu pirmo tikšanos ar bibliotēku un to, kā jau mazotnē radīt interesi par grāmatām un lasīšanu. Šajā projektā tiek iesaistīta visa ģimene, un bērniem ir iespēja piedalīties regulārās radošās, izglītojošās un attīstošās nodarbībās bibliotēkās.

Pagājušajā gadā Biedrība jau devīto reizi rīkoja gaidītu notikumu visā Latvijā – konkursu

"Pagasta bibliotekārs – gaismas nesējs". Lasītāji tiek aicināti pastāstīt par darbiem, mērķtiecīgiem, izciliem un aizrautīgiem darbiniekiem mazajās bibliotēkās. Ik gadu tiek apbalvoti četri "Gaismas nesēji" no Zemgales, Vidzemes, Kurzemes un Latgales. Tādējādi visa Latvija uzzina par aktīviem cilvēkiem reģionos. Balva tiek piešķirta, vērtējot bibliotekāru attieksmi pret darbu un lasītājiem, sasniegumus bibliotēkā, atbalstu vietējiem iedzīvotājiem un devumu visam pagastam.

Īpaši jāpiemin un jāizceļ aizvadītā gada spilgtākais notikums: Viļa Indes grāmatas – triloģijas *The Glass Mountain* izdošana. Patiesībā tas ir 3 grāmatu komplekts, kuŗa centrā Raiņa "Zelta zirga" tulkojums angļu valodā (uzlabots un papildināts 2012. gada tulkojums). Triloģijā ietilpst vēl 2 grāmatas: par Latvijas vēsturi un simbolisko *Gaismas pils* ēku. Autors savā ziņā aicina lasītāju caur trim grāmatām iepazīt Latviju. *The Glass Mountain* īpaši vēltis latviešu jaunajai paaudzei, kas uzaugusi ārpus Latvijas un ikdienā lieto angļu valodu. Izdevums palīdz saistīt savu izcelsmi ar Latviju, izziņāt savas saknes, vecvecāku dzimteni un mūsdienu Latviju. Grāmata būs sasniegusi savu mērķi, ja nesīs Latvijas vārdu pasaulē, izskaidros Latvijas vēsturi, radīs interesi

par kultūru, darīs saprotamu Gaismas pils vēstījumu!

Lugas tulkojuma un grāmatu tekstu autors ir ASV latvietis Vilis Inde, redaktori Kārīna Pētersone, Kaija Straumanis, Tom Jacobs, mākslinieks Miķelis Fišers, izdevuma dizainu veidojusi māksliniece Anna Aizsilniece. Interesanti, ka gandrīz katru no grāmatas veidotājiem ar Raiņa lugu saista īpašs stāsts. Uz autoru Vili Indi luga bērniībā atstājusi neizdzēšamu iespaidu, un vēlāk viņš pats darbojies kā viens no tēliem tās uzvedumā. Redaktore Kaijas Straumanis vectēvs rediģējis pirmo "Zelta zirga" izdevumu, savukārt Miķeļa Fišera tēvs dziedājis lugas operuzvedumā. Bet Kārīna Pētersone "Zelta zirga" eksemplāru kā sev mīļu un nozīmīgu grāmatu 2013. gadā vēltīja Gaismas pils Tautas grāmatu plauktam.

Par *The Glass Mountain* iegādāšanās iespējām aicinām interesēties Biedrībā: gaisma@gaisma.lv, +37167843767.

Biedrība aicina ziedot un atbalstīt 2017. gada ieceres, un joprojām katru ziedotāja vārdu iemūžina *Gaismas pili*.

Atbilstoši ziedojuma apjomam, iespējami šādi iemūžināšanas veidi:

Sākot ar 15 EUR ziedojumu – ziedotāju grāmatā;

450 EUR – plāksnītē pie krēsla lasītavā;

700 EUR – plāksnītē pie galda lasītavā;

1500 EUR – plāksnītē pie plaukta lasītavā;

Sākot ar 5000 EUR ziedojumu – lielajā ziedotāju sienā bibliotēkas vestibilā;

70 000 EUR vai 1400 EUR par m² – pie kādas no bibliotēkas auditorijām vai lasītavām.

Ziedot iespējams:

• ar kredītkarti mājaslapā:

www.gaisma.lv;

• nosūtot ziedojumu čeku:

Latvijas Nacionālās bibliotēkas Atbalsta biedrībai, Mūkusalas iela 3, Rīga, LV1048, Latvija;

• Biedrības birojā: Latvijas Nacionālajā bibliotēkā, Mūkusalas ielā 3, M47. telpā, Rīgā, tālrunis: +371 67843767, epasts: gaisma@gaisma.lv;

• bankā

Beneficiary: Latvijas Nacionālās bibliotēkas Atbalsta biedrība
Registration Nr. 50008034971
Account Nr.:

LV84HABA0551006763188
Beneficiary's bank: Swedbank
Adresse: Balasta dambis 1a,

Rīga, Latvia

SWIFT code: HABALV22

Korespondentbanka ASV

DEUTSCHE BANK TRUST

COMPANY AMERICAS,

New York

ABA/FW: 021001033

Jūsu Latvijas Nacionālās

bibliotēkas Atbalsta biedrība

VIEDOKĻU SADURĀ

Plašu sabiedrības neapmierinātību radija **bažas, ka nepietiekamo latviešu valodas zināšanu dēļ apstiprināšanai Ministru kabinētā netiks virzīts Rīgas Juridiskās augstskolas rektors Mels Kenijs un no amata varētu šķirties arī Stokholmas Ekonomikas augstskolas Rīgā rektors Anderss Pālzovs**. Izglītības un zinātnes ministrs Kārlis Šadurskis vēlāk pavēstīja, ka Juridiskā augstskola ir atradusi risinājumu – Kenijs apgūst latviešu valodu. Ministrs arī rosinājis izmaiņas likumdošanā, lai saglabātu amatā A. Pālzovu.

Redakcija aptaujāja dažādus sabiedrības pārstāvjus, kuŗu viedokļus publicējam.

DAGMĀRA BEITNERE,
kultūras socioloģe

Velns slēpjas detaļās – tā varētu teikt par patlaban atkal samilzušo valsts valodas jautājumu. Zviedru augstskolas rektors, 18 gadus dzīvojot Latvijā, tā arī nav uzskatījis par pašsaprotamu iemācīties latviešu valodu. Vai tā ir izglītota cilvēka attieksme? Tā ir izglītības un valodas likuma ignorēšanu un augstprātību pret Latviju un valodu. Un tagad tiek steidzīgi gatavoti labojumi likumā.

Varu paredzēt, ka tas ir tikai sākums. Drīz vien atradīsies vēl kāds "labs" un "svarīgs" iemesls, lai paši izglītojie latvieši saceltos pret valodas likumu, kuŗu mēs visi

kopā nosargājam 2012. gada 18. februāra mums uzspiestajā Valodas referendūmā. Latviešu valoda mums, latviešiem, ir pamatvērtība, tāpat kā mūsu valsts. Ja sāksim tirgoties, likumus likumot un pakļaut katram atsevišķam gadījumam, būs radies bīstams paraugs nākamajiem izņēmumiem. Nekonsekvence atgādina salikušu pakalpiņu muguru un pašcieņas trūkumu.

Politiskās kultūras morāle prasa – ja reiz likums pieņemts, to nevar locīt un mainīt. Atsauces uz Latvijas konkurētspēju un angļu valodas izmantojumu kā zinātnes valodu ir loģiskas un vienlaikus pret-runīgas: kāda no Ziemeļvalstīm nolēma zinātniskās publikācijās izmantot tikai angļu valodu. Gala rezultātā – tika noplicināta valoda kopumā, ne tikai tās akadēmiskā izteiksme. Valoda zaudē dzīvību, ja to izstumj no kādas sabiedrības dzīves sfēras. Un pētniecība, akadēmiskā dzīve ir svarīga katras valodas dzīvības veidojoša daļa.

Vai mēs atkal gribam latviešu valodai ierādīt vietu tikai Dziesmusvētkos, teātros un mājās? No vienas puses, pasaule unificējas, tā cenšas būt arvien vienvēidīgāka, tieši tāpēc ir jādarbojas pret šīm nivelējošajām tendencēm. Lai nezustu katras sabiedrības un kultūras unikālitate – ir jāsarģa valoda.

MATĪSS DĀVIS KUKAINIS,
zvērīnāts advokāts ar tiesībām

Latvijā un ASV, mācībspēks Rīgas Starptautiskajā Ekonomikas un biznesa administrācijas augstskolā

Skaidrs, ka ir ļoti svarīgi piesaistīt kompetentus mācībspēkus un augstskolu vadītājus no ārzemēm, un ir arī skaidrs, ka šie citzemju profesionāļi nezinās latviešu valodu. Taču nevienam likumu nedrīkst strauji grozīt bez dziļākas, rūpīgas izpētes.

Bet, ja Stokholmas ekonomikas augstskolas rektors neprastu ne latviski, ne angļiski, bet tikai krieviski? Vai tas būtu Latvijas iedzīvotājiem pieņemami? Un, ja Latvijas Universitātes rektoram nebūtu jāprot latviski, ja pietiktu, ka viņš vai viņa zina tikai un vienīgi krievu valodu? Vai tad skolas vadības sanāksmes notiktu un dokumenti tiktu rakstīti tikai krievu valodā?

Mazām tautām ir grūti saglabāt savu valodu un vienlaikus piedalīties starptautiskajā ekonomikā. Loģiski, ka jāpiesaista mācībspēki un profesionāļi no ārzemēm, bet – par kādu cenu? Lēnā garā, gluži nemanot, tad viss "pārslēgsies" uz lielvalstu valodām, kas Latvijai būs vai nu angļu vai krievu, ja nepieņemsim likumus, kas sargā valsts valodu. Varbūt jāmacās no frančiem, kuŗi ļoti cītīgi sargā savu valodu? Šo jautājumu ir vērts dziļāk izpētīt. Bez latvju valodas nav latvju tautas, un vai ir jēga tādai mazai Latvijai vispār eksistēt bez latvju tautas?

LĪGA UPEŠLĀCE-KUKAINE,
izglītības projektu vadītāja

Katrai tautai ir pašai jāizlemj, kas ir svarīgi, un par to ir jācinās. Latvijā ir tikai viena oficiālā valsts valoda – latviešu, tāpēc piekritu, ka visiem vadītājiem visaugstākajos amatos izglītības un valsts iestādēs tā jāprot.

Jā, ir svarīgi piesaistīt kompetentus vadītājus no ārzemēm. Taču neticu, ka viņi apņemsies apgūt latviešu valodu visaugstākajā līmenī. Nezinu, kā šo problēmu risināt. Tā tiešām ir valdības un likumdevēja kompetence.

AGNESE GEKA, studente

Lielākā daļa manu studiju biedru atbalsta rektora saglabāšanu amatā. (Publisku atbalstu paudis arī Stokholmas Ekonomiskās augstskolas Rīgā absolventu organizācijas prezidents Māris Simanovičs. – Red.) Līdzīgi kā prezidents ir valsts pārstāvis, tāpat – cilvēks, kas jāgodā, arī Rīgas Ekonomikas augstskolā studentiem ir milzīga cieņa pret rektoru.

Tā kā augstskola ir starptautisks projekts un mācības, kā arī visas sarunas ar augstskolas vadību tiek risinātas angļu valodā, rektora nepietiekamās latviešu valodas zināšanas līdz šim par šķērslī netika uzskatītas. Līdz šim skola ir bijusi teicami vadīta, un nevienam nevēlētos, lai augstskolas līmenis krītas rektora nomaņas dēļ.

Studenti, protams, saprot valsts

valodas nozīmi un nepieciešamību to lietot ikdienā un izglītības iestādēs Latvijā. Likums, kuŗa dēļ rektoru plāno atstādīt no amata, tika radīts, lai aizsargātu valsts valodu, tomēr šajā gadījumā traucē starptautiskas, konkurētspējīgas izglītības attīstību Latvijā. Tajā pašā laikā *Stockholm School of Economics in Riga* ir saistīta ar oriģinālo *Stocholm School of Economics*, tāpēc šo augstskolu tās studenti uzskata par Zviedrijas augstskolu Baltijas valstīs.

MAIJA BALTIŅA,
filoloģijas doktore

Šī jezga ap Stokholmas Ekonomiskās augstskolas rektora amata lietu man sāk likties pēc kādas provokācijas vai izrēķināšanās. Nu, ir taču skaidrs, ka augstskolas rektors galvenokārt risina jautājumus, kas saistīti ar izglītības saturu un kvalitāti. Administratīvos jautājumus sakārto un risina attiecīgi darbinieki ar latviešu valodas zināšanām, atbilstīgi Latvijas likumdošanai. Attiecīgi – juridiskos – kvalificēts jurists, kas dokumentāciju kārtu valsts valodā. Neredzu pretrunu, ka ārzemju speciālists, kas vada Rietumu valsts dibinātu augstskolu Latvijā, nepārvalda valsts valodu C1 kategorijā, kas pieprasa ļoti augstu līmeni latviešu valodas zināšanas. Varbūt tas ir "gājienis", lai bremsētu ministra Kārļa Šadurska reformas izglītībā?! Es tās noteikti atbalstu!

Eslingenu atkal pieskandinās latviešu dziesma

LAURA PUTĀNE

Eslingenas Dziesmu svētkiem jau ir pieteikušies vairāki simti dalībnieku no 23 mākslinieciskajām kopām un 10 Eiropas valstīm, tostarp arī mākslinieciskās grupas no Latvijas. Mājaslapā www.eslingen2017.de pieejama visai aktuāla informācija, iespējams jau neklātienē iepazīties ar svētku norises vietu, kā arī svētku programmu.

Par lielu panākumu minams Eslingenas pašvaldības atbalsts latviešu svētku rīkošanai – vācu partneri ir devuši piekrišanu svētku gājiena norisei cauri pilsētai, tāpat pašvaldība devusi atļauju svētku dalībnieku izmitināšanai skolu sporta zālēs, līdzīgi kā tas notiek Dziesmu svētkos Latvijā. Šis ir ļoti nozīmīgs solis, jo dos iespēju svētku dalībniekiem atrasties pašā notikumu centrā un izbaudīt ik svētku mirkli un pašas Eslingenas burvību.

Svētki tiks atklāti ar dievkalpojumu, un tūlīt pēc tam dalībnieki dosies svētku gājienā cauri pilsētai. Par šīs dienas kulmināciju minama latviešu dziesmuspēle "Eslingena", kuŗu iestudē aktieri un dziedātāji no astoņām Eiropas valstīm. Izrādes režisors ir Jānis Mūrnieks no Latvijas, vokālā pedagoģe – Ilze Atardo.

Otrajā dienā uz kopkoncertu aicinās gan dejotāji, gan dziedātāji, bet vakarā, kā jau tas latviešiem pieņemts, – svētku balle.

Atsaucieties, eslingenieši!

Pošoties uz Eslingenas lielajiem svētkiem (15. – 18. jūnijs šai gadā), redakcija aicina Jūs ikvienu, kam dzīves ceļi saistījušies ar "mazo Latviju", iesūtīt savas atmiņas un fotogrāfijas par Eslingenas bēgļu nometnes laiku. Mūdiniet to darīt arī savus tālaika likteņbiedrus – atstāsim vēsturei savas piezīmes, stāstus, izjūtas, vēlējumus!

Gaidām Jūsu sūtījumus pēc adreses – Ģertrūdes ielā 27, Rīga, LV-1011, e-pasts: redakcija@laiks.us un redakcija@brivalatvija.lv

Jūsu redakcija

Trešā diena atvēlēta folklorai, vienlaikus ieskandinot strauji tuvojošos vasaras Saulgriežus.

"Lai piepilda Eslingenu cilvēki tautastērpos, lai vienojamies gājienā pa ielām, kur tūkstošiem latviešu kāju spēruši, un ieskatāties skolu pagalmos, kur latviešu bērni skolā gājuši! Lai satiekamies un vienojamies kopīgā dziesmā un dejā! Lai sajūtam savu spēku, un savu piederību un savu vienreizību!" Svētku rīkotāji

aicina dejotājus, dziedātājus un folkloristus no Eiropas, kā arī Kanadas, Austrālijas un Amerikas pieteikt savu dalību un sarīkot plašus satikšanās kultūras svētkus atkal pēc 70 gadiem Eslingenā!

Svētku logo autore ir Bergenā dzīvojošā latvieti, divu bērnu mamma, tautasdeju kopas "Pērkonkalns" vadītāja, kā arī viena no radošās apdrukas darbnīcas *Ting Print* veidotājām – Zane Babre. Autore skaidro, ka logo veidots

Svētku rīkotāja – Latviešu kultūras biedrības *Saime* priekšsēde Laura Putāne un viņas vietniece Karina Čiglere 27. janvāra rītā piedalījās Latvijas sabiedriskās televīzijas – LTV1 informatīvajā raidījumā *Rīta Panorāma*, kuŗā stāstīja par Eslingenas svētkiem un iespējām tajos piedalīties – gan kā dalībniekiem, gan skatītājiem.

kā divu atšķirīgu, bet tajā pašā laikā līdzīgu laiku apvienojums – 1947. gads un mūsdienas.

"Daudz kas kopš pirmajiem svētkiem Eslingenā ir stipri mainījies, taču ir kaut kas tāds, kas latvieti nemainās un, cerams, nemainīsies nekad – mīlestība uz deju, dziesmu un cieņa pret mūsu senču tradīcijām. Latvietis, uzvelkot tautastērpu, sajūtas īpaši. Kad viņš to nēsā, viņš it kā satuvinās ar seno latvieti, Tas, manuprāt, ir ļoti skaisti. Tādēļ logo gribējās iekļaut tieši šo latvieti tērpā – to, kas godā un ciena

savus senčus un turpina iesāktās tradīcijas. Blakus arī Eslingenai tik svarīgs simbols – Dienvidu baznīca. Aplis latviešu etnogrāfijā tiek saistīts ar Sauli, pasauli, charmoniju, atkarotānos un atgriešanās. Tāpēc arī logo zīmē ir aplis. Tas papildināts ar tādām spēcīgām zīmēm kā Māras, Dieva, Laimas zīme un Ugunskrusts. Novēlam, lai šis stiprās senču zīmes dod spēku katram Eslingenas svētku dalībniekam, kā arī visiem, kas iesaistīti to organizēšanā," saka logo autore.

Uz drīzu tikšanos!

VIKTORS HAUSMANIS

Lai nu par ko, bet par jaunu izrāžu trūkumu rīdzinieki gan nevar sūdzēties: tikko iesācies februāris – nevar zināt, vai tas būs ziemas, vai pavasara mēnesis, jo dienas ir neparasti mainīgas, – un abos lielajos teātros notiek plašu iestudējumu pirmizrādes: Nacionālais skatītājus aicina uz izrādi pēc Marka Hedona romāna motīviem – Saimona Stīvensa luga ar tādu jocīgu nosaukumu "Savādais atgadījums ar suni nakti". Ar ko šī izrāde pārsteigs, neņemot spriest. Vienkāršāk ir ar Daili: tur tūlīt nākamajā dienā pēc Nacionālā teātra apmeklēšanas jāiet uz Oskara Vāilda lugas "Doriana Greja portrets" pirmizrādi. Bet kā paliek ar jaunām latviešu lugu izrādēm? Jā, šajā brīdī samulstu: drīz var piezvanīt Laimonis Siliņš un teikt, ka domubiedri atkal sanāks kopā Sirančā, un tur – kā parasti – paredzēta jaunu lugu lasīšana. Lai iesakot. Nelaieme tā, ka man nav ko atbildēt. Teātros latviešu lugas tiek rādītas, taču tās ir jau pasen iestudētas un noteikti jau redzētas. Atceros, ka pēc vienas no šādām izrādēm pie Nacionālā teātra tikos ar Vilni Baumanu. Ir jau diezgan labi, ka teātru režisori pārlūko arī savus grāmatplauktus un atrod tajos kādu noderīgu, vēl okupācijas laikā iestudētu lugu. No jauna uz skatuves atdzīvojušies G. Priedes luga "Smaržo sēnes" Valmieras teātri un "Saniknotā slieka" Jaunajā Rīgas teātri. Ar jaunām lugām ir sarežģītāk. Vairāk par tām cenšas rūpēties

Nacionālais teātris, tur Mazajā zālē izrāda jauna dramatiķa Jāņa Baloža lugu "Veiksmes stāsts", kas liek sekot politiskās dzīves norisēm Latvijā, bet Lielajā zālē skatītāji tiek aicināti uz dzejnieces Annas Rancānes lugu "Bišumāte un vilkači". Nekāda īsta vilkača, ne kādas bišu mātes tur nav, darbība raisās mūsdienu Latgalē, Valda Lūriņa iestudētā izrādē ir gluži laba. Viņš kādu laiku aizrāvēs ar Latgali, vienu pēc otras iestudēja Danskovītes it kā lugas "Lāgola.lv" un "Lāgola.lv – 2", ko ar prieku uzņēma skatītāji, taču ar "Bišumāti" ir sarežģītāk – Anna Rancāne ir laba dzejniece, bet pieredzes un māksas lugu rakstīšanā viņai pietrūkst.

Ar šo problēmu nācās saskarties, skatoties Ērika Ešenvalda operu "Iemūrētie" Nacionālajā operā. Komponists radījis izcilu operu, viņa mūzika saista, aizrauj, liek dzīvot līdzī, teicams ir režisores L. Grozas-Ķiberes iestudējums, ļoti labi dziedātāji, taču stingrāks un mērķtiecīgāks varētu būt pats dramaturģiskais risinājums, un te – gluži kā "Bišumāte" jāsastopas ar problēmu, kurai ir viens vārds: dramaturģija. Senos laikos teātros darbojās cilvēki ar dramatiķa praksi, tāds bija Mārtiņš Ziverts, Valdis Grēviņš, Elina Zālīte, un viņi varēja palīdzēt izrādes dramaturģiskā materiāla pilnveidē.

Ē. Ešenvalda operas "Iemūrētie" izrādē pozitīvi pārsteidza vēl kas cits – Nacionālās operas plašā zālē bija gluži pilna, nekur nerē-

Ausma Kantāne kopā ar Kasparu Zemīti (pa kreisi) un Vili Daudziņu lasa Imanta Ziedoņa dienasgrāmatas izrādē "Citādas debesis, tā pati dvēsele"

gojās tukša vietiņa, klausītāji uzmanīgi, atvērtām sirdīm sekoja operas izrādei, un varēja skaidri apjaust, ka latviešus joprojām uzrunā nopietnas, filozofiskas, mūsu garīgajā, latviskajā vidē saskatītas problēmas.

Līdzīga sajūta mani pārņēma, skatoties un klausoties gluži cita rakstura izrādi, varbūt to varētu arī saukt par lasījumu. Rīgā, Krišjāņa Barona ielā, kādreiz bija kinoteātris "Daile", to likvidēja, zāli pārbūvēja un pārveidoja – tas kļuva par mūzikas namu "Daile", un tur tagad jau vairākas reizes notikusi izrāde ar nosaukumu "Citādas debesis, tā pati dvēsele", to veido Ausma Kantāne, Vilis

Negaidītais un sagaidītais

dzejnieka domu un pārdzīvojamu pasaule, Imants Ziedonis nekad nav gribējis izcelt sevi pāri citiem, dvēsele taču visiem tāda pati. Dienasgrāmatā dzejnieks atzīmējis, kā pie viņa ieradusies draugi un paziņas, reizu reizumis viņu vajājušas dažādas slimības un sērgas, vairākas rindas rakstītas slimnīcas palātā vai arī rehabilitācijas centrā, taču Ziedonis nav sūdzējies vai žēlojies, viņš prata pacelties pāri ikdienas prozai, dienasgrāmatas ierakstos atklājas viņa domu pasaule, garīgais lidojums, redzējuma vēriens. Ausmu Kantāni pazīstu kā teicamu Imanta Ziedoņa vai Raiņa dzejas interpreti, bet šoreiz aktrise apzināti pilnīgi un noteikti necentās izcelt sevi, bet radīja sajūtu, ka dienasgrāmatu lasa viņas dzīvesbiedrs, nu jau vairākus gadus aizsaulē aizgājušais Imants Ziedonis.

Izrāde nebija ne izklaide, ne koncerts, bet Mūzikas nama zālē bija sanākusi pilna jo pilna. Šis sarīkojums man deva divkāršu gandarījumu: vispirms – par Ausmas Kantānes prasmi atklāt Ziedoņa pasauli, un prieku raisīja arī pārpildītā zāle. Tā bija liecība par mūsu skatītājiem – noteikti nav tā, ka viņi ilgotos tikai pēc izklaides, pēc kaut kā neparasta. Mūsdienu kritiķi pat izvīrājuši pamatprasību: katrai izrādei vajagot būt neparastai. Ausmas Kantānes veidotajā izrādē nebija nekā neparasta, bet tajā atklājās jūtu dziļums un domu vēriens. Tas veldzēja sirdi.

Daudziņš un ģitāras virtuozs Kasparis Zemītis. Izrādē veltīta iecienītajam dzejniekam Imantam Ziedonim. Īstenībā – nekādas izrādīšanās nebija: viņi visi trīs uzņāca uz skatuves, apsēdās pie mikrofoniem, viegli ieskanējās ģitara, Ausmas Kantānes rokās bija neliela grāmatiņa, viņa pieteica vakara gaitu: būšot Ziedoņa dienasgrāmatu lasījums, ko viņš 2003. gadā bija kārtojis un veidojis, taču līdz publiskam lasījumam toreiz netika, jo visu izjauca slimība. Ausma sāka lasīt dienasgrāmatu fragmentus, pa brīžam noskaņu bagātināja ģitāras skaņas, bet Vilis Daudziņš ievīja pa kādam Ziedoņa dzejoļu pantam. Vakara gaitā atklājās

NOVADU ZIŅAS

LĀSMA GAITNIECE

Visneparastākais Dievnams Latvijā ar apaļo kupolu

Viena no Latvijas galvaspilsētas savdabīgākajām nomalēm Daugavas kreisajā krastā, kas no Rīgas centra atrodas samērā tālu, ir **Katlakalns**. Lai turp aizbrauktu, jādodas uz Bišumuižas un Ķekavas novada Valdlauču pusi. Nokļūstot galā, rodas iespaids, ka Katlakalns ir atsevišķa, ne ar vienu citu nesaistīta vieta. Apmeklējot šo Rīgas apkaimi, ir vērts pabrukt arī nedaudz tālāk, līdz Ķekavas centram, jo gan vienā, gan otrā atrodas vairākas ievēriņas cienīgas vietas.

Gan Katlakalnu, gan arī Ķekavu cilvēki dēvē par Rīgas "guļamrajoniem". Ne vienam vien turienes iedzīvotājam darbavietā atrodas galvaspilsētā, tādēļ ik dienu nākas mērot samērā lielus gabalus, līdz ar to dzīvesvietā atliek laika vien vakariņām un naktsmieram. Savukārt mums, pārējiem, patiesi ir vērts kādā brīvdienā turp aizbraukt, jo gan Katlakalnam, gan Ķekavai ir ko piedāvāt.

Ievērojamākā un vēsturiski nozīmīgākā celtnē Katlakalnā, kuru var pamanīt jau no Ķengaraga, ir vietējā baznīca ar Latvijas Dievnamiem tik netipisko apaļo kupolu. To grezno neliels zvanu tornītis un zeltīts krusts. Katlakalna ev. lut. draudzē ilgus gadus par mācītāju kalpojis teoloģijas

Otras tādas Latvijā neatrast. Katlakalna ev. lut. draudze, kur kalpojis profesors R. Feldmanis

profesors Roberts Feldmanis (1910 – 2002). Tieši viņa stādīti ir daudzi svešzemju augi, tai skaitā reto šķirņu priedes, kas grezno baznīcas apkārtni, pašu Dievnamu it kā nedaudz "nomaskējot". Ļaudis tās dēvē par Katlakalna priedēm, kaut arī tas nav šķirnes īstais nosaukums. Tikai neilgu laiku baznīca skatāma visā krāšņumā, jo pagājušajā gadā pabeidza tās renovāciju. Tagad tā atguvusi sākotnējo izskatu – kupolu sedz kapara jumts un rotā dekoratīva laterna;

atjaunots arī interjers.

Blakus Dievnamam atrodas vecumveca, taču labi uzturēta kapsēta. Tie ir Katlakalna kapi, kurus kaut reizi mūžā vēlams apmeklēt ikvienam latvietim. Kāpēc? Šais kapos apglabāts ievērojamais Baltijas vācu apgaismotājs, rakstnieks un latviešu aizstāvis **Garlībs Helvigs Merķelis** (1769 – 1850.). Viņa kapu piemiņai par tautiešu saziņotājiem līdzekļiem, atceroties G. H. Merķeļa simtgadi, uzstādīja Rīgas Latviešu biedrība. Prieccē, ka šis

kaps vēl aizvien tiek kopts; gada siltajos mēnešos to rotā neliela dobe ar akurātās rindās sadēstītām leduspuķēm.

Savukārt Ķekava piesaista divu iemeslu dēļ. Šosejas labajā pusē (virzienā no Rīgas uz Bausku) iekārtots stāvlaukums, kur novietot automašīnu, ja dodas uz lielvelikalu *Maxima*. Stāvlaukuma stūrī zālītē var pamanīt labi iestaigātu taku, kas ved lejup. Tas ir ceļiņš uz iecienīto Ķekavas avotu, kas no stāvlaukuma atrodas netālu. Ziemā vai vasarā – tā ūdens šķiet ledaini auksts un spirdziņošs. Par to, cik ļoti iecienīts ir šis avots, liecina daudzi cilvēki, kuri turp dodas, līdzīgi ņemot traukus ūdens iepildīšanai. Mēs ar dzīvesbiedru neesam izņēmums; avota ūdens patiesi ir garšīgs, to var dzert gan tāpat, gan izmantot kafijas un tējas vārīšanai, arī ēdiena gatavošanai.

Otra interesantā vieta atrodas šosejas pretējā pusē – tā ir Dole-Ķekavas draudzes **Svētās Annas baznīca**, kas šo rindu autorei, braucot garām pirmoreiz, ļoti atgādināja kādu no Austrijā redzētajiem Dievnamiem. Neliela, kompakta ēka ar silti dzeltenā tonī krāsotu fasādi un ne pārāk augstu tornīti. No ārpusas to nodala zaļu dēļu žodziņš. Pie baznīcas iekopts neliels dārzs. Vasarā ļaudis priecē rožu krūmi, kuŗu smagie, ar ziediem pilnie zari vietām pārkārušies pāri žogam. Protams, ar Austriju te nav ne mazākās saistības; baznīcas autors ir Rīgas pilsētas būvmeis-

tars **Kristofs Hāberlands** (1750 – 1803), kuŗš profesionālās zināšanas papildinājis sava tēva dzimtenē Saksijā. Savāda šķiet meistara iecere baznīcu celt bez torņa. Tas gan piebūvēts vēlāk, Dievnamu padarot iespaidīgāku, greznāku. Smags periods baznīcai bija padomju varas gados, kad ēka tika ļoti nolaista. Otrā "atdzimšana" Dievnamam sākusies pēc Latvijas valstiskās neatkarības atjaunošanas, kad, pateicoties ziedotāju atbalstam, sāka vērienīga restaurācija. Tagad patiešām var apgalvot, ka baznīca ir "atdzimusi"; ir patikami tajā ieiet!

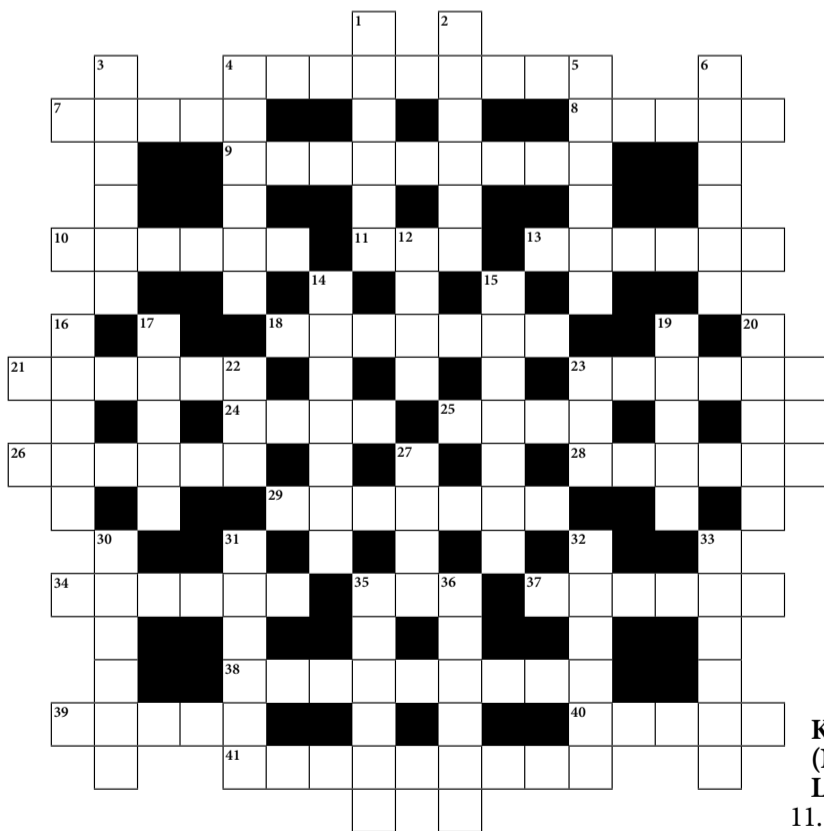
Ja uz Ķekavas pusi dodaties kopā ar bērniem vai dzīvnieku mīļiem, noteikti iegriezieties arī biedrībā "Dzīvnieku patversme Mežavairogi", kas atrodas Daugmales šosejas sākumā (2. kilometrā). Par orientieri var izmantot pieturu „Klaņģi”.

Tā nav tikai dzīvnieku patversme, kur savus jaunos saimniekus gaida suņi un kaķi. "Mežavairogi" iekārtots arī neliels zooloģiskais dārzs. Interesenti var apskatīt lācēnus, meža cūkas, āpsi, dažādus putnus, kā arī pārunāties ar darbiniekiem, kuri par šiem "iemītniekiem" pastāstīs daudz interesanta.

Ja esat "Mežavairogi", raksta autore iesaka, apvienojot patikamo ar lietderīgo, izvest pastaigā kādu sunīti. Apkārtnē staigāšanai ir kā radīta, turklāt dzīvnieks par iespēju kontaktēties un "izlocīt ķepas" būs priecīgs.

Sastādījis KĀRLIS PĒTERSONS

KRUSTVĀRDU MĪKLA

Līmeniski. 4. Kuģis ar tvaika dzinēju. 7. Antilopju dzimtas dzīvnieks. 8. Aktu zāles augstskolās. 9. Priekšmeti, kas simbolizē monarha varu. 10. Vērtspapīra galvenā daļa. 11. Pilsēta Vidzemē. 13. Amerikas Kinoakadēmijas balva. 18. Valsts galvaspilsēta Eiropā. 21. Saules sistēmas planēta. 23. Virve ar cilpu dzīvnieku ķeršanai. 24. Pilsēta Japānā, Honsju salā. 25. Viens no leģendārajiem Romas

dibinātājiem. 26. Japāņu sieviešu un vīriešu tērps. 28. Mūzikāli drāmatiski sacerējumi. 29. Rīki pēršanai. 34. Visaugstākā vīriešu balss. 35. Izcils kaŗa lidotājs. 37. Sporta spēle. 38. Optisks instruments. 39. Ķeramikas pudele. 40. Mazā planēta (atklāta 1949. g.). 41. Norma, paraugs, mēraukla.

Stateniski. 1. Valsts galvaspilsēta Eiropā. 2. Apdrošināšanas apliecība. 3. Lieli buru kuģi. 4. Senlaici-

ga mūru graujamā ierīce. 5. Sadauzīt. 6. Nepārnadžu kārtas dzīvnieks (Amerikas tropu mežos un Indokīnā). 12. Apdzīvota vieta Tukuma novadā. 14. Daugavas pieteka. 15. Apsveikuma raksti glītos ietērpos. 16. Cilvēks, kas runā nepatiesību. 17. Iet pa pēdām. 19. Pinnes, pūtītes. 20. Kaŗokādas apavi. 22. Lībiešu vecākais, Salaspils valdnieks 13. gadsimtā. 23. Treniņciņa boksā, paukošanā. 27. Akmeņplekstes. 30. Jūrmalas pilsētas daļa. 31. Pārvedu vekseli. 32. Tēls Zentas Ērgles stāstā "Vārnu ielas republika". 33. Pilsēta Etiopijas ziemeļos. 35. Indīgs slāpekļa grupas pusmetāls. 36. Mēraparātu sastāvdaļas.

Krustvārdu mīklas**(Nr. 5) atrisinājums**

Līmeniski. 7. Jēdz. 8. Eglītis. 11. Rūsa. 12. Pierod. 13. Bangerskis. 14. Ulma. 16. Efeja. 17. Spiest. 19. Pilsoņi. 21. Asīrija. 23. Eksscess. 25. Skandēt. 26. Peters. 28. Rīvēt. 30. NATO. 31. Raudupiete. 34. Nezīņa. 36. Prom. 37. Matroži.

Stateniski. 1. Sēļi. 2. Ezergailis. 3. Veldze. 4. Aste. 5. Krusti. 6. Asni. 9. Lībieši. 10. Tonnaža. 15. Lapsene. 17. Svīta. 18. Skaitīt. 20. Okers. 22. Indonēzija. 24. Spriest. 25. Savieno. 27. Endēmi. 29. Tincis. 32. Abra. 33. Puma. 35. Ņuka.

ZIŅAS ĪSUMĀ

Rēzeknes Tehnoloģiju akadēmijā notika 3. Starptautiskais biznesa forums "Starptautiskā biznesa pieredze studentiem, akadēmiskajam personālam un uzņēmējiem: Latvijas, Lietuvas un Polijas perspektīva", kuŗā piedalījās studenti un mācībspēki no *Kaunas University of Applied Sciences* (Lietuva) un *Bialystok University of Technology* (Polija). 4. Starptautiskais biznesa forums paredzēts nākamajā gadā Polijā.

Jēkabpilī darbu uzsākusi pazīstamā klientu attiecību vadības pakalpojumu sniedzēja *Transcom Worldwide Latvia* filiāle, kas pagaidām apkalpos tikai "Latvenergo" klientus. "Transcom" ir starptautisks pakalpojumu sniedzējs, kuŗa zvanu centri darbojas 23 pasaules valstīs. Latvijā ir Rīgā un Jēkabpilī, bet pavisam 550 darbinieku nodrošina pakalpojumus klientiem Vācijā, Norvēģijā, Zviedrijā, ASV, Latvijā, Krievijā un citās valstīs.

Ventspils Augsto tehnoloģiju parkā atklāta elastīgo iepakojšanas materiālu ražotne *AS Immer Digital*, kas darbojas divās maiņās un strādā 30 darbinieku. Ražotnes atvēršana Ventspilī izmaksājusi vairāk nekā piecus miljonus eiro. Iepakojšanas materiālu izmantos Latvijas maizes, konfekšu, tējas un citu preču ražotāji. Parakstīta vienošanās par uzņēmuma otrās un trešās kārtas būvniecību.

Latvijas Lauksaimniecības pakalpojumu kooperatīvai sabiedrībai LATRAPS – 15 gadi! Nodibināja Līga un Edgars Ruža Elejā kopā ar 12 zemnieku saimniecībām. Šobrīd apvieno 750 graudaugu un rapša audzētājus. Kopš 2014. gada Staļģenē no miežiem ražo iesalu, nodrošinot Latvijas alus darītavas. Latvijā audzētie rudzi un kvieši sasnieguši tādu kvalitāti, ka kotējas pasaules graudu biržā. 2015./2016. finanču gads aizvadīts ar vēsturē lielāko apgrozījumu – pārsniedzot 228 miljonus EUR.

Ventspils gatavojas uzstādīt Ginesa rekordu sniegpulkstenišu audzēšanā. *SIA Galantus* saimniecībā Babītes novada Skārduciemā tiek kopti 20 000 sniegpulkstenišu sīpolu, kuŗi 2017. gadā tiks iestādīti pilsētas Sarkanmuižas pļavā, tādējādi mēģinot uzstādīt jaunu Ginesa pasaules rekordu "Visātrāk un visvairāk cilvēku vienlaikus iestāda sīpolpuķes".

AMERIKAS LATVIEŠU APVIENĪBAS
Simtgades Testamentāro novēlējumu fonds
THE AMERICAN LATVIAN ASSOCIATION
CENTURY BEQUEST FUND

Novēlot kaut mazu daļu savā testamentā šim ALAs nākotnes fondam, mēs liksim stipru un paliekošu pamatu latvietības uzturēšanai ASV, mēs celsim un sargāsim latvju tautu, valsti un kultūru.

ALA dara daudz, un mums visiem jāgādā, lai tā savu darbu turpinātu vēl ilgus gadus nākotnē mūsu nākamajām paaudzēm!

400 Hurley Avenue, Rockville, MD 20850.
 Tālr.: 301-340-1914, e-pasts: alainfo@alausea.org

Amerikas latviešu apvienības valde

Toronto bērni spēle teātri

RASMA PĒRKONE

(Turpināts no 4. lpp.)

Šo uzdevumu tad Toms arī teicami veica, lasot skaidrā un labā latviešu valodā norādījumus par lugas norisi starp ainām uz skatuves.

Brālītim (Kasparam Ludvikam-Pitkin) bija galvenā loma, ko viņš veica teicami. Daži skatītāji komentēja, ka nekur lugā neesot manījuši sastrēgumus vai suflieņu palīdzību, jo viss ritēja gludi. Karlsons (Mīks Maksinš) un Maija (Liene Zubāne) labi notēloja savas lomas kā fantazijas tēli ar košām parūkām un drošu, skaidru valodu. Pat propelleri uz viņu mugurām darbojās.

Visgrūtāk bērniem parasti ir iejusties vecāku cilvēku lomā, bet šoreiz mātei (Aleksijai Kalniņai) un tēvam (Markus Zāmuram) tas izdevās ļoti labi. Viņiem abi noteikti ir izcilas novērošanas spējas. Tēvs starp saviem tekstiem tikai lasīja avīzi, kamēr

māte rūpējās par ģimenes maltītēm, par mājas tīrību un kārtību.

Gribētu teikt, ka abu māsu lomas (Violetas Ezeras un Ināras Ezeras) bija tās vieglākās, jo viņas pamatā tēloja pašas sevi. Viņas visu laiku nodarbojās ar moderno tehnoloģiju un komandēja savu mazo Brālīti. Savu tekstu arī viņas labi zināja. Pārējās lomas – zagļus, ugunsdzēsējus, nerātņus zēnus tēloja *Conner Poole, Alek Kness* ar dažiem palīgiem.

Lai parādītu Karlsonu, Maiju un Brālīti uz jumta, tika izmantots video uzņēmums. Vispirms uz ekrāna parādījās ļoti augsts debesskrāpis un tad rādīja trīs jauniešus sēžam uz jumta malas. Ugunsdzēsējs kāpa pa šaurām dzelzs kāpnēm uz augšu lai glābtu Brālīti. Tāni brīdī Karlsons un Maija pazuda no jumta, jo viņi iedarbināja savus propellerus un varēja nokļūt, kur vien gribēja bez citu palīdzības. Dzīve atgriezās ierastās slīdēs Kalniņu ģimenes dzīvoklī.

Režisore un bērni var būt lepnī par savu veikumu. Protams, bez vecāku palīdzības un līdzdalības un skolotāju atbalsta tas nebūtu bijis iespējams. Paldies visiem, kas pielika roku, lai šis uzvedums izdotos. Publika izteica savu atziņību ar aplausiem, un režisore un aktieri saņēma ziedu veltes.

Sekoja vecāku sarūpēts cieņasts. Atliek tikai vēlēties labas sekmes un izdošanos skolas darbā arī nākotnē.

PĒRK DZINTARA IZSTRĀDĀJUMUS

Apaļas un ovālas krelles, lielus kulonus un brošas no necaurspīdīga dzintara.

Tālr.: 813-418-9525 / Anna

E-pasts:

janisflorida@gmail.com

MATISS KUKAINIS

ADVOKĀTS AR TIESĪBĀM ASV UN LATVIJĀ.

- Mantošana.
- Īpašuma pirkšana un pārdošana.
- Meža apsaimniekošana un pārdošana.

Valņu iela 3, Rīga, LV-1050
 matiss@sk-legal.com
 +371 28390346

ALA ceļojumi uz Latviju

Amerikas latviešu apvienība 2017. gadā piedāvā ceļojumus uz Latviju:

„Heritage Latvia” – izglītojošs ceļojums pa Latviju angļu valodā latviešu izcelsmes jauniešiem. Bagāts maršruts līdzīgs „Sveika, Latvija!”, tikšanās ar Latvijas vienaudžiem un daudzveidīgas nodarbības. Kopš 2006. gada šīs programmas ietvaros 72 jaunieši ar sajūsmu ir apceļojuši Latviju, iemīļējuši savu latviešu vecvecāku dzimteni un bagātinājuši savu latvisko mantojumu.

„Heritage Latvia” brauciens paredzēts no 14. līdz 28. jūlijam.

„Hello, Latvia/Sveika, dzimtene!” ceļojumi uz Latviju kopš 1998. gada piedāvā ALA biedriem ar ģimenēm iespēju ērti, droši un bez rūpēm apceļot Latviju. Organizētāji gādā par naktsmājām, maltītēm, transportu, gdiem un biļetēm uz muzejiem un citiem pasākumiem. Šogad ceļojums no 15. līdz 28. jūlijam.

Cena : \$2500 (dalībnieks pats gādā par lidojumu uz Latviju un satiek grupu Rīgā 15. jūlijā).

Tuvāka informācija par visiem 2017. gada braucieniem, ieskaitot „Sveika, Latvija!”: projekti@alausea.org vai tālr. 301 340-8719.

Rīgas 90. skautu un Zilā kalna 4. gaidu vienības svin 68.g. jubileju!
 Nāciet baudīt prieka pilnu dienu visai ģimenei!

Jauka sabiedrība! Gards mielasts!
Komiska luga: U. Siliņa
Bagātīgas izlozes!

Aijā, žūžū, lāča bērns

Svētdien 26. febr.

11:00 Dievkalpojums un akts

12:30 Mielasts, luga, un izloze

NY draudzes baznīcā
 254 Valentine Lane,
 Yonkers, NY

\$15 ieejas maksa un ziedojumi palīdz uzturēt Skautu un Gaidu vienības

LATVIAN AMERICAN SHIPPING LINE

Kravas pārvadājumi starp ASV un Latviju!

Visāda veida kravas sūtījumi: pārceļšanās (uz vai no Latvijas), auto transports, gaisa kravas un arī naudas pārsūtījumi (caur Baltic Financial Services).

• Tagad ir laiks sūtīt lietas dārzam! Traktora sūtīšana (līdz 2 m³) - \$475. Citi rīku (griezēju, motorzāgu, plāvēju, u.c.) transports sākot ar \$75. (Muitas procedūra LV papildus.)

Zvaniet: 1-888-LATVIAN

Rakstiet: info@lasl.com • www.lasl.com

IZDEVĪGI
 APDROŠINĀJUMI
 JUMS
 UN
 JŪSU
 ĢIMENEI

www.LRFA.org 215.635.4137 info@LRFA.org

SARĪKOJUMI / DIEVKALPOJUMI

SARĪKOJUMI ČIKĀGA (IL)

12. februārī Draudžu sadarbības kopas oikumēniskais dievk. un Pavasaŗa sarīkojums Ciānā.

5.martā 12:30 I.stāva zālē Čikāgas Latviešu Biedrības pilnsapulce.

Svētdienās – Piektvakari – 10.,17.,24.,31.martā 14:00. Tema: Kristīgie autori.

DENVERA (CO)

Kolorado Latviešu kultūras centrs (10705 West Virginia Ave, Lakewood, CO 80226), tālr.: 303-986-5337 vai 303-913-8081. **Piektdienās** 19:00 tiekas latviešu deju grupa, 20:30 notiek ķora mēģinājums.

FILADELFIJA (PA)

Filadelfijas Brīvo Latvju biedrība (531 N 7th St, Philadelphia PA).

26.februārī 14:00 gada sapulce. Varēs uzzināt par pēdējā gada notikumiem un piedalīties biedrības 125. jubilejas gada kalendāra plānošanā. Lūdzam sniegt ieteikumus pārrunām pirms sapulces, lai iekļautu tos dienas kārtībā. Ja vēlaties kandidēt vai izvirzīt valdes locekļa vai revīzijas komisijas locekļa kandidātu, lūdzam sazināties ar Intu Grundi, tālr.: 212-872-7289, e-pasts: tincis@comcast.net Valdes/revīzijas komisijas vēlēšanas notiks pa pastu.

Pēc sapulces atzīmēsīm **FBLB 125. g. jubileju** ar kokteiļu stundu un klišēri!

ŅUJORKA (NY)

Salas baznīcas sarīkojumu zāle (4 Riga Lane, Melville NY).

SAGINAVA (MI)

Saginavas draudzes sabiedriskā telpa (128 N Elm St, Saginava, MI)

25.februārī 14:00 Saginavas Latviešu Kluba pilnsapulce. Valdes vēlēšanas, budžeta pieņemšana un lemsana par kluba turpmāko darbību. Katra biedra piedalīšanās ir ļoti svarīga. Lūdzam visus biedrus aktīvi iesaistīties kluba darbībā!

SIETLA (WA)

Sietlas latv. sab. centrs (11710 3rd Ave NE, Seattle WA 98125), www.seattlatviancenter.com

14.februārī 12:00 Pensionāru pusdienas ar programmu.

25.februārī 13:00 populārās mūzikas koncerts, multimediju uzvedums "Te nu mēs esam". Ieeja \$30, bērniem zem 12 g.v. ieeja brīva.

ST. PĒTERSBURGA (FL)

St. Pētersburgas Latviešu biedrības nams (1705 9th Ave N, St. Petersburg FL 33713).

Bibliotēka pārtrauc savu darbību un grāmatu ziedojumus vairs nepieņem. Par vēlmi izņemt grāmatas lasīšanai, lūdzu, zvanīt **Mārai Prāvs**, tālr.: 727-851-941

11.februārī 18:00 **Sirsniņu balle**, kurā varēsīm baudīt romantiski šarmantu mūziku un mīlestības aparotru dzeju flautistes **Agitas Aristas** un pianistes **Kristīnes Griffinas** sniegtā. Abas mūziķes kopā veidojušas koncertprogrammas, ar kurām uzstājušās gan Latvijā, gan Amerikā. Vakara mielastam mūsu Dāmu komitejas priekšniece **Mārīte Rubīns** ar visu

savu sirds siltumu būs uzklājusi izcilu bufetes galdu. Pēc brīnišķīga koncerta un gardām vakariņām būs iespēja izlocīt kājas mūsu visu iemīļotā maestro **Ilmāra Dzeņa** sirsnīgi spēlētās deju mūzikas ritmos. Laimīgo loterijas biļešu īpašnieku sirdis priecēs vakara laimesti – trīs dāvanu grozi. Tiem, kuŗi gribēs sirdis sasildīt ar glāzi vīna, par to jāgādā pašiem. Ieejas ziedojums, sākot ar \$ 25.00.

25.februārī 13:00 Biedrības pilnsapulce, kurā notiks valdes vēlēšanas, budžeta pieņemšana un lemsana par Biedrības turpmāko darbību. Katra biedra viedoklis ir ļoti svarīgs. Lūdzam aktīvi iesaistīties lēmumu pieņemšanā! Pēc sapulces slēgšanas balsstiesīgos cienās ar pankūkām, ievērojumu un dešinām. **Nopietni acinām visus Biedrības biedrus iesaistīties!**

UZMANĪBU!

24.-25.februārī notiks mobilās pasu stacijas izbraukums Floridā, Broward County. Lūgums informāciju izplatīt Latvijas valstspiederīgajiem, kuŗi uzturas jūsu apgabalā. Info: Ph. (1) 202-328-2885, Fax. (1) 202-328-2860, E-mail: vita.majore@mfa.gov.lv, www.mfa.gov.lv/usa/, www.mfa.gov.lv

TĒRVETE

Valdes sēdes – katru ceturtdienu 19:00 Centrā. Info: 514-992-9700.

TORONTO

Kanadas latv. centrs (4 Credit Union Dr, Toronto Ont.).

ZIEMEĻKALIFORNIJA

(425 Hoffman Ave, San Francisco), Info: www.zklb.wordpress.com, ZKLB sekr. un informāc. daļas vadītāja Una Veilande tālr.: 408-813-5104, e-pasts: una.veilande@gmail.com

Katru otrdienu 20:00 ķora mēģinājums

DIEVKALPOJUMI

• **Bostonas latv. ev. lut. Trimdas dr:** (58 Irving st, Brookline MA 02445). Info: 617-232-5994, e-pasts: bostonastrimdasdraudze@gmail.com, tālr.: **617-232-5994**. Dievk. notiek **11:00**.

• **Čikāgas latv. ev. lut. Ciānas dr.:** (6551 W Montrose Ave, Chicago IL 60634), tālr.: 773-725-3820; E-pasts: cianasdraudze@gmail.com; www.facebook.com/Cikagas-Ciānas-draudze-255043897965234. Dievk. notiek **svētdienās 10:00**. Pēc Dievk. kafijas galds. Māc. Gundega Puidza, tālr.birojā: 773-736-1295; mājās: 708-453-0534, e-pasts: puidza@yahoo.com

• **Čikāgas latv. ev. lut. Sv. Pēteris dr:** (450 Forest Preserve Dr, Wood Dale IL 60191). Tālr.: 630-595-0143. Māc. Ojārs Freimanis. Dr. pr. Uldis Pūliņš. Dievk. notiek **svētdienās 10:00**. Pēc Dievk. kafijas galds.

• **Čikāgas latv. baptistu dr:** (820 Ontario St, Oak Park, IL 60302). Māc. Oļģerts Cakars. Tālr.: 708-383-5285.

• **Denveras latv. ev. lut. dr.:** (10705 West Virginia Ave, Lakewood, CO 80226). Dievk. notiek **svētdienās 9:30**. Pēc Dievk. sadraudzība. **Trešdienās** 17:00 Bībeles stundas. **Trešdienās**

15:00 – 17:00 un **ceturtdienās** 9:00 – 13:00 mācītāja pieņemšanas stundas. Māc. H. Godiņa tālr.: 720-484-9857.

• **Detroitas Sv. Pāvila latv. ev. lut. dr.:** (30623 W. Twelve Mile Road, Farmington Hills, MI 48334). Dievk. notiek **svētdienās 10:00**. **12.februārī** Dievk. Pankūku pēcpusdiena. **26.februārī** Dievk.

• **Dienvīdflorīdas latv. ev. lut. dr.:** *Shepherd of the Coast Luth. Church* (1901 E Commercial Blvd, Ft. Lauderdale FL 33308). Info: Ilze Folkmane Gibbs, e-pasts: folkmane@hotmail.com Info: Andrejs Jugs, tālr.: 561-447-9050. Dievk. notiek **14:00**. Pēc Dievk. visi lūgti pie kafijas galda! Dievk. notiks **19.februārī**.

• **Dienvīdkalifornijas latv. ev. lut. dr.:** baznīca (1927 Riverside Ave, Los Angeles CA 90039). Dievk. notiek **11:00**. **12.februārī** Dievk. ar dievg. Prāv. Gunārs Lazdiņš.

• **Džamaikpleinas Trīsvienības latv. ev. lut. dr.:** *Unitarian Congregational Parish of Norton* (2 W Main St, Norton, MA 02766). **Svētdienās 11:00 Dievk. ar dievg.** Kalpo mācītājs Dr. Jānis Keggi, draudzes sekretāre Zigrīda Kručkova, tālr.: 617-323-0615.

• **Filadelfijas latv. ev. lut. Sv. Jāņa dr.:** (301 N Newtown Street Road, Newtown Square, PA 19073), tālr.: 610-353-2227. Māc. Ieva Dzelzgalvis. Dievk. notiek **11:00**. **12.februārī** Dievk. **19.februārī** Dievk. ar Sv.vak. **Dr.gada sapulce**. **26.februārī** Dievk. **5.martā** O.Kalpaka atceres Dievk. ar Sv.vak. Pusdienas studentu korporāciju locekļu izkārtojumā. Filma – „Baltic University Hamburgā, 1946-1949”. **12.martā** Dievk. **19.martā** Dievk. Pankūku brokastis pirms Dievk. – 10:00. **26.martā** Dievk. **Vilmingtonā** (*Good Shepherd* bazn. – 1530 Foulk Rd-Rt.261) 15:00 Dievk. ar Sv.vak. Kafijas galds. **2.aprīlī** angļu val. Dievk. ar Sv.vak. **9.aprīlī** Pūpolu svētd. Dievk. ar Sv.vak. Valdes ievēšana amatā.

• **Kalamazū latv. apv. ev. lut. dr.:** (122 Cherry Hill St, Kalamazoo MI 49996). Māc. A.Graham. Pēc Dievk. kafijas galds. **10.februārī** 11:00 lūgšanas grupa „Aka” bazn. lejas telpās. **12.februārī** 10:00 Dievk. ar dievg. **15.februārī** 11:00 Bībeles stunda ciemā Latvijā. **19.februārī** 10:00 Dievk. **22.februārī** 11:00 Bībeles stunda bazn. lejas telpās. **26.februārī** 10:00 Dievk. ar dievg. **1.martā** 18:00 Pelnu dienas dievk. ar dievg.

• **Klīvlāndes Apvienotā latv. ev. lut. dr.:** (1385 Andrews Ave, Lakewood, OH 44107). **Baptistu draudzes dievk. notiek svētdienās 14:30**. Bībeles stundas **notiek 10:00** katra mēneša otrajā un ceturtajā trešdienā.

• **Lankastera: Mt. Calvary Lutheran Church** (308 East Petersburg Rd, Lititz Lancaster, PA 17543). Māc. Dr. Ruta S. Ziedone (PO Box 380, Henryville PA 18332), mob. tālr.: 570-460-5375, e-pasts: silver11@ptd.net un emer. māc. Dr. Arvīds

Ziedonis (529 Linden Place, Cresco PA 18326-7248), tālr.: 570-629-6349, e-pasts: ziedonis@ptd.net

• **Linkolnas apv. latv. ev. lut. dr.:** (3300 C St, Lincoln NE 68510). Māc. Gija Galiņa, tālr.: 402-475-8106. Dr.pr. Kārlis Indriksons, tālr.: 402-438-3036. **Dievk. notiek 1.un 4.svētdienā 10:00**. **2.svētdienā dievk. angļu val.** Pensionāru saiets katrā otrajā ceturtdienā.

• **Mančesteras latv. ev. lut. dr.:** (21 Garden St, Manchester, CT 06040). Dr.pr. Astra Vilinskis, tālr.: 413-568-9062. **18.martā** 12:00 Dievk. ar dievg. Diak. Indrikis Kaņeps. Pilnsapulce.

• **Milvoku latv. ev. lut. Sv. Trīsvienības dr.:** (1853 N 75th St, Wauwatosa WI 53213), tālr.: 414-258-8070. Archibīskape Lauma Zušēvica, tālr.: 414-421-3934, e-pasts: pastorlauma@gmail.com, Dr. pr. Sandra Kalve, tālr.: 414-258-8070. **Dievk. notiek svētdienās 10:00**.

• **Mineapoles – St. Paulas latv. ev. lut. dr.:** (3152 17th Ave S, Minneapolis MN 55407). Pēc Dievk. sadraudzība. **12.februārī** 11:00 Dievk. ar Sv.vak, bērnu uzrunu un Sv.skolu. **12.februārī** 13:00 Dāmu saimes gada sapulce. **16.februārī** 11:00 Bībeles stunda. **19.februārī** 11:00 Dievk. **19.februārī** 12:30 draudzes gada sapulce. **26.februārī** 11:00 Dievk. ar Sv.vak.; dr.darb. ievēšana amatā. **28.februārī** 19:00 Bībeles stunda. **5.martā** 11:00 O.Kalpaka piemiņas Dievk.

• **Montrealas latv. Trīsvienības ev. lut. dr.:** *Trinity Latvian Church* (P.O. Box 39, Station NDG, Montreal QC H4A 3P7), tālr.: 514-992-9700. Dievk. vada dr. pr. Jānis Mateus, tālr.: 514-481-2530, e-pasts: prez@draudze.org. Dievk. notiek **14:00**. Mācītāja vieta vakantā! **12.februārī** Dievk. **26.februārī** 15:00. Māc. Zvirgzds. **12.martā** Dievk. **26.martā** Dievk. Pilnsapulce. **14.aprīlī** 15:00 Lielās piektd. Dievk. Māc. Zvirgzds. **16.aprīlī** 8:00 (AM) Lieldienu rīta Dievk.

Valdes sēdes notiek ceturtdienās 19:00 Centrā – **16.februārī, 16.martā, 13.aprīlī**.

• **Ņubransvikas un Leikvudas latv. ev. lut. dr.:** Draudzes dievnams (12 Gates Ave, East Brunswick, NJ). Māc. Ieva Pušmucāne-Kineyko, tālr.: 908-638-1101, e-pasts: latvianlutheran-church@gmail.com **19.februārī** 13:30 Dievk. ar dievg. **1.martā** 10:30 Pelnu dienas svētdienas; seko pusdienas un Bībeles stunda. **5.martā** 11:00 Dievk. ar dievg. Pusdienas. **Draudzes pilnsapulce**. **19.martā** 13:30 Dievk. (seks draudzes pilnsapulce, ja tā nav notikusi 5.martā).

• **Ņujorkas latv. ev. lut. dr.:** Jonkeru bazn. (254 Valentine Ln, Yonkers NY).

St. Andrew Lutheran Church (335 Reynolds Ave, Parsippany NJ).

Salas bazn. (4Riga Ln, Melville NY).

Manhatena, *Seafarers & Intl House* (123 E 15th St, NY).

12.februārī Salas bazn. 11:00 Dievk. ar dievg. Māc. Saliņš.

Dr.gada sapulce.

19.februārī Jonkeru bazn. 10:00 Dievk. Māc. Saivars.

Salas bazn. 10:30 Dievk. Māc. Saliņš.

St.Andrew bazn. 13:30 Dievk. Māc. Saivars.

26.februārī Jonkeru bazn. 11:00 Dievk. Māc. Saivars. Skautu un Gaidu sarīkojums.

Salas bazn. 10:30 Dievk. Māc. Saliņš.

• **Ročesteras ev. lut. Krusta dr.:** *Atonement Lutheran Church* (1900 Westfall Rd, Rochester NY 14450). Diakone Linda Sniedze-Taggart. **25.februārī** 14:00 Dievk. Gada sapulce.

• **Saginavas latv. ev. lut. dr.:** (128 N Elm Str, Saginava, MI). Māc. Roberts Franklins. Kontaktpersona *Mary Beth* Dzirnīs: 989-781-1163, e-pasts: dzirnīs@chartermi.net

• **San Diego latv. ev. lut. dr.:** *Ascension Lutheran Church* (5106 Zion Ave, San Diego, CA 92120), Dr. pr. Jānis Legzdīņš, tālr.: 858-598-5451, e-pasts: jlegzdins@san.rr.com. Māc. Mārtiņš Rubenis. Dievk. notiek **12:00**. Pēc Dievk. kafijas galds. **25.februārī** Dievk. ar dievg. **25.martā** 12:00 Dievk. Kafijas galds. Dr.sapulce.

• **Sentluisas latv. ev. lut. dr.:** *Christ Lutheran* bazn (#1 Selma Ave, Webster Groves, MO 63119). Dievk. notiek **katra mēneša 3. svētdienā 14:00**. Pēc Dievk. saiets ar groziņiem. Māc. A. Kalniņa. Dr. pr. I. Kalniņa, tālr.: 314-457-1830, e-pasts: kalninsis@charter.net

• **Sietlas latv. ev. lut. dr.:** (11710 3rd Ave N E Seattle, WA 98125). Dievk. notiek **10:30**. Prāv. D. Cilne, tālr.: 206-674-9600, e-pasts: cilnis@earthlink.net. Info: www.seattlatvian-church.org **12.februārī** Dievk. ar dievg. Dr.padomes sēde. **19.februārī** Dievk. ar dievg. Iesvētītis **Larīsu Šulcu, Krišjāni Lūsi, Stefanu Lūsi**. **26.februārī** angļu val. Dievk. ar dievg. Bībeles stunda. **5.martā** Kalpaka piemiņas Dievk. Dr.gada sapulce.

• **Skenktedijas latv. ev. lut. dr.:** *Trinity Lutheran Church* (35 Furman St, Schenectady NY 12308). **Februārī** Dievk. **nenotiks!** **19.martā** Dievk. Pilnsapulce.

• **St. Pētersburgas latv. ev. lut. dr.:** Dievk. notiek **14:00 Mūsu Pestītāja (Our Savior)** bazn. (301 – 58th Street S, St. Petersburg, FL 33707). Bībeles stundas notiek **Biedrības namā 11:00**. Māc. Aivars Pelds, tālr.: 727-368-0935. Dr. pr. Aija Norbergs, tālr.: 727-367-6001. **Katrs 1. svētdienas Dievk. notiek Biedrības namā plkst. 14:00**. **12.februārī** Bībeles stunda.

• **Toronto – Sv. Jāņa ev. lut. latv. dr.:** (200 Balmoral Ave, Toronto, ON M4V 1J6), tālr.: 416-921-3327, E-pasts: baznica@bellnet.ca. Info: www.stjohnslatvian.ca Māc. Ģirts Grietiņš (adrese: 40 Hollyberry Trail, North York ON M2H 2S1), tālr.: 647-986-5604, E-pasts: grietins@gmail.com. Diakone Aina Avotiņa, tālr.: 416-920-8491, e-pasts: avotinsa@aol.com.

(Turpināts 19. lpp.)

DIEVKALPOJUMI

(Turpināts no 18. lpp.)

Dr. pr. Kārlis A. Jansons, tālr.: 905-338-5613, e-pasts: kjan27@gmail.com. Pr.vietn. Sibilla Korule. Dāmu kom.pr. Maija Sukse, tālr.: 416-221-4309, e-pasts: sukse@sympatico.ca

• **Vašingtonas (DC) latv. ev. lut. dr.:** Draudzes nams (400 Hurley Ave, Rockville, MD 20850-3121), tālr.: 301-251-4151, e-pasts: dcdraudze@verizon.net, Info: www.dcdraudze.org Mācītāja prāv. Anita Vārberga Pāža, mob.tālr.: 301-302-3270, e-pasts: macanitavp@gmail.com, dr. pr. Jānis Vītols, tālr.: 703-264-0089. **Svētdienās: 9:15** Latviešu skola. **10:00** Zākīši. **Dievk. notiek 11:00.** Kafijas galds. Grāmatu galds. **12:30** iesvētes mācība.

• **Vilimantikas latv. ev. lut. dr.:** Ebenezer Lut. Church (96 Oak St, Willimantic, CT). dr. pr.

Vija Bachmuts, tālr.: 860-644-3268. **18.februārī 11:00** Dievk. ar dievg. Māc. Ivo Rode no Latvijas.

• **Ziemeļkalifornijas latv. ev. lut. dr.:** (425 Hoffman Ave, San Francisco).

Lūgums sūtīt
**SARĪKOJUMU un
DIEVKALPOJUMU**

ziņas uz e-pastu:
rasma@laiks.us,

vēlākais –
SVĒTDIENĀS!

Kārtējam avīzes numuram ziņas uz redakciju tiek nosūtītas
PIRMDIENĀS.

No Bostonas Trimdas draudzes
2016. gadā aizgājuši mūžībā sekojošie:

IVARS BUKS

Dzimis 1932. gada 14. novembrī,
miris 2016. gada 6. janvārī

**SKAIDRĪTE BRAZELIS,
dzim. VILBRANTS**

Dzimusi 1928. gada 17. martā,
mirusi 2016. gada 4. martā

GUNĀRS RICHTERS

Dzimis 1936. gada 7. decembrī,
miris 2016. gada 4. augustā

STAŅISLAVS DUĻEVSKIS

Dzimis 1923. gada 10. martā,
miris 2016. gada 18. augustā

MĀRIS BOLIS

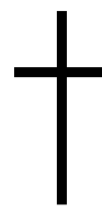
Dzimis 1943. gada 30. aprīlī,
miris 2016. gada 1. oktobrī

MAIJA GRINBUSH

Dzimusi 1926. gada 6. augustā,
mirusi 2016. gada 26. decembrī

AINA AUŠKAPS

Dzimusi 1921. gada 2. septembrī,
mirusi 2016. gada 30. decembrī

Mūsu mīļā māsīca

**SKAIDRĪTE KRIŠĀNS, Ph.D.,
dzim. UPESLEJA**

Dzimusi 1939. gada 20. februārī Rīgā, Latvijā,
mirusi 2017. gada 19. janvārī San Diego, CA

*Aiz Tevis dzīvība un gaisma paliek,
Un atmiņas kā krāšņs zieds.*

Par viņu sēro
ERDMAŅU ĢIMENE ASV UN AUSTRĀLIJĀ
EGLĀJU ĢIMENE LATVIJĀ
JORDAN ĢIMENE ASV UN ANGLIJĀ
OZOLIŅŠ UN REINBACH ĢIMENES ASV

2016. gadā mūžībā aizsaukti mūsu draudzes locekļi:

Edgars Galiņš

Dzim. 1962. gada 28. maijā,
miris 2016. g. 25. janvārī

Jānis Straubergs

Dzim. 1930. g. 22. maijā,
miris 2016. g. 11. maijā

Ludmila Raisters

Dzim. 1923. g. 6. janvārī
mirusi 2016. g. 5. decembrī

Laila Galiņš

Dzim. 1934. g. 4. jūnijā,
mirusi 2016. g. 28. janvārī

Jānis Simsons

Dzim. 1945. g. 18. februārī,
miris 2016. g. 26. septembrī

Mīlestībā piemin
SEATLES LATVIEŠU EV. LUT. DRAUDZE
VAŠINGTONA ŠTATA

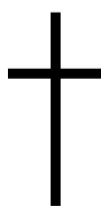
Mūžībā aizgājuši mūsu mīļā

**VELTA MĒRIJA MATULIS,
dzim. LANGE**

Dzimusi 1922. gada 22. februārī Vaives pagastā, Cēsu rajonā, Latvijā,
mirusi 2017. gada 16. janvārī Linkolnā, Nebraskā

Mīlestībā viņu piemin
MARGĒRIS MATULIS, ILZE BECKER, BRUNO MEISTERBURG, RALPH FENTON
TAMĀRA RŪSIS, ANITA MILLERS, MELANIE BRANNON, KELLY HELMS
MARTIN MATULIS, MARA MEISTERBURG UN STEVEN MEISTERBURG AR ĢIMENĒM
UN RADĪ LATVIJĀ

*Man palikuši tavi vārdi,
Man palikusi tava sirds,
Un liekas, ka ikvienā zvaigznē
Vēl tavas acis pretī mirdz.
/M. Jansone/*

Dieva mierā aizgājuši

**LŪCIJA BLATCHENS,
dzim. BALODIS**

*Dievs ir Vairogs visiem, kas tveras pie Viņa.
(Psalms 18:31)*

Sēro:
MĀSA ERNA KIVLIS
KRUSTDĒLS IMANTS AR MAUREEN KIVLIS UN ĢIMENE KANADĀ
BRĀĻA BĒRNI LĪGA AR NORMODS SVIKSS AR ĢIMENI
ANDRIS BALODIS AMERIKĀ

LATVIJAS SPORTISTI LATVIJĀ UN PASAULĒ

Martins Dukurs uzvar Īglsā

Pasaules kausa izcīņā skeletonā pēc salīdzinoši neveiksmīgā Kēnigszē posma nākamajā posmā Īglsā **Martins Dukurs** Īglsā atkal pārliecinoši pierādīja savu meistartību, uzvarot abos braucienos un abos labojot trasas rekordu. Konkurēt ar vadošo Latvijas un pasaules skeletonistu šoreiz nespēja nedz korejietis Sunbins Juns, kurš palika trešais, nedz olimpiskais čempions Aleksandrs Tretjakovs, kurš sasniedza otro rezultātu.

Īglsas posms bija pēdējās sacensības pirms pasaules meistarsacīkstēm. **Tomass Dukurs** ierindojās ceturtajā vietā. Sacensību kopvērtējumā Martins Dukurs atguvis līdera pozīcijas.

Lelde Priedulēna šajā sezonā tikai vienā no septiņiem PK posmiem bijusi ārpus labāko desmitnieka. Īglsas trasē Priedulēna abus braucienus veica ļoti labi, tomēr pietiekamu ātrumu neizdevās sasniegt, kas arī neļāva iekļūt labāko sešinieka. Latvijas skeletoniste pirmajā braucienā bija septītā, bet otrajā – devītā, kas kopvērtējumā deva **astoto** vietu.

Melbārža divniekam pirmo reizi sudrabs

Latvijas vadošā bobsleja pilota **Oskara Melbārža** vadītais divnieks Īglsā PK septītā posma sacensībās izcīnīja sudraba godalgu.

Šī bija pirmā reize šosezon, kad Melbārdis divnieku sacensībās kāpa uz goda pjedestāla. Savukārt Kībermanis un Žaļims pēc pirmā brauciena bija attiecīgi septītajā un devītajā vietā, tomēr abas ekipāžas otro braucienu veica lēnāk. Līdz ar to nobeigumā Kībermanis ar stūmēju Matisu Mikni bija astotajā vietā, kamēr Žaļimam ar Jāni Jansonu tomēr izdevās saglabāt devīto pozīciju.

Melbārža četrinieks ar zeltu „iesildās” pasaules meistarsacīkstēm

Augstākā kaluma godalga tika Oskara Melbārža vadītajam četriniekam PK 7. posmā Īglsā. Tā bija „iesildšanās” pirms gaidāmajām pasaules meistarsacīkstēm.

Oskaram Melbārdim, kurš muguras operācijas dēļ izlaida sezonas pirmos posmus, šī ir šosezon pirmā uzvara Pasaules kausa izcīņas posmos. Melbārdis Īglsas trasē, kur pērn kļuva par pasaules čempionu, pirmajā braucienā bija

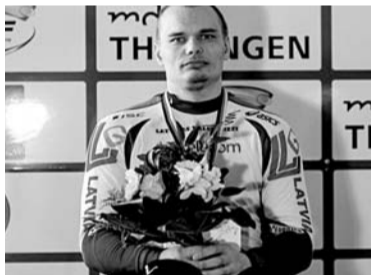

ātrākais, bet otrajā sasniedza piekto rezultātu, taču tas viņam netraucēja izcīnīt uzvaru. Otro vietu ieņēma vācietis Riko Peters, kurš Melbārdim divu braucienu summā zaudēja piecas sekundes simtdaļas, bet vēl sekundes simtdaļu lēnāks bija amerikānis Stīvens Holkombis.

Otra mūsu – Oskara Kībermaņa – ekipāža pēc pirmā brauciena bija 12. vietā, bet otrajā braucienā uzlaboja rezultātu un izcīnīja astoto vietu. Vēl viens Latvijas pilots – Uģis Žaļims pēc pirmā brauciena bija 13. vietā, bet divu braucienu summā viņš ieņēma 17. pozīciju.

Parabobslejā mums ir pasaules čempions

Latvijas parabobsleja pilots **Arturs Klots** (*attēlā*) Šveicē, Sanktmoricas trasē, izcīnīja pasaules čempiona titulu.

Viņš bija pārliecinoši labāks četrus braucienus summā. **Alvils Brants** ceturtajā braucienā kļūdījās, zaudējot savu pirmās dienas pozīciju un galarezultātā ierindojās astotajā vietā. Startējot kungu konkurencē, latvieti **Anija Krūmiņa** pēc pirmās dienas diviem braucieniem bija 10. vietā, bet četrus braucienus summā ieņēma 11. vietu.

Mums ir arī pasaules junioru zelts

Siguldā risinājās **pasaules meistarsacīkstes junioriem** kamanīņu sportā. Pamatsacensībām kvalificējās visi pieteikti Latvijas sportisti.

Kristers Aparjods

Pirms meistarsacīkstēm par galveno favorītu tika uzskatīts mūsu sportists **Kristers Aparjods**. Viņš pilnībā attaisnoja līdzjutēju cerības, izvirzījās līderos jau pēc pirmā brauciena, turklāt vadību divu braucienus summā viņam izdevās saglabāt. Kristers abos

braucienos sasniedza labāko rezultātu. Pirms sacensībām Aparjods iedzīvojās savainojumā, taču tas neliedza viņam izcīnīt pasaules junioru zeltu. Šī ir otrā reize atjaunotās Latvijas laikā, kad tiek izcīnīta zelta medaļa pasaules junioru meistarsacīkstēs. 1998. gadā turpat Siguldas trasē pirmais bija Mārtiņš Rubenis, kurš pašreiz ir Latvijas junioru izlases treneris. **Gints Bērziņš** izcīnīja 15. vietu, divas pozīcijas zemāk ierindojās **Edgars Karnītis**. **Konstantīns Buglaks** otrajā braucienā piedzīvoja kritienu un nefinišēja.

Meiteni konkurencē augstāko – septīto vietu – izcīnīja **Anda Upīte**. **Elīna Vītola** ierindojās 11., **Sigita Bērziņa** – 14., **Zelma Bite** – 15. vietā. Divniekos **Mārtiņš Bots/Roberts Plūme** un **Gunārs Bergrs/Ralfs Vanzovičs** izcīnīja attiecīgi sesto un septīto vietu.

Kamaniņu stafetē Latvijas komanda, kurā startēja **Sigita Bērziņa**, **Kristers Aparjods** un divnieku ekipāža **Mārtiņš Bots/Roberts Plūme**, izcīnīja **ceturto** vietu. Čempionu titulu izcīnīja Krievijas junioru komanda. Latvijas kamanīņu braucēji čempioniem zaudēja 0,992 sekundes, savukārt no bronzas medaļas viņus šķīra 0,392 sekundes.

Oberhofā risinājās **Pasaules kausa izcīņas** 7. posma sacensības. Latvijas kamanīņu braucējs **Inārs Kivlenieks** izcīnīja sesto vietu. Kivlenieks pēc pirmā brauciena bija astotais, bet otrajā sasniedza piekto rezultātu, kas viņam divu braucienus summā deva sesto pozīciju. Pārējie trīs Latvijas kamanīņu braucēji ierindojās pozīcijās no 24. līdz 26. vietai. Labāko rezultātu no trijotnes sasniedza **Kristaps Mauriņš**, kuram sekoja **Artūrs Dārziņš** un **Rīks Kristens Rozītis**.

Divniekos brāļi **Andris un Juris Šici** neveiksmīgi veica otro braucienu un ierindojās tikai 11. vietā. Savukārt Latvijas nomināli trešā ekipāža **Kristens Putins/Imants Marcinkēvičs** ierindojās 13. vietā, kamēr pirmajā braucienā kritienu piedzīvojušie **Oskars Gudramovičs/Pēteris Kalniņš** palika priekšpēdējie 24 divnieku konkurencē.

Dāmu konkurencē **Elize Cauce** izcīnīja devīto, **Ulla Zirne** – 19., **Kendija Aparjode** – 21. vietu.

Stafetes sacensības izrādījās veiksmīgas Latvijas kamanīņu braucējiem. Oberhofas trasē viņi izcīnīja **bronzas** medaļu. Latvijas komandā startēja **Eliza Cauce**, **Inārs Kivlenieks** un divniekos **Oskars Gudramovičs/Pēteris Kalniņš**.

Oskars Gudramovičs un Pēteris Kalniņš

Kristapam Zvejniekam – zelts un astotā vieta

Latvijas labākais kalnu slēpotājs **Kristaps Zvejnieks** izcīnīja zelta

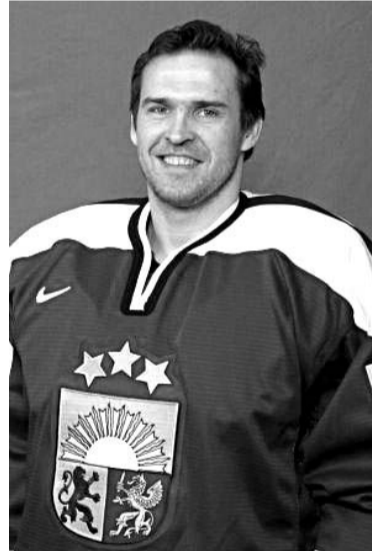
// FOTO: FABRICE COFFRINI / AFP

medaļu Kazachstānas pilsētā Almatī Universiādā. Viņš konkrētus apsteidza Alpu kombinācijas sacensībās.

Šī Latvijai Ziemas universiādā ir pirmā medaļa sacensību vēsturē. Zvejnieks pirmo vietu ieņēma jau pēc pirmā brauciena, kurā sportisti sacentās supergigantā. Savu tuvāko sekotāju Kristaps apsteidza par 0,07 sekundēm. Savukārt otrajā braucienā sportistiem bija jāveic Zvejnieka kroņa disciplīna – slaloms. Tajā Latvijas sportists sasniedza otro ātrāko rezultātu, bet ar to bija pilnīgi pietiekami, lai gūtu drošu uzvaru. Summā Zvejnieks par 0,88 sekundēm apsteidza Nīderlandes pārstāvi Mārtenu Meinersu. Universiādas milzu slaloma sacensībās Zvejnieks ierindojās astotajā vietā.

Hokeja turnīrā Latvijas studentu izlase ar 1:7 zaudēja Krievijas valstsvienībai, kas komplektēta lielākoties no Krievijas augstākās līgas spēlētājiem, pārspēja japāņus – 4:3, Dienvidkorejas hokejistus – 6:2, ceturtdaļfinālā zaudēja kanādiešiem – 2:5.

Artūram Irbem – 50

Latvijas hokeja valstsvienībā un Nacionālajā hokeja līgā (NHL) daudz izcilu spēļu aizvadījušais vārtsargs Artūrs Irbe svin 50 gadu jubileju. Gadu gaitā Irbe iemantojis līdzjutēju atzinību gan ar izcilu meistartību laukumā, gan skaidru dzives veltību izpratni un lietu saukšanu istajos vārdos. Nacionālajā hokeja līgā Irbe aizvadījis 13 sezonas, pārstāvēdams Sanhosē *Sharks*, Dalasas *Stars*, Vanuveras *Canucks* un Karolīnas *Hurricanes*. Sanhosē viņu pērn iekļāva kluba simboliskajā 25 gadu izlasē, savukārt ar *Hurricanes* Irbe 2002. gadā aizkļuva līdz Stenlija kausa izcīņas finālam. Latvijas valstsvienībā Irbe piedalījās 64 spēlēs, startējot deviņās pasaules meistarsacīkstēs un divos olimpisko spēļu turnīros. Pirms Latvijas neatkarības atjaunošanas Irbe 1989. un 1990. gadā piedalījās pasaules meistarsacīkstēs PSRS izlases sastāvā, taču allaž uzsvēris, ka svešu himnu nekad nav dziedājis. Pēc hokejista gaitu nobeigu-

ma par vārtsargu treneri Irbe ir strādājis Vašingtonas *Capitals* un Bufalo *Sabres*, kā arī Kontinentālās hokeja līgas (KHL) klubā Rīgas *Dinamo* un bijis Latvijas valstsvienības konsultants. 2010. gadā Artūru Irbi uzņēma Starptautiskās Hokeja federācijas (IIHF) Slavas zālē.

Radēviča kļūs par 2011. gada PM vicečempioni

Turpinās Krievijas sportistu pārbaudes dopinga jautājumu sakarā. Arvien vairāk Krievijas vieglatlētu šķiras no augsta līmeņa sacensībās gūtajām medaļām. Līdz ar to sportistes gaitas jau beigusī mūsu tāllēcēja **Ineta Radēviča** varētu kļūt par 2011. gada pasaules meistarsacīkšu sudraba godalgas īpašnieci. Otro vietu sākotnēji ieguvušajai krievietei Olgai Kučerenco visi rezultāti kopš pozitīvajām analizēm pirms piecarpus gadiem notikušajā PM tiek anulēti, paziņojusi Krievijas Vieglatlētikas federācija.

Ineta Radēviča // FOTO: LETA

Par pasaules čempioni 2011. gadā kļuva amerikāniete Britnija Rīze ar rezultātu 6,82 metri. Kučerenco rezultāts bija 6,77 metri, kas viņai ļāva par vienu centimetru apsteigt Radēviču, kuŗa medaļu nodrošināja pēdējā lēcienā ar divu centimetru pārsvaru pār baltkrievieti Nastasiju Mirončuku-Ivanovu.

DAŽOS VĀRDOS

- **Deivisa kausa izcīņā tenisā** Jelgavā Latvijas komanda ar 0:4 zaudēja Norvēģijas vienībai.

- Latvijas **dāmu florbola izlase** pasaules meistarsacīkšu kvalifikācijas turnīrā Madriē ar rezultātu 31:1 uzvarēja Ukrainas vienību, ar 3:0 – spāņietes, ar 10:0 – ungārietes, ar 0:7 zaudēja čekietēm, izcīnot ceļazīmi uz pasaules meistarsacīkstēm.

- Latvijas tenisiste **Aļona Ostapenko** Austrālijas atklāto meistarsacīkšu laikā oficiāli nopelnījusi savas profesionālās karjeras pirmo miljonu dolaru. Pirms šī turnīra Ostapenko kontā karjērā bija 946 908 ASV dolaru (870 000 eiro), bet par trešās kārtas sasniešanu gada pirmajā *Grand Slam* turnīrā viņa savu kontu papildinās par 130 000 Austrālijas dolaru (90 000 eiro).

- Latvijas Televīzija (LTV) noslēgusi līgumu ar raidīšanas tiesību īpašnieku *Discovery Communications* un rādīs 2018. gada Phjončanas Ziemas olimpiskās spēles, kā arī 2020. gada Tokijas Vasaras olimpiskās spēles. Līguma pamatā ir *Discovery* vēlēšanās sasniegt līdz šim apjomīgāko auditoriju olimpisko spēļu pārraidīšanā Latvijā.

Sporta ziņas sakopojis
P. KARLSONS